

കുമാരനാശാന്റെ പഞ്ചസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ

ശ്രീ. പ്രിയദർശൻ
Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കുമാരനാശാന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ

കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ
ധനസഹായത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്.

(Malayalam)

Kumaranasante

Prajasabha Prasamgangal

Compiled and Edited by
G. PRIYADARSANAN

First Published April 1982

PRINTED AT MANGALA PRESS, VARKALA

Price Rs. 10.00

Published by G. Priyadarsanan

Distributors

NATIONAL BOOK STALL

KOTTAYAM — TRIVANDRUM — ERNAKULAM — CANNANORE

TRICHUR — PALGHAT — QUILON — KOZHIKODE — ALLEPPY

കുമാരനാശാന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ

സമ്പാദകൻ

ജി. പ്രിയദർശനൻ

വിതരണം

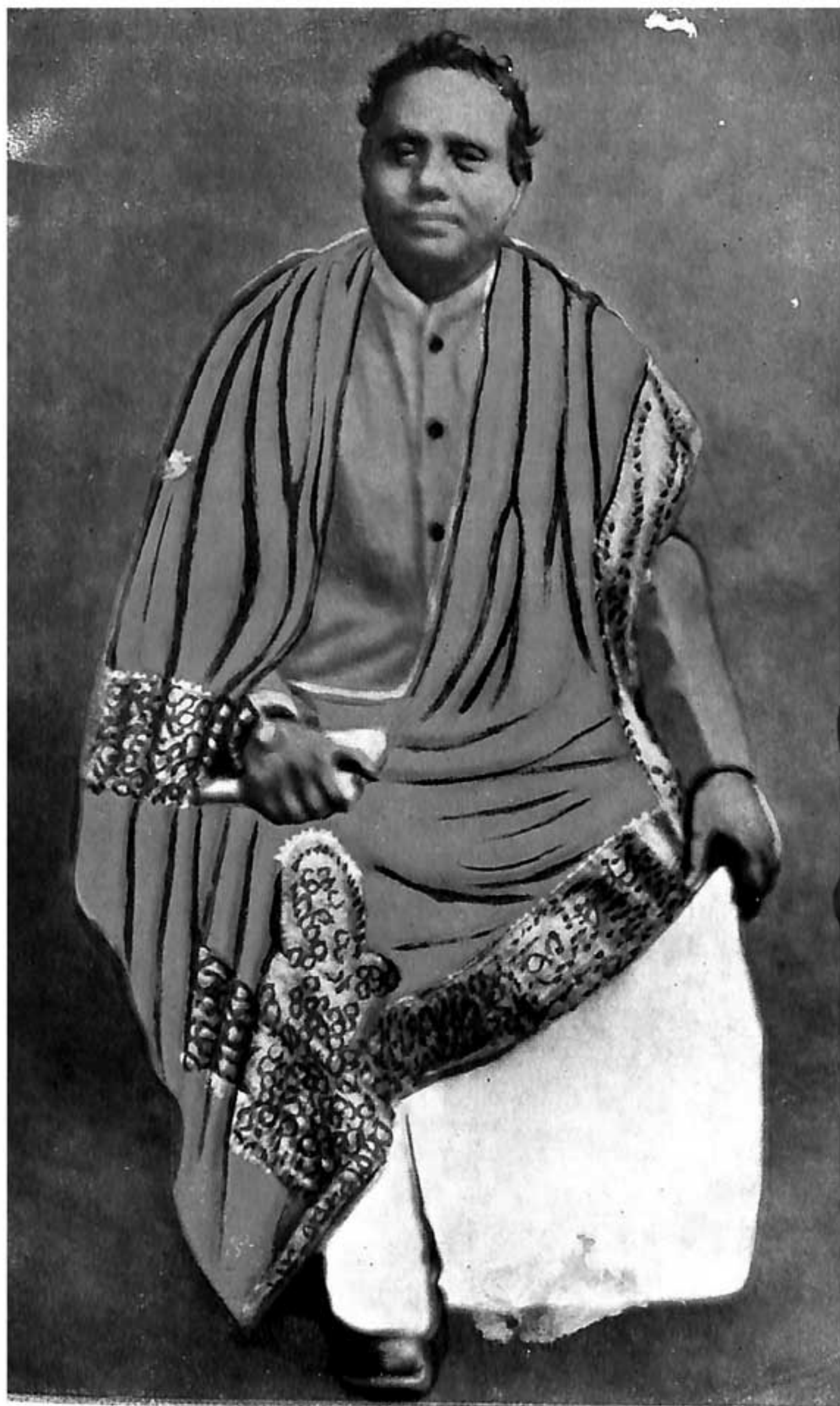
നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ

കോട്ടയം

വില ക. 10.00

ജി. പ്രിയദർശന്റെ കൃതികൾ

കുമാരനാശാന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ
മൺമറഞ്ഞ മാസികകൾ
മാസികാപഠനങ്ങൾ
വിവേകികൾ
ആശാൻപഠനങ്ങൾ
കുമാരനാശാന്റെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ
ശ്രീബുദ്ധൻ (ബാലസാഹിത്യം)
മലയാളപത്രപ്രവർത്തനം—പ്രാരംഭസ്വരൂപം

മുഖവുര

മലയാളത്തിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയനായ മഹാകവിയാണ് കമ. രാമനാശാൻ. ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിമർശനവിധേയനായ നമ്മുടെ മഹാകവിയും ആശാൻ തന്നെ. ഇതിനിടയിൽ ആറ്റിങ്ങമ്പതിൽപരം കൃതികൾ ആശാനെ അധികരിച്ചു ഉണ്ടായതായിട്ടാണു് കാണുന്നതു്. എന്നിട്ടും മഹാകവിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകളേയും മുൻനിറുത്തിയുള്ള പഠനങ്ങളുടെ തുടക്കം കുറിക്കുക മന്ത്രമേ നാം ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ളു. ബഹുമാന പ്രതിഭനായ ആശാനെക്കുറിച്ചു സമഗ്രദർശനം നൽകുന്ന ഒരു പഠനം ഇനിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്.

കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ തെറ്റുധാരണകൾക്കു വിധേയനായ മഹാകവിയും കമ. രാമനാശാനാകുന്നു. ആശാനെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാൻ അവശ്യം പ്രത്യേജനപ്പെടുത്തേണ്ട സാമഗ്രികളുടെ അഭാവമാണിതിനു പ്രധാന നിലവാരമെന്നാണു പുറമെ ദൃഢവിശ്വാസം. പത്രപ്രവർത്തകൻ, സാമൂഹ്യവിപ്ലവകാരി, രാജ്യകാര്യപ്രവീണൻ ഇങ്ങനെ അനേകവിധത്തിൽ ആ പ്രതിഭാസമ്പന്നൻ നിർവഹിച്ച അമൂല്യസേവനങ്ങൾ വേണ്ട രീതിയിൽ വിലയിരുത്തപ്പെടാതെ പോയതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെയാകണം.

ആശാനെ സമ്പൂർണ്ണമായി പഠിക്കാൻ ഉപയുക്തമായ രേഖകളെല്ലാം ശേഖരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തി നേരത്തേതന്നെ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. അതിനു

കടമപ്പെട്ട ചില സംഘടനകളും ഉണ്ടല്ലോ. അവർ ഇതുവരെ അതു ചെയ്തില്ല. ഈ ചുരുപാടിലാണ് അത്തരം വകകളെല്ലാം എന്തു ക്ലേശം സഹിച്ചും അന്വേഷിച്ചുപിടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയത്. അതനുസരിച്ച് ആദ്യം ആശാന്റെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ മുഴുവൻ സമ്പാദിച്ച് എഡിറ്റർ ചെയ്ത ഒരു ഗ്രന്ഥമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ഇപ്പോഴിതാ ആശാൻ തിരുവിതാംകൂർ പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളും കിട്ടാവുന്നിടത്താലും സമ്പാദിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണ്.

Asan and Social Revolution in Kerala (1972) എന്ന പേരിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇത് ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയിലായ ഡോക്ടർ ഐ. കെ. രവീന്ദ്രൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആശാന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങളെയും മറ്റും പുരസ്കരിച്ചുള്ള ഗ്രന്ഥമാണിത്. തിരുവനന്തപുരത്തെ നിയമസഭാ മെമ്പ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള പ്രജാസഭാ നടപടികളുടെ റിപ്പോർട്ടുകളാണ് അദ്ദേഹം മുഖ്യമായി അവലംബിച്ചത്. പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ പൂർണ്ണരൂപത്തിലല്ല അന്നു അവപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. റിപ്പോർട്ട് രൂപത്തിലായിരുന്നു. അതിനാൽ മെമ്പ്രറൈറ്റ് പുസ്തകത്തിൽ ആശാന്റെ ഒരു പ്രജാസഭാപ്രസംഗവും പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ ചേർക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

എസ്. എൻ. ഡി. പി യോഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലാണ് ആശാൻ പ്രജാസഭയിൽ ഈ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തത്. ഇതു പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന് യോഗത്തിന്റെ സഹായം ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അതിന്, ഒരു ചരിത്ര പണ്ഡിതനും, കേരളാ ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡൻറുമായ യോഗം പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. പി. എസ്. വേലായുധന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ

28-10-1981ൽ കൂടിയ കൗൺസിൽ മീറ്റിംഗ് കമാരനാശന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ യാതൊരു സഹായവും ചെലുണ്ടതില്ലെന്ന തീരുമാനം എടുത്തതായിട്ടാണറിയിച്ചത്.

എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ മുൻപ്രസിദ്ധീകരണം അനേകം ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവും വിവേകോദയം പത്രാധിപരുമായ ശ്രീ. സി. ആർ. കേശവൻവൈദ്യർ സാംസ്കാരിക വിഷയങ്ങളിൽ പൊതുവേയും ആശാൻ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാർത്ഥമായ അഭിനിവേശം സുവിദിതമാണല്ലോ. കമാരനാശന്റെ മുഖപ്രസംഗങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലെന്തെങ്കിലും പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും വൈദ്യരിൽ നിന്നും നിർലോഭമായ പ്രേരണയും പ്രോത്സാഹനവും എനിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന കാര്യം അഭിമാനപൂർവ്വം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ആശാനെക്കുറിച്ച് നല്ല അവഗാഹമുള്ള പരിണതപ്രജ്ഞനായ ഒരു നിരൂപകനും നല്ലൊരു പാർലമെന്ററിയനും ഉത്തമപത്രാധിപരും ആയ എം. കെ. കമാരൻസാരാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അവതാരകൻ. കേവലം ഒരു അവതാരികയല്ല അദ്ദേഹം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ചരിത്രവസ്തുതകളുടെ പിൻബലത്തോടെ ആശാനെപ്പറ്റി തയ്യാറാക്കിയ സൂചിന്തിതവും സുവിസ്തൃതവുമായ ഒരു ഗംഭീരപഠനമാണ്. സാഹിത്യവിദ്യാർത്ഥികളും ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളും അവശ്യം വായിച്ചു പഠിച്ചിരിക്കേണ്ട ഈ നവോജ്ജ്വലപഠനം, ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും പ്രയോജനവും ഉയർത്തുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല.

കവിയും പണ്ഡിതനുമായ എന്റെ ഗുരുനാഥൻ കേടാകളും കരുണാകരൻസാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംവിധാന

ത്തിൽ എന്നെ കാര്യമായി സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിന്റെ ഇഷ്ടമിത്രമായ ശ്രീ. ആർ. ഹേലിയാണ് കഥയെ പൂർണ്ണമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ അച്ചടി നിർവ്വഹിച്ചത് കേരള നാരായണഗുരുക്കുലം മംഗളാപ്രസ്സിലെ സുഹൃത്തുക്കൾ. ഞാൻ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു. ഈ ദൃശ്യത്തെക്കുറിച്ച് എന്നെ ആവുന്നത്ര പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സാഹിത്യ അക്കാദമി സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പവനനേയും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർക്കാതെ വയ്യ. ഒരുത്തർക്കും കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തി ഞാൻ കടപ്പാടുതീർക്കുന്നില്ല.

ജി. പ്രിയദർശനൻ.

പ്രാർത്ഥന,
പേരേറ്റിൽ,
മുങ്ങോട്ട് P.O, 695144,
10-12-81.

ഉള്ളടക്കം

മുഖവുര

അവതാരിക

എം. കെ. കുമാരൻ

I	ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികൾക്ക് എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പ്രവേശനം	1
	ഈഴവ ആൺകുട്ടികൾക്ക് എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പ്രവേശനം	5
	ആയുർവേദ പാഠശാലയെപ്പറ്റി	6
II	സ്കൂൾ പ്രവേശനത്തെപ്പറ്റി വീണ്ടും സംസ്കൃതപാഠശാല	9
	ആയുർവേദ പാഠശാല	10
	പെൺപള്ളിക്കൂടം	14
	എല്ലാ തുറകളിലും സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിക്കണം	15
III	സർക്കാർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഈഴവരുടെ പ്രവേശനം സാമുദായികം	27
	സർക്കാരുദ്യോഗം	33
IV	സ്കൂൾ പ്രവേശനം	41
	ആയുർവേദ പഠനം പരിഷ്കരിക്കണം	42
	സംസ്കൃത കോളേജിൽ എല്ലാവർക്കും പ്രവേശനം വേണം	43
	പ്രവേശനമില്ലാത്ത വിദ്യാലയങ്ങൾ	44
	ഈഴവർക്കു സർക്കാർ ഉദ്യോഗവിഷയത്തിലുള്ള സങ്കടങ്ങൾ	52
V	ഈഴവരും വിദ്യാലയ പ്രവേശനവും	62
	അനുബന്ധം 1. ജാതിശല്യം തകർക്കുവിൻ	77
	2. നമ്മുടെ അഭ്യുദയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ	91

അവതാരിക

എന്റെ പ്രിയസുഹൃത്തു ജി. പ്രിയദർശനന്റെ നൂറു വയസ്സു വരുന്ന സന്തോഷത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ സ്വീകരിച്ചത്. ആശാന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ ഒരു അവതാരിക എഴുതുക—അതിനോളം സംഗ്രഹിതമാകുന്ന അവസരങ്ങൾ അപൂർവ്വമായേ ലഭിക്കാറുള്ളൂ. ജോലിത്തിരക്കുകൾക്കും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കുമിടയിൽ ആ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റാമെന്നു ഞാൻ ഏറ്റവും അധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നതായിരുന്നു. അവതാരിക നിശ്ചിത സമയത്തു കിട്ടാതെ പോയതുകൊണ്ട് പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് വൈകി കാലതാമസത്തിന് മാപ്പു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇത് എന്റെ സുഹൃത്തിനെ ഏല്പിക്കുകയാണ്.

ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയനായ കവി എന്ന നിലക്കാണ് ആശാനെ അധികം പേരും ആദരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുകയാണെന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല. ആ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും, 'ശുദ്ധസാഹിത്യ'കാരനായ നിരൂപകന്മാർപോലും, അനുസ്മരിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ അനുസ്മരണത്തിന് അപ്രധാനമായ ഒരു അനുബന്ധത്തിന്റെ സ്ഥാനമേ നൽകാറുള്ളൂ. ആശാന്റെ മേൽവിലാസം നിലനില്ക്കുന്നത് കവിയെന്ന പേരിൽ മാത്രമാണെന്നുപോലും ചിലയാളുകൾക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ആശാനെ വിലയിരുത്തിയിട്ടുള്ളതു് ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയും, പ്രൊഫ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരിയുമാണ്. ആശാൻ

വിപ്ലവത്തിന്റെ ശുക്രനക്ഷത്രമാണെന്ന് മുണ്ടശ്ശേരി പറഞ്ഞു കളഞ്ഞു—അതേ പറഞ്ഞുകളഞ്ഞു! ആ പറച്ചിലിന് അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടിയിട്ടുള്ള ശകാരങ്ങൾക്കു കണക്കില്ല. ചില ശുദ്ധകലാവാദികൾ മുണ്ടശ്ശേരിയെ വധിക്കുവാൻ വലിയ പ്രബന്ധങ്ങളും പുസ്തകങ്ങളും രചിക്കുകപോലും ചെയ്തു. മുണ്ടശ്ശേരി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു മിണ്ടാതെ കിടന്ന നീർക്കോലികൾ തലപൊക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് സാഹിത്യത്തിൽ അയിത്തം കല്പിക്കാത്ത ദേവദാസ കൂട്ടരുണ്ട്. മാർക്സിസ്റ്റ് തത്ത്വചിന്തയെ അവലംബമാക്കി സാഹിത്യ വിചിന്തനം നടത്തുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്. ഇക്കൂട്ടർ ആശാനേയും ആശാൻ കൃതികളേയും സമീപിക്കുന്നത് മറ്റൊരു തരത്തിലാണ്. സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങളെ കവിതാവിഷയമാക്കി മലയാള സാഹിത്യത്തെ ഒരു പുതിയ സരണിയിലേക്കു നയിച്ച മഹാകാവ്യമാണ് കമാരനാശാണെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കും മുണ്ടശ്ശേരിയോടു വഴക്കാണ്. “ആശാൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ശുക്രനക്ഷത്രമാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ എന്താണർത്ഥം?” ഇക്കാര്യത്തിൽ ഈ കൂട്ടർക്ക് ചില ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടാകുകയുണ്ട്.

ഒന്നാമത്ത്, ആശാൻ നയിച്ചിരുന്ന സാമൂഹ്യ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇവർക്ക് ആക്ഷേപം. അതായത് പാഷാടകണ പ്രസ്ഥാനം മാത്രമായിരുന്നില്ലേ? വിപ്ലവപ്രസ്ഥാനമാണോ പേരിന് അതിനർത്ഥതയുണ്ടോ? രണ്ടാമതാ ആക്ഷേപം ആശാന്റെ സാമ്പത്തിക വീക്ഷണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിക്കാരനായിരുന്നില്ലല്ലോ. പിന്നെ എങ്ങനെ വിപ്ലവത്തിന്റെ ശുക്രനക്ഷത്രമാകും?

സാമൂഹ്യ പാഷാടകണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭം കാിച്ചത് ബംഗാളിലെ രാജാറാം മോഹൻറോയ് ആ

ൺ. അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റേയും ജനാധിപത്യാദർശങ്ങളുടേയും ആരാധകനായിരുന്നു. ബംഗാളിൽ ഈസ്റ്റിൻഡ്യാക്കമ്പനി ഭരണാധികാരമുറപ്പിച്ച കാലമായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹം കമ്പനിഭരണത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. ഹൈന്ദവ സമുദായത്തെ ദുഷിപ്പിച്ച അനാചാരങ്ങൾക്കും അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കുമെതിരായുള്ള തന്റേ പോരാട്ടത്തിൽ രാജാറാം മോഹൻ റോയ് ബ്രട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളെ കൂട്ടുപിടിച്ചു. സതി സമ്പ്രദായം നിറുത്തലാക്കിയ കാര്യം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പാരമ്പര്യ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള സംസ്കൃത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പകരം പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പാക്കുകയാണ് ഇന്ത്യയുടെ നവീകരണത്തിനാവശ്യമെന്ന അഭിപ്രായമാണ് റോയ് സ്തംഭിതമായിരുന്നത്. ഇതെല്ലാം അന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിപ്ലവകരമായ ആശയങ്ങളും പരിപാടികളുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബ്രട്ടീഷ് പക്ഷപാതിയായിരുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ ഈ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ നേരെ പുച്ഛം നടിക്കുന്ന ചില ബുദ്ധിജീവികൾ ഇപ്പോൾ ബംഗാളിൽത്തന്നെയുണ്ട്. രാജാറാം മോഹൻ റോയ്റെ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ ഗാന്ധിജിക്കുപോലും കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മഹാത്മജിയും മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറും തമ്മിൽ ഇക്കാര്യം ചൊല്ലി ഇടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ബംഗാളിലെ നവോത്ഥാനത്തിന്റേയും സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും പുരോഗമന സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കാൻ ഇന്നും പലർക്കും കഴിയുന്നില്ല.

ബംഗാളി നവോത്ഥാനവും സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണ പ്രസ്ഥാനവും സമൂഹത്തിന്റെ ഉന്നത തലങ്ങളിലുള്ള ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷത്തെ മാത്രമേ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നുള്ളൂ. ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന സാമാന്യ ജനങ്ങളെ അതു സ്പർശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. കാലത്തിന്റേയും സാഹചര്യങ്ങളുടേയും

മറ്റും പരിമിതികളാണ് ഇതിനു കാരണം. ഈ പരിമിതികളുടെ അഭാവമാണ് കേരളത്തിലെ നവോത്ഥാനത്തെയും സാമൂഹ്യ നവീകരണ പ്രസ്ഥാനത്തെയും വേർതിരിച്ചു നിർത്തുന്നത്.

കേരളത്തിൽ സാമൂഹ്യ നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനം പൊന്തിയത് സമൂഹത്തിന്റെ താണതലങ്ങളിൽ നിന്നാണ്. ആ പ്രസ്ഥാനം വെറും ആചാരപരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഒതുങ്ങി നിന്നില്ല. സമൂഹത്തിന്റെ വളർച്ചയേയും പുരോഗതിയേയും പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തിയ ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ നേർക്കാണ് മുഖ്യമായും ആ പ്രസ്ഥാനം അണുങ്ങിയത്. ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പാർശ്വികൾ ഈശ്വരാചിന്ത, ജാതിയുടെ പേരിൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞ ഒരു അവർണ്ണ സമുദായം ഇന്ത്യയിലാദ്യമായി സമരരംഗത്തിറങ്ങിയത് ഇവിടെയാണ്. അത് സുസംഘടിതമായ, ലക്ഷ്യബോധമുള്ള, ഒരു പുറപ്പാടായിരുന്നു. അതുവരെ സാംസ്കാരികവും ധൈര്യവുമായ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന സവർണ്ണരേക്കാൾ പ്രബുദ്ധതും പുരോഗമനവാദികളുമായ ഒരു സംഘം പ്രതിഭാശാലികൾ ഈശ്വരസമുദായത്തിൽ ഉയർന്നു വന്നു. അവരുടെ നട്ടനായകമായി സർവസമാരാധ്യനായ ശ്രീനാരായണഗുരുവുമുണ്ടായിരുന്നു. മതവിശ്വാസം, സാഹിത്യം, സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ ജീവിതം എന്നീ രംഗങ്ങളിലെല്ലാം നവീകരണം വരുത്തുവാൻ പ്രഗത്ഭമായ ആ നേതൃത്വം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ആധുനിക കേരളത്തിന്റെ മുഖമുദ്രയായിത്തീർത്തവർ അവർക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ വെറും പരിഷ്കരണസംരംഭമായി കാണുന്നത് തികച്ചും അബദ്ധമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് ചൈതന്യം നിറഞ്ഞ ഒരു വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനം തന്നെ ആയിരുന്നു.

സമൂഹഘടനയിൽ, സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തികബന്ധങ്ങളിൽ, വരുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റത്തെയാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിക്കാർ വിപ്ലവം എന്നു വിളിക്കുന്നത്. വിപ്ലവം എന്നു വെച്ചാൽ അതിമറികളും രക്തച്ചൊരിച്ചിലുമാണെന്നു ധരിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ഇതൊന്നും മനസ്സിലാവുകയില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മാർക്സിസ്റ്റുകൾ എന്നവകാശപ്പെടുന്നവർപോലും ഇത്തരത്തിൽ പെട്ടവരാണ്.

കേരളത്തിൽ നിലനിന്നുവന്ന ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയുടെ ചട്ടക്കൂട് ജാതി സമ്പ്രദായമായിരുന്നു. മനുഷ്യരെ മുകളിലും താഴെയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അട്ടികളായി അടക്കിവെച്ച്, മതവിശ്വാസത്തിന്റേയും ബ്രാഹ്മണഭക്തിയുടേയും രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിന്റേയും ശക്തികൊണ്ട് അടക്കി ഭരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥയായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ സത്ത നിഷ്പൂരമായ സാമ്പത്തിക ചൂഷണമായിരുന്നു. താണജാതികളെന്നു കരുതപ്പെട്ടവർ ആചൂഷണവ്യവസ്ഥയിലെ അടിമകളും അടിയാളുമായിരുന്നു. തീണ്ടലിന്റേയും തൊടീലിന്റേയും പുറകിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സാമ്പത്തിക ചൂഷണത്തെപ്പറ്റി സമഗ്രമായ ഒരന്വേഷണം ചരിത്രഗവേഷകർ നടത്തേണ്ടതാണ്. ആശാൻ 'ഭൂവസ്ഥ'യിൽ ഈ വഴിക്കു വിരൽ ചൂണ്ടിയിട്ടുണ്ട്.

വിദേശശക്തികളുടെ വരവോടുകൂടി ഇന്ത്യൻ ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഇളക്കം തട്ടി. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ബംഗാളിലാണ് ആദ്യം അധികാരം ഉറപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യസമ്പർക്കം കൊണ്ട് ആദ്യം ഉണർന്നത് കേരളമായിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാർ കേരളത്തിൽ കാലുകുത്തിയതിനെത്തുടർന്ന് നമ്മുടെ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥയെ ആഴത്തിൽ സ്पर्ശിക്കുന്ന പല ചലനങ്ങളുമുണ്ടായി. ബ്രാഹ്മണരും രാജാക്കന്മാരും മാടമ്പി

മാതം ചേർന്നു കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസക്കോട്ടകൾ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ പീരങ്കിക്കു മുമ്പിൽ തകർന്നു വീണു. ബ്രാഹ്മണന്റെ ആത്മീയശക്തിയും നാടുവാഴികളുടെ സൈനികശക്തിയും പൊള്ളയാണെന്നു തെളിഞ്ഞു. അതൊരു വലിയ വിശ്വാസത്തകർച്ചയുടെ തുടക്കമായിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസത്തകർച്ചയുടെ ഭക്തവിലാപമാണ് എഴുത്തച്ഛൻ സാഹിത്യം. പോർട്ടുഗീസ് നമ്പർക്കത്താലുണ്ടായ ധാർമ്മികാധഃപതനത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള പ്രതികരണമാണ് എഴുത്തച്ഛന്റെ അദ്ധ്യാത്മരാമായണവും മറ്റുമെന്നു പറയുന്നത് സത്യത്തെ ഒരു വിധത്തിൽ വളച്ചൊടിക്കലാണ്. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവിനു വളരെ മുമ്പേതന്നെ കേരളത്തിലെ ഉപരിവർഗ്ഗ വിഭാഗങ്ങൾ ധാർമ്മികാധഃപതനത്തിന്റെ നെല്ലിപ്പലക കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. വൈശിക തന്ത്രവും അച്ചിക്കുവിതകളും ചന്ദ്രോത്സവവുമൊക്കെ ഇതിനു മതിയായ തെളിവാണ്. നമ്മുടെ ധാർമ്മികാധഃപതനം വിദേശികളുടെ തലയിൽ കെട്ടിവെക്കുന്നത് എന്തിനാണ്?

പോർട്ടുഗീസുകാർ, ഡച്ചുകാർ, ഇംഗ്ലീഷുകാർ എന്നീ വിദേശശക്തികളുടേയും ടിപ്പു സുൽത്താന്റെയും ആക്രമണങ്ങൾ കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യഘടനയെ ഒരുവിധം ഉടച്ചു കലക്കി. മാത്രവുമല്ല, ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥിതിക്കു ബീജാവാപം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണമാണ് പിൻക്കാലത്തു് മലബാറിലുണ്ടായ കുർഷകകലാപങ്ങൾക്കു വഴിയൊരുക്കിയതു്. മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർക്കു് ബ്രാഹ്മണഭക്തിയുടേയും ഹിന്ദുമതവിശ്വാസങ്ങളുടേയും തടവറകളിൽ നിന്നു് ഇസ്ലാമതം മോചനം നേടിക്കൊടുത്തു. വേറൊരുവഴിക്കു് ക്രൈസ്തവ മിഷനറിമാരും ഈ പ്രക്രിയയിൽ പങ്കുവഹിച്ചു. കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് അവരുടെ പ്രവർത്തനം നടന്നതു്. മിഷനറിമാർ ക്രിസ്തുമതത്തി

ന്റെ സന്തോഷസമതപസന്ദേശങ്ങൾ അവൾ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. സന്തോഷവും കാരുണ്യവും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവരെ അവർ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. വിദ്യ നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് അവർ വിദ്യയുടെ വെളിച്ചം നൽകി. അടിമത്തത്തെയും അസമതങ്ങളേയും അവർ എതിർത്തു. തിരുവിതാംകൂറിൽ അടിമസമ്പ്രദായം നിറുത്തലാക്കിയതും, അവർണ്ണസ്ത്രീകൾക്കു മാറുമറയ്ക്കാനും ആദാണങ്ങളിടാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതും ക്രൈസ്തവമിഷനറിമാരായിരുന്നു.

ഈ മാറ്റങ്ങളോടൊപ്പം കേരളീയരുടെ സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിലും പുതിയ പ്രവണതകൾ തലപൊക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ലോകവാണിജ്യരംഗവുമായുള്ള സമ്പർക്കം, കേരളത്തിലെ നാണ്യവിളകളുടേയും വ്യവസായങ്ങൾക്കാവശ്യമായ മറ്റു കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടേയും പ്രാധാന്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് കമ്പനികൾ കേരളത്തിന്റെ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വ്യവസായശാലകളാരംഭിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ റബ്ബർ, ഏലം, തേയില കാപ്പി മുതലായവയ്ക്കുള്ള തോട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. വാണിജ്യപരമായ ആവശ്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥയുടെ ഉദരത്തിൽ മുതലാളിത്തത്തിന്റെ ഭ്രൂണം കരുപ്പിടിച്ച് പടിപടിയായി വളർന്നു.

ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥയുടെ ഗർഭാധാരം നടന്നെങ്കിലും ജീവചൈതന്യം നശിച്ച പഴയ വ്യവസ്ഥയുടെ ചട്ടക്കൂട് നിലംപതിക്കാതെ നിന്നു. അതായത് ഉല്പാദനസമ്പ്രദായത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിട്ടും പഴയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥകൾക്കു മാറ്റമുണ്ടായില്ല എന്നർത്ഥം. ഈ വൈരുദ്ധ്യം അങ്ങനെ തുടരുക അസാധ്യമായിരുന്നു.

കാൽമാർക്സ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക.....
 “വികാസത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ഘട്ടത്തിൽ സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികമായ ഉല്പാദനശക്തികളും നിലവിലുള്ള ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളും തമ്മിൽ—നിയമഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഏതൊരു സ്വത്തുടമാവശ്യങ്ങളുടെ പട്ടക്കൂടിനുള്ളിലാണോ അവ ഇതുവരെ പ്രവർത്തിച്ചു വന്നത്” ആ സ്വത്തുടമാവശ്യങ്ങളും തമ്മിൽ—സംഘട്ടനമുണ്ടാകുന്നു. ഉല്പാദനശക്തികളുടെ വികാസരൂപങ്ങളെ നിലവിട്ട് ഈ ബന്ധങ്ങൾ അവയെ കെട്ടിയിടുന്ന കാൽ പാദങ്ങളായി മാറുന്നു. അതോടെ സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു യുഗം ആരംഭിക്കുന്നു.”¹

കേരളത്തിൽ ഈ യുഗം ആരംഭിക്കുന്നത് 19ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലാണ്. ഇവിടുത്തെ സാമൂഹ്യമായ പട്ടക്കൂട്ട് ജാതിവ്യവസ്ഥയായിരുന്നു മുഖ്യ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. വേദാഭിധത്തിൽ പാഞ്ഞാൽ ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളുടെ രൂപം ഇവിടെ ജാതിസമ്പ്രദായമായിരുന്നു. കൃഷിയും വ്യാപാരവും വഴി നടക്കുന്ന ചൂഷണത്തിന് വിധേയമായത് താഴ്ന്നതല്ലെങ്കിൽ ജാതിക്കാരായിരുന്നു. ഈഴവരെപ്പോലെ കഴിവും സംവ്യാഖലയുമുള്ള ഒരു സമുദായത്തിനുപോലും സാമ്പത്തികരംഗത്തു നിർബ്ബാധം തലപൊക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ ചങ്ങലക്കെട്ടുകൾ പൊട്ടിക്കുന്ന വിപ്ലവശക്തിയായി ഈഴവർ രംഗത്തു വരാൻ കാരണം അവരുടെ സാമൂഹ്യസ്ഥിതിയായിരുന്നു.

മാർക്സിന്റെ ഭാഷയിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞാൽ ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യമാണ് സാമ്പത്തികഘടനയുടെ അടിത്തറ. കേരളത്തിൽ മധ്യശതകങ്ങളിലെ സാമ്പത്തിക

1. “അതീതശാസ്ത്രനിരൂപണത്തിന് ഒരു സംഭാവന”—A Contribution to the Critique of Political Economy—എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര.

ജീവിതം അടിച്ചുറച്ചുനിന്നത് ജാതിസമ്പ്രദായത്തിന്മേലായിരുന്നു എന്നാണ് ഇതിന്റെ ഭാഷ്യം. മാർക്സിസത്തിൽ അടിത്തറയും (base) മേൽക്കൂരയും (superstructure) എന്നു പറയുമല്ലോ. അതായത് സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തറയും അതിന്മേലുള്ള മേൽക്കൂരയും. ഒരു പുരോഗമന സാമ്പത്തികഘടനയിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുകയും, അതിനെ ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന നിയമസംഹിത, ഭരണകൂടം, സംസ്കാരം, മതബോധം മുതലായവയെയാണ് ജാതിയുടെ മേൽക്കൂരയെന്നു വിളിക്കുന്നത്. കേരളത്തിൽ നിലനിന്ന ദീർഘമനസ്സംഹിതയും, ഭരണസംവിധാനവും, സംസ്കാരവും മതവിശ്വാസവുമെല്ലാം ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അനുകൂലമായവയായിരുന്നു; എന്നുവെച്ചാൽ ആ വ്യവസ്ഥയിലുടനീളം സാമ്പത്തിക ചൂഷണത്തിനു സഹായം നൽകുന്നവയായിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണമതം, നാടുവാഴിത്തത്തോടുള്ള കൂറ്റം, വിദ്യാനിഷേധം, പ്രാഥമിക മനുഷ്യാവകാശങ്ങളുടെ ധ്വംസനം ഇവ ആ വ്യവസ്ഥിതിയുടെ സവിശേഷ സ്വഭാവമായിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായ അടിത്തറയിൽ മാറ്റമുണ്ടായതോടുകൂടി ഈ മേൽക്കൂരയ്ക്കും ഇളക്കം തട്ടി. ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠകൾ, ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ ശക്തമായ മേൽക്കൂരയിലുണ്ടായ ഭൂദ്യത്തെ സ്ഫോടനമായിരുന്നു. ഈ സ്ഫോടനം കൂടുതൽ വിപ്ലവപരമായ ഒരു പ്രക്രിയയുടെ തുടക്കം മാത്രമായിരുന്നു. സഹോദരപ്രസ്ഥാനം ഉൾക്കൊണ്ടു വാദം, മതനിഷേധം, നാസ്തികത്വം, രാജദ്രോഹം, സ്വതന്ത്രസമുദായവാദം എന്നിങ്ങനെ ഈഴവസമുദായം പുറവിടം വരെ ചെന്നെത്തിയില്ല!

ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ നേർക്കുള്ള റെല്ലവിളി ഭൗതികമായ മാറ്റത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം, ജാതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമസംഹിത, രാഷ്ട്രീയധികാരം,

മതവിശ്വാസം, കലയും സാഹിത്യവും, തത്ത്വചിന്ത ഇവയെല്ലാംതന്നെ ചെല്ലവിളിക്കപ്പെട്ടു. ഇത്ര സമഗ്രമായ ഒരു സാമൂഹ്യ വിപ്ലവം തിരുവിതാംകൂറിലെപ്പോലെ ഇന്ത്യയിൽ വേറൊരിടത്തും നടന്നിട്ടില്ല. അതവിപ്ലവം ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുതൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരംവരെ—ഉത്തരവാദരണപ്രവർത്തനം വരെ—നീണ്ടുനിന്ന ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു ചരിത്രപ്രതിഭാസമാണതു്. അതു വെറും ഒരു പരിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്ന പണ്ഡിതന്മാർ മാർക്സിസത്തിന്റെ ഹരിഃശ്രീപോലും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല.

ആശാൻ ആദ്ധ്യാത്മികവാദിയായിരുന്നു എന്നും അക്കാരണത്താൽ അദ്ദേഹം പ്രതിനിധാനം ചെയ്തതു് അപൂർണ്ണ ബുദ്ധിപ്രാവിപ്ലവത്തെയാണെന്നും ചില മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തകന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതും പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു കാര്യമാണു്.

ആശാന്റെ ചിന്തയിലും അദ്ദേഹം രചിച്ച കൃതികളിലും ആദ്ധ്യാത്മികത നിഴലിച്ചിരുന്നു എന്നതിൽ തർക്കമില്ല. ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികചാര്യന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിലാണു് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചതു്. അദ്ദേഹം ജീവിച്ച കാലഘട്ടവും ആദ്ധ്യാത്മികമായ ഉണർവിന്റെ കാലമായിരുന്നു. സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ ഇളക്കിവിട്ട ആത്മീയനവോത്ഥാനത്തെ എങ്ങനെ മറക്കുവാൻ കഴിയും? മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ, മഹാത്മാഗാന്ധി, ആനി ബസന്റ് മുതലായ മഹദ്വ്യക്തികളേയും ഓർക്കുക. ഈ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ജീവിച്ച ആശാന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതയുണ്ടാവുക സ്വാഭാവികം മാത്രമായിരുന്നു. ഈ ആദ്ധ്യാത്മികത—മതബോധം—ഒരു പിൻതിരിപ്പു് പ്രവണത ആയിരുന്നോ എന്നു മാത്രമാണു് നോക്കേണ്ടതു്. മഹാത്മാ മാർക്സിസറ്റുകളുടെ കടമയും അതാണു്.

മതം മനുഷ്യരെമയക്കുന്ന കുറ്റപ്പാണെന്നു് ഒരു പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തിൽ മാർക്സ് പരയുകയുണ്ടായി. തത്തയെപ്പോലെ അതു് ഉരുവിടുകയും യാത്രികമായി എവിടേയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്താൽ മാർക്സ് സിസമാവുകയില്ല.

മതത്തെ അതിനിശിതമായി വിമർശിക്കുമ്പോൾ പോലും ചില ചരിത്രഘട്ടങ്ങളിൽ മതം വിപ്ലവപരമായ പങ്കു വഹിക്കുകയും മർദ്ദിതർക്കാശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി മാർക്സ് എംഗൽസും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്തുമതം ആരാധകാലങ്ങളിൽ അടിമകളുടെ മതമായിരുന്നു. അടിമകളുടെ മോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ ഐതിഹാസികമായ പങ്കുവഹിച്ചു് റോമാസാമ്രാജ്യത്തെ പിടിച്ചു കലുക്കിയ ഒരു വിപ്ലവ ശക്തിയായിരുന്നു അന്നത്തെ ക്രിസ്തുമതം. ജർമ്മനിയിലേയും ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും കർഷക കലാപങ്ങൾക്കു പ്രചോദനം നൽകിയതും ക്രിസ്തുമതാദർശങ്ങളായിരുന്നു. ബ്രിട്ടനിലെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തെ പൂരിരൻ വിപ്ലവം (Puritan Revolution) എന്നാണല്ലോ വിളിക്കുക. ക്ലാസ്സിക്കൽ ബുർഷവാ വിപ്ലവം എന്നു വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം നിരീശ്വരവാദികളുടെതായിരുന്നില്ല. വിപ്ലവനേതാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നാസ്റ്റികർ ഒരു അഗണ്യ ന്യൂനപക്ഷം മാത്രമായിരുന്നു. വിപ്ലവത്തിനു് ആശയപരമായി കളമൊരുക്കിയ വോൾട്ടയറും റൂഷ്ഡായും നിരീശ്വരവാദികളായിരുന്നില്ല. ഈ വിപ്ലവങ്ങൾക്കൊന്നിനുമില്ലാത്ത അപൂർണ്ണത, ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റേയും അശാൻറേയും ആദ്ധ്യാത്മികതകാരണം, കേരളത്തിലെ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെതലച്ചിൽ കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്നാണു്?

ആശാൻ നയിച്ച വിപ്ലവം അപൂർണ്ണമായിരുന്നു എന്നും ടി.കെ. മാധവനും മലബാറിലെ ഒന്നു രണ്ടു തീയനേതാക്ക

നാമം കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർന്നപ്പോൾ ആ വിപ്ലവത്തിനു പൂർണ്ണത ലഭിച്ചു എന്നും ഒരു മാർക്സിസ്റ്റ് ചിന്തകൻ ഈയിടെ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്താണ് കഥ? ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അനിഷേധ്യമായ നേതാവ് മഹാത്മാഗാന്ധിയായിരുന്നല്ലോ. രാഷ്ട്രീയത്തേയും മത വിശ്വാസത്തേയും വേർതിരിച്ചു കാണാൻ അദ്ദേഹത്തിന് എന്തെങ്കിലും സാധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? തീവ്രദേശീയവാദിയെന്നും, വിപ്ലവ ജനാധിപത്യവാദി (Revolutionary Democrat) എന്നും സോവിയറ്റ് മാർക്സിസ്റ്റ് പണ്ഡിതന്മാർപോലും പുകഴ്ത്തുന്ന ലോകമാനുഷാലഗംഗാധരതിലകൻ നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്നോ? ഇവരുടെ ആരുടെയും കരസ്ഥം കൊണ്ട് നമ്മുടെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം അശുഭമോ അപൂർണ്ണമോ ആയിപ്പോയെന്ന് പറയാറില്ല. ആശാന്റെ കൈ തൊട്ടതു കൊണ്ട് കേരളത്തിലെ ജനാധിപത്യത്തിന് അപകർഷം സംഭവിച്ചതായി പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശ്രീനാരായണഗുരുവും ആശാനും മതവിശ്വാസികളായിരുന്നു. പക്ഷേ അവർ വിശ്വസിച്ച മതം നമ്പൂതിരിമതം ആയിരുന്നില്ല—‘താനേകെട്ടുകഴിഞ്ഞ നമ്പൂതിരിമതം’മായിരുന്നില്ല. ആ മതത്തെ ശ്രീനാരായണഗുരു നിഷേധിച്ചു. പകരം മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായിക്കാണുന്ന ഒരു മതം അവതരിപ്പിച്ചു. അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു റിഫർമേഷൻ (Reformation) തന്നെ ആയിരുന്നു. മതം സാധാരണഗതിയിൽ ഒരു യാഥാസ്ഥിതികശക്തിയാണ്. അത് സ്ഥിതിസ്ഥാപന (Status quo)തല്പരമാണ്. ഹിന്ദുമതം എന്ന പേരിൽ കേരളത്തിൽ നിലനിന്ന ബ്രാഹ്മണമതം യാഥാസ്ഥിതികമായിരുന്നു. ജാതി ജടിലമായ ജീർണ്ണിച്ച സാമൂഹ്യാവസ്ഥയെ താങ്ങിനിറുത്തുന്നതിൽ പ്രധാനപങ്കു വഹിച്ച ആ മതത്തിന്റെ കട പുഴക്കി യെറിയുകയാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു ചെയ്തത്. പടിപടി

യായി ജനങ്ങൾ യുക്തിവാദത്തിലേക്കും നിരീശ്വരത്വത്തിലേക്കും നീങ്ങുന്നത് അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി. തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യന്മാരും അനുയായികളും ആ വഴിക്കു പോകുന്നതുകണ്ടിട്ട് അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു പരിഭ്രമവും തോന്നിയില്ല. ആദ്യം ശിലാവിഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ച ഗുരു പിന്നീട് കണ്ണൂരിൽ പ്രതിഷ്ഠ നടത്തി. വിദ്യാഭവതയായശാരദയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, ഈശ്വരസങ്കല്പത്തിലും ദേവതാരാധനയിലും മാറ്റം വരുത്തി. ആശാന്റെ ആത്മീയചിന്ത ഉപനിഷത്തുകളിലും അദ്വൈതത്തിലും നിന്നാരംഭിച്ച ആത്മാവിനേയും ഈശ്വരനേയും പുറകിൽത്തള്ളി മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മഹിമ കണ്ടെത്തിയ ബുദ്ധന്റെ ദിവ്യസന്നിധിയോളമെത്തി. നിർവ്വാണപ്രാപ്തിയേക്കാൾ വലുത് ലോകസേവയാണെന്ന സന്ദേശം ഉദ്ഘോഷിച്ചു കൊണ്ടാണ് ആശാൻ തന്റെ കാവ്യജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചത്.

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റേയും ആശാന്റെയും ആദ്ധ്യാത്മികതയും മതബോധവും ചലനാത്മകവും വിപ്ലവപരവുമായിരുന്നു, മുൻവിധികളൊന്നും കൂടാതെ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പഠനം നടത്തുന്നവർക്കു ബോധ്യമാകും.

ആശാൻ നേതൃത്വം നൽകിയ പ്രസ്ഥാനം അപൂർണ്ണമായ ബുദ്ധിപരമായ വിപ്ലവമായിരുന്നു. ടി. കെ. മാധവനും മറ്റും കോൺഗ്രസ്സിൽ ചേർന്നപ്പോഴാണ് ആ അപൂർണ്ണത നീങ്ങിയതെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി അല്പംകൂടി പറയുവാനുണ്ട്. ആശാൻ നയിച്ച സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തിന്റെ രംഗം തിരുവിതാംകൂർ നാട്ടുരാജ്യമായിരുന്നു. കൊച്ചിയിലും മലബാറിലും അതിന്റെ അലകൾ ചെന്നടിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ ആ പ്രസ്ഥാനം അതിന്റെ സകല ശക്തികളോടും കൂടി ആഞ്ഞടിച്ചു സാമാന്യ ജനങ്ങളെ ഇളക്കിമറിക്കുകയും, പഴയ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനത്തിന്റെ കെട്ടുകൾ

പൊട്ടിച്ചെറിയുകയും ചെയ്തു തിരുവിതാംകൂറിലാണ്. ദിവാൻ ഭരണത്തിന്റേയും രാജവഴിയുടേയും അടിത്തറ ഇളക്കിയത് ആ പ്രസ്ഥാനമാധിതനും. അക്കാലങ്ങളിൽ ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും അത്ര കാര്യമായി തിരുവിതാംകൂറിൽ നടക്കുകയുണ്ടായില്ല. വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ മറപിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ കോൺഗ്രസ്സ് രംഗത്തു വരുന്നത്. സാമൂഹ്യവിപ്ലവത്തിന്റെ കാരറ്റിപ്പിടിച്ചടുത്തു രാഷ്ട്രീയ നൗകയുടെ ഗതിവേഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ ലക്ഷ്യം. താൻ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനുവേണ്ടി ഉഗ്രമായി വാദിച്ചപ്പോൾ ആശാൻ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വക്താവുമാത്രമായിരുന്നു എന്നാക്ഷേപിച്ച ടി. കെ. മാധവൻ, ഗാന്ധിജിയുടേയും കോൺഗ്രസ്സിന്റേയും പ്രബലമായ പിൻതുണയോടുകൂടി നടത്തിയ സത്യാഗ്രഹം വൈക്കത്തെ ക്ഷേത്രറോഡുകളിലെ പരസ്യപ്പലകകൾ നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ളതായിരുന്നു. വളരെ പരിമിതമായ ആ ആവശ്യം പോലും നേടാതെ സത്യാഗ്രഹം പിൻവലിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. അപൂർണ്ണ വിപ്ലവം പൂർണ്ണവിപ്ലവമായപ്പോൾ ടി. കെ. മാധവൻ തോല്പുകയും ഇണ്ടൻ തുരുത്തികൾ വീജയിക്കുകയും ചെയ്ത കഥ വളരെ രസമുള്ളതാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ 'പൂർണ്ണജനാധിപത്യ വിപ്ലവം' ഒരു ഇടവേള മാത്രമായിരുന്നു. വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിനുശേഷം, 'പൂർണ്ണവിപ്ലവ'ത്തിലേക്കു കുതിച്ചുപാടിയ ടി. കെ. മാധവൻ 'അപൂർണ്ണ വിപ്ലവ'ത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. ആ ധീരദേശാഭിമാനി പിന്നെ മൂന്നോ നാലോ വർഷമേ ജീവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആ ഹ്രസ്വകാലം അദ്ദേഹം എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ സംഘടനാശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും, സർക്കാർ

സർവ്വീസിലും പ്രതിനിധി സഭകളിലും ഈഴവർക്കും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും മറ്റും പ്രാതിനിധ്യം നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള പരിപാടികൾക്കായിട്ടാണ് 'വിനിയോഗിച്ചത്'. നിവർത്തന പ്രക്ഷോഭണത്തിന് മുമ്പ് ചരമമടയാതിരുന്നെങ്കിൽ അതിന്റെ ശക്തനായ നേതാവ് ടി. കെ. തന്നെ ആയിരിക്കുമായിരുന്നു എന്ന കാര്യത്തിലും സംശയം വേണ്ട.

തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്ന 'അപൂർണ്ണ ചെറുപ്പം ജനാധിപത്യ വിപ്ലവം', മാർക്സിസ്റ്റു ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ അടിത്തറയിലും മേൽക്കൂരയിലും യുഗപരിവർത്തനംതന്നെ വരുത്തി. ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന 'പൂർണ്ണ ജനാധിപത്യവിപ്ലവം'മാകട്ടെ ഇൻഡ്യൻ സമൂഹത്തിന്റെ അടിത്തറയും മേൽക്കൂരയും അതേപടി നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു് ഖുദ്ദീഷുകാരെ ഇവിടെ നിന്നു കെട്ടുകെട്ടിക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്രുവും മാർക്സിസ്റ്റു ചിന്താഗതിക്കാരുമെല്ലാം ആ പ്രസ്ഥാനത്തിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടു കൂടിയും ഇൻഡ്യൻ ദേശീയത ഒരിക്കലും സവർണ്ണ ഹിന്ദു ദേശീയതയ്ക്കു പുറം വളർന്നില്ല. ഹിന്ദു റിഐവലിസം എന്ന് ഇപ്പോൾ ആക്ഷേപിക്കപ്പെടുന്നത് എന്താക്കയാണോ, അവയെല്ലാമാണ് ദേശാഭിമാനം ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരക്കാലത്തു് ദേശീയവാദികൾ അവലംബമാക്കിയതു്. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ രാജരാജ്യ സങ്കല്പവും വള്ളത്തോളിനപ്പോലെയുള്ള കവികളുടെ ദേശീയ ഗാനങ്ങളും ഈ വസ്തുത വീളിച്ചോരുന്നു. മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിനെ ഈ ഹിന്ദു ദേശീയതയുടെ പടുകഴിയിൽ പെടുത്തുവാൻ ഗാന്ധിജി പഠിച്ച പണി പതിനെട്ടും പ്രയോഗിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടായില്ല. ഇതെല്ലാം വിശദമായ പഠനത്തിന് വിഷയമാക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്.

ചാതുർവർണ്യവും ജാതിവ്യവസ്ഥയും ശക്തമാക്കുന്നതിനു മുൻപണമെന്ന നൽകുന്ന പ്രസ്ഥാനം മാത്രമേ ഇന്ത്യയിൽ യഥാർത്ഥജനാധിപത്യ വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനമാവുകയുള്ളൂ. പഴയ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി അപ്പടിനിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു വിദേശഭരണം അവസാനിപ്പിച്ചാൽ അതു ജനാധിപത്യ വിപ്ലവമാവുകയില്ല. ഇവിടെയാണ് ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ അപൂർണ്ണ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഹരിജനങ്ങളും താഴ്ന്നതപ്പെട്ടിരുന്ന മറ്റുജാതിക്കാരും ഇന്ന് ഇന്ത്യയൊട്ടു കടന്നു സപതന്ത്ര്യസമരം ജനാധിപത്യവിപ്ലവത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ളതാണ്. ആശാനും ഡോ. അംബേദ്കറും മറ്റും നടത്തിയ സപതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ തുടർച്ചയാണ് ഈ സമരമെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ചുരുക്കിപ്പറയാട്ടു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യദശകങ്ങളിൽ കേരളത്തിൽ നടന്നതു വെറുമൊരു സാമൂഹ്യ പരിഷ്കരണ പരിശ്രമമായിരുന്നില്ല; അതു ഒരു യഥാർത്ഥ സാമൂഹ്യവിപ്ലവംതന്നെയായിരുന്നു. ഫ്യൂഡൽ സാമൂഹ്യ—സമ്പ്രദായിക സംവിധാനത്തിന്റെ കടങ്കൽത്തന്നെയാണ് അതു കത്തിവെച്ചതു്.

ഇനി രണ്ടാമത്തെ ആക്ഷേപത്തിനു വല്ല അടിസ്ഥാനവുമുണ്ടോ എന്നു നോക്കാം.

“മഹാകവികുമാരനാശാൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ശുക്രനക്ഷത്രമാണെന്നു പ്രൊഫസർ മുണ്ടശ്ശേരി വിശേഷിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ചുട്ടുള്ള മുദ്രാവാക്യമെന്ന നിലയ്ക്കു് അതു സർവ്വത്ര പ്രചരിക്കുകയും ചെയ്തു. വിപ്ലവം എന്ന പദത്തിനു് കേരളത്തിന്റെ പ്രത്യേകതരീക്ഷത്തിൽ ഇക്കാലത്തു നല്ല മാർക്കറ്റു നിലവാരമുണ്ടു്. ആരാധ്യനായ ഒരു കവിയെ ഹൃദയമായ ഒരു മുദ്രാവാക്യത്തിന്റെ ഗുളികപ്രായത്തിൽ കൈയിലെൊതു

ക്കിഴിയിട്ടുപോൾ അനേകം കണ്ണങ്ങൾ അതു ഏറ്റുവിളിച്ചു.....”

“.....ആത്മീയമായ സമത്വം വാഗ്ദാനം ചെയ്തതായതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രസ്ഥാനത്തോടുകൂടി ഇന്നാത്മം വിപ്ലവം എന്ന പദം ചേർത്തുവിശേഷിപ്പിക്കാറില്ല. റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം സോഷ്യലിസവും വിപ്ലവവും തമ്മിൽ അത്രയും അഭേദമായ ബന്ധം വളർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത്രമാത്രവുംപോരാ. ബലപ്രയോഗത്തിലൂടെ സാമ്പത്തിക സമത്വം സാധിക്കുന്ന സാമൂഹ്യപ്രതിഭാസമാണ് വിപ്ലവം എന്നത്രേ ഇന്നാപദം ആർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള വ്യാവഹാരികമായ അർത്ഥം.

.....സമൂഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തികഘടനയിലും തത്സമയമായ മൂല്യബോധത്തിലും പൊട്ടുന്നൊരു ഉണ്ടാവുന്ന മൗലികമായ പരിവർത്തനത്തെ ‘വിപ്ലവം’ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

“കുമാരനാശാൻ ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഒരു വിപ്ലവ കവി ആയിരുന്നില്ല. ഇപ്പറഞ്ഞ പരിവർത്തനത്തിന്റെ മേൽ മാത്രമല്ല ലക്ഷ്യവും അദ്ദേഹത്തിനു സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. സോഷ്യലിസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താലോകത്തിൽ കടന്നു ചെന്നിട്ടുതന്നെയില്ല” 2

ഒരു പുത്തൻ മാർക്സിസ്റ്റുകാരന്റെ വിജ്ഞാനപ്രകടനമാണിത്. ‘വിപ്ലവം’ എന്ന പദത്തിന് തനിക്കുതോന്നിയ നിർവ്വചനം നൽകി തായാട്ട് ശങ്കരൻ കാറൽമാർക്സിനെയും ഫ്രെഡറിക്ക് എംഗൽസിനെയും മലർത്തിയടിച്ചിരിക്കുന്നു. റഷ്യൻ വിപ്ലവം നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഇനി സോഷ്യലിസ്റ്റു വിപ്ലവത്തെപ്പറ്റിമാത്രമേ ആത്മം

2. തായാട്ട് ശങ്കരൻ. ആശാൻ-നവോത്ഥാനത്തിന്റെ കവി, രണ്ടാംപതിപ്പ് 1978. പৃ. 31-38

മിണ്ടാൻ പാടുള്ളൂ. മാർക്സും എംഗൽസും തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ 'വിപ്ലവം' എന്ന പദം ധാരാളം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം നിരത്തിവെച്ച് 'വിപ്ലവ'ങ്ങളെല്ലാം വെട്ടിക്കളയണം. അല്ലെങ്കിൽ വായനക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കും യൂറോപ്യൻ നവോത്ഥാനത്തെ മനുഷ്യാശീകരണ ഏറ്റവും മഹത്തായ വിപ്ലവം എന്നാണ് എംഗൽസ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

[It was the greatest progressive revolution that mankind had so far experienced, a time which called for giants and produced giants-giants in power of thought, passion and character, in universality of learning. 3] നിലാവത്തിറങ്ങിയ പൂവൻകോഴിയെപ്പോലെ സ്ഥലകാലഭ്രമം ബാധിച്ച പുത്തൻ മാർക്സിസ്റ്റുകാരൻ ഇതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നു വരികയില്ല. യൂറോപ്യൻ നവോത്ഥാനം ആശയപരവും സാംസ്കാരികവുമായ ഒരു പരിവർത്തനമായിരുന്നു. അതിനെ എംഗൽസ് മനുഷ്യാശീകരണ ഏറ്റവും മഹത്തായ വിപ്ലവം എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചത് ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം നടന്നു എൺപതിൽ പരം വർഷം കഴിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു. 1848-ലെ യൂറോപ്യൻ വിപ്ലവങ്ങളും 1871-ലെ പാരീസ് കമ്യൂൺ എന്ന ആദ്യത്തെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവവും നടന്നു കഴിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പുണ്ടായ യൂറോപ്യൻ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ മഹിമ അംഗീകരിക്കുവാൻ എംഗൽസ് മടിച്ചില്ല. യൂറോപ്യൻ നവോത്ഥാനം ബുർഷ്വാ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവമായിരുന്നിട്ടും അതിനെ 'ബുർഷ്വാ' വിശേഷണം ചേർക്കാതെ അദ്ദേഹം പരാമർശിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. Dialectics of Nature Moscow 1976-പുറം 21

ആശാൻ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ കവിയാണെന്ന് തായാട്ട് ശങ്കരൻ കഷ്ടിച്ചു സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ആ നവോത്ഥാനത്തിനു വിപ്ലവ ചൈതന്യമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് സമ്മതിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സുവരുന്നില്ല. ഹിന്ദു റിഫൈവലിസ്റ്റാശയങ്ങൾകൊണ്ടു മായം ചേർത്ത മാർക്സിസിസത്തിന്റെ കണ്ണാടിയിൽ കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം കേരളീയ നവോത്ഥാനത്തേയും ആ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ കവിതയെയും വീക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെമാത്രം കുററം പറഞ്ഞിട്ടു കാര്യമില്ല. മാർക്സിസമല്ല, അതിനപ്പുറം വല്ല വിപ്ലവഭരണസംഹിതയുമുണ്ടെങ്കിൽ, അതും ഇന്ത്യയിലെത്തിയാൽ ഹിന്ദുചർദ്ദീയതയിൽ മുങ്ങിപ്പോവുകയേ ഉള്ളൂ.

ശങ്കരൻ തന്റെ മാർക്സിസ്റ്റ് നിരീക്ഷണം ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു: “റഷ്യൻ വിപ്ലവം കഴിഞ്ഞു പിന്നെയും അഞ്ചു വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് ആശാൻ ഉതിർത്തത്. എന്നാൽ ആ വിപ്ലവത്തിന്റെ അലകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം അതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. മാനവസംസ്കാരത്തിലെ ഗംഭീരമായ ആ ഉൾപ്പെട്ടാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൈതന്യം ഒരു പക്ഷേ ഒരു താക്കീതെന്ന നിലയ്ക്ക് പ്രകമ്പിപ്പിച്ചിരിക്കണം. റഷ്യൻ വിപ്ലവം കഴിഞ്ഞു അഞ്ചു വർഷത്തിനുശേഷം രചിച്ച ‘ദൂരവസ്ഥ’യിൽ,

മാറുവിൻ ചട്ടങ്ങളെ സ്വയം, മല്ലെങ്കിൽ

മാറുമതുകളീ നിങ്ങളെത്താൻ

എന്നദ്ദേഹം വർണ്ണമധാവിതപത്തിനുതാക്കീതു നൽകുന്നുണ്ട്. ഈ താക്കീതിന്റെ പ്രേരണാശക്തി റഷ്യൻ വിപ്ലവമായിക്കൂടെന്നില്ല. നിങ്ങൾ സ്വയം മാറുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അടിയോടെ പിഴുതെടുക്കുന്ന അനിരുദ്ധമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിന് വരാൻപോകുന്നു എന്നാണതിനർത്ഥം. ആശാൻ

സമതപത്തെക്കുറിച്ച് പാടിയിട്ടുണ്ട്⁴. എന്നാൽ സാമ്പത്തിക സമതപമെന്നത് ആശാന്റെ സമതപാദർശത്തിനു പുറത്തായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റേയും ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തിയുടെയും നേരെ കൃതജ്ഞത നിറഞ്ഞ ബഹുമാനമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്.⁵ 4

ഇത്തരം ജല്പനങ്ങൾ അവഗണനയേ അർഹിക്കുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ശങ്കരന്റെ പുസ്തകം വായിക്കുന്ന കുറേപ്പേരെങ്കിലും ആശാനെക്കുറിച്ചുള്ള മാർക്സിസ്റ്റ് നിരീക്ഷണം ഇതാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കാനിടയുണ്ടല്ലോ. മാർക്സിസം ഒരു വിധം നന്നായി പഠിച്ച മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരാൾ എന്ന നിലയിൽ ഈ തെറ്റു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ എനിക്കു കടമയുണ്ടെന്നു തോന്നി. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനെപ്പറ്റി അല്പം വിസ്തരിച്ചതെന്ന പ്രതിപാദിക്കുവാൻ മുതിർന്നത്.

റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ ഖരലകളൊന്നും ആശാന്റെ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ശങ്കരൻ ശങ്ക കൂടാതെ പറയുന്നു. എന്നാൽ ആ വിപ്ലവത്തെപ്പറ്റി ആശാൻ അറിഞ്ഞു കാണും എന്നൊരു സൗജന്യം കഷ്ടിച്ചനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളും ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിച്ചു കേരളീയരെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പത്രാധിപരെപ്പറ്റിയാണ് ശങ്കരൻ അല്പമൊരു രക്ഷാകർത്തൃ മനോഭാവത്തോടുകൂടി ബാലിശമായ ഈ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ആശാൻ എന്തൊക്കെ പഠിച്ചിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ താല്പര്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നും അറിയണമെന്നുള്ളവർ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങളും വായിക്കണം. ജി. പ്രിയദർശനന്റേയും തോന്നങ്കൽ ആശാൻ സ്റ്റാരകക്കമ്മി

4. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ കവി. പുറം 38

ററിയുടേയും ശ്രമഫലമായി അവ വായനക്കാർക്കു ലഭ്യമാകുന്ന സ്ഥിതി ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണ്.

1917-ലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം മാത്രമല്ല, 1905-6-ലെ റഷ്യൻ വിപ്ലവവും, ചൈനയിൽ 1911-ൽ നടന്ന കൂമിന്താങ് വിപ്ലവവും, തുർക്കിയിൽ കെമാൽ പാഷായുടെ നേതൃത്വത്തിലുണ്ടായ രാഷ്ട്രീയമാറ്റങ്ങളുമെല്ലാം ആശാന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ പ്രതികരണങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പ്രജാഹിതം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കാതിരുന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് റഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയെപ്പോലെ അപകടത്തിൽ പെട്ടു പോകുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുവാനും ആശാൻ മടിച്ചിരുന്നില്ല. 5

റഷ്യയിൽ നടന്ന രണ്ടു വിപ്ലവങ്ങളും ആശാനിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. 1917-ലെ വിപ്ലവത്തിനുശേഷം ഈ സ്വാധീനം വളരെ ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശങ്കരൻ ധരിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ “മാറുവിൻ ചട്ടങ്ങളെ.....” എന്നു തുടങ്ങുന്ന വരികൾ മാത്രമല്ല അക്കാലത്തു് എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. ‘ഉദ്ബോധനം’ (1919) ‘സിംഹനാദം’ (1919), ‘പരിവർത്തനം’ (1920) ‘സ്വാതന്ത്ര്യഗാഥ’ (1922) എന്നീ വിപ്ലവഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചതും അക്കാലത്താണ്. ഇതെല്ലാം വർണ്ണമേധാവിത്വത്തിനു നൽകുന്ന താക്കീതുകളാണെന്നു കരുതി ശങ്കരൻ അവ ഗണിച്ചതായിരിക്കാം. വർണ്ണമേധാവിത്വത്തിനെതിരായ സമരത്തിനു് അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള മാർക്സിസ്റ്റുകൾ അധഃകൃതത്വം കല്പിക്കുകയാണല്ലോ പതിവു്.

ചാതുർവ്യർണ്യത്തിന്റേയും ജാതിവ്യവസ്ഥയുടേയും സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി മുമ്പു പറഞ്ഞതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും

5. കമാതനാശാന്റെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ—(ജി. പ്രിയദർശൻ എഡിറ്റർ ചെയ്തതു് 1981—പുറം 115)

പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വർണ്ണമേധാവിത്വം വെറും മതപരമോ സാമുദായികമോ ആയ ഒരു പ്രതിഭാസമായിരുന്നു. അത് വർണ്ണമേധാവിത്വം തന്നെ ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ വർണ്ണമേധാവിത്വം നിലനിന്നത് ഇങ്ങനെയൊരു പ്രത്യേക രൂപത്തിലായിരുന്നു എന്നേയുള്ളൂ. ഈ വർണ്ണമേധാവിത്വം ഇല്ലാതാക്കുവാനാണ് ആശാന്മാർ മറ്റും പരിശ്രമിച്ചത്. തിരുവിതാംകൂറിലെപ്പോലെ ഇന്ത്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും വർണ്ണമേധാവിത്വത്തിനെതിരായ സമരം നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ, രാജ്യത്തിന്റെ അവസ്ഥയെ ഉലയ്ക്കുന്ന സാമുദായിക പ്രശ്നങ്ങൾ ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഇത്ര അപകടകരമായ രീതിയിൽ തലപൊക്കുമായിരുന്നില്ല. വർണ്ണമേധാവിത്വത്തിനെതിരായ പ്രസ്ഥാനത്തിന് അധഃകൃതത്വം കല്പിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് ഇനിയും വിഭവകം ഉദിക്കുന്നില്ലല്ലോ.

സാമ്പത്തിക സമത്വമെന്നത് ആശാന്റെ സമത്വാദർശത്തിനു പുറത്തായിരുന്നു എന്നാണ് ശങ്കരന്റെ വേറൊരു നിരീക്ഷണം. സാമ്പത്തിക സമത്വാദർശം എന്നു പറഞ്ഞാൽ സോഷ്യലിസം എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. ആശാൻ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ജനാധിപത്യവാദിയായിരുന്നു. ഫ്യൂഡൽ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയുടെ സ്ഥാനത്തു്, വ്യക്തിക്കു പരമാവധി ഉൾച്ച അനുദിക്കുന്ന ഒരു ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതി വരണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആശാൻ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രപരമായ ആവശ്യവും അതായിരുന്നു.

എസ്. എൻ. ഡി. പി യോഗം ആരംഭിക്കാലും മുതൽ വ്യവസായവൽക്കരണത്തിന് മുൻഗണന നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ആശയത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവ് ഡോ. പല്ലു ആയിരുന്നു. യോഗത്തിന്റെ ഒന്നാം വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ വായിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം വ്യവസായങ്ങളുടെ

യും കൈത്തൊഴിലുകളുടേയും മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. യോഗവാർഷികങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച കൃഷി-വ്യവസായ പ്രദർശനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൽ മുൻ കൈയെടുത്തതും ഡോ. പല്ലു ആയിരുന്നു. ആശാൻ ഇക്കാര്യത്തിൽ പല്ലുവിന്റെ വലംകൈയായിനിന്നു ഉത്സാഹപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചു. ലേഖനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും രചിക്കുവാനും സ്വജനങ്ങളെ വ്യവസായോന്മുഖരാക്കിത്തീർത്തു. ആശാൻ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് ഇതല്ല എന്നാണോ ശങ്കരന്റെ അഭിപ്രായം? ഒക്ടോബർ ചിപ്തവം നടന്നുകഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് സോഷ്യലിസം പ്രസംഗിക്കാത്തവരെല്ലാം മോശക്കാരാണെന്നാണോ പറയുന്നത്? ഒന്നാതരം മാർക്സിസം തന്നെ!

ഓരോ ചരിത്രകാലഘട്ടത്തിനും അതിനു നിറവേററാൻ കഴിയുന്ന ചില കടമകളുണ്ട്. ഈ കടമകളെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കാനുള്ള തത്ത്വ സംഹിതയാണ് മാർക്സിസം. എന്നാൽ മാർക്സിസം ആവിർഭവിക്കുന്നതിനു മുമ്പും ഈ കടമകൾ നിറവേറുന്നതിനു ചേണ്ടി ആളുകൾ പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർക്സിസത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു ശേഷവും മാർക്സിസ്റ്റുകാരല്ലാത്ത ആളുകൾ ചരിത്രപരമായ കടമകൾ നിറവേറിയിട്ടുണ്ട്.

ഫ്യൂഡൽ വ്യവസ്ഥ തകർത്തു മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥയ്ക്കു കളമൊരുക്കിയവർ, തങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു കൃത്യതയിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്ന ബോധം ഉള്ളവരായിരുന്നില്ല. മനുഷ്യന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും പ്രതിബന്ധമായിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ മാറ്റണമെന്ന വിചാരമേ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഡോ. പല്ലുവും ആശാനും ജാതിവ്യവസ്ഥയെ എതിർക്കുകയും വ്യവസായവൽക്കരണത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു മുതലാളിത്തം സ്ഥാപിക്കണമെന്ന

ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയായിരുന്നില്ല. അവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലമായി കേരളം നീങ്ങിയത് ആ വഴിക്കാണെന്നുള്ളൂ. അത് അവരുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടു മാത്രമാണെന്നും വിചാരിക്കരുത്. ചരിത്രം അർപ്പിച്ച കടമ അവർ നിർവഹിച്ചു എന്നു പറയുന്നതാവും കൂടുതൽ ശരി.

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി മാർക്സ് എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ശങ്കരാനന്ദപ്പാലയുള്ളവർ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയാൽകൊള്ളാം. മാർക്സ് പറയുന്നു:

“...ഒരു സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയിലെ എല്ലാ ഉല്പാദനശക്തികളും അത് അനുചരിക്കുന്നതു വികസിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ആ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥ ഒരിക്കലും നശിക്കുന്നില്ല; അതു പോലെ കൂടുതലായർന്ന ഉല്പാദനബന്ധങ്ങളുടെ നിലനില്പിനുവശ്യമായ ഭൗതികസാഹചര്യങ്ങൾ പഴയ സമുദായത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂട്ടിനുള്ളിൽ പരിപക്വമാകുന്നതുവരെ ഈ ബന്ധങ്ങൾക്ക് പഴയവയെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനാവില്ല. ഇപ്രകാരം മനുഷ്യരാശി അതിനു നിറവേറ്റാൻ കഴിയുന്ന കടമകൾ മാത്രമേ ഏറ്റെടുക്കുന്നുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ പ്രശ്നം തന്നെ ഉദിക്കുന്നത് അതിന്റെ പരിഹാരത്തിനുള്ള ഭൗതികസാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായതിനുശേഷം മാത്രമാ, കറഞ്ഞപക്ഷം ആ സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിലാ മാത്രമാണെന്ന് സൂക്ഷ്മ പരിശോധനയിൽ കാണാൻ കഴിയും.” 6

റഷ്യയിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവം നടന്നാലുടനെ കേരളത്തിലെ ഭൗതികസാഹചര്യം മാറുമെന്ന് തായാട്ട് ശങ്കരൻപോലും പറയുകയില്ല. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മൂന്നാം ദശകത്തിൽ സോഷ്യലിസം വരുന്നതിനുള്ള ഭൗതികസാഹചര്യമല്ല ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുമെ

6 “അമ്മശാസ്ത്ര നിരൂപണത്തിന് ഒരു സംഭാവന” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖവുര.

നു വിശ്വസിക്കുന്നു. പിന്നെ എങ്ങനെയാണു് ആശാൻ സോഷ്യലിസം പ്രസംഗിക്കാത്തതിൽ കുറ്റക്കാരനാകുന്നത്? നടക്കാത്ത കാര്യം പ്രസംഗിച്ചു് വിപ്ലവകാരിയെന്ന ബഹുമതി മുദ്ര തട്ടിയെടുക്കണമെന്നു് ആശാൻ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. കാലോചിതമായി നടപ്പിൽ വരേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയേ അദ്ദേഹം എന്നും വാദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് 'മിതവാദി' എന്ന അപകർഷവിശേഷണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ പതിയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടൊന്നും അദ്ദേഹം സ്വാഭാവിപ്രായം മാററിപ്പറഞ്ഞില്ല.

ആശാൻ മരിച്ചു് ഒരുപതിറ്റാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടാണു് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനം കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയതു്. പിന്നെയും ഒരു പത്തുവർഷം കൂടികഴിഞ്ഞകാലത്തു്, മാർക്സിസം വിശ്വാസപ്രമാണമായി സ്വീകരിച്ച ഇ. എം. എസ്സ്. നമ്പൂതിരിപ്പാടു് സുപ്രധാനമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. നമ്പൂതിരിയോഗക്ഷേമസഭയുടെ ഒരു വാർഷികസമ്മേളനത്തിലാണു് അദ്ദേഹം ആ പ്രസംഗം ചെയ്തതു്. അന്നു അദ്ദേഹം സഭയുടെ ഒരു പ്രമുഖ നേതാവായിരുന്നു. ശ്രദ്ധേയമായ ആ പ്രസംഗത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

“.....ജയഭേരിയടിക്കാൻ തുടങ്ങിയ യാഥാസ്ഥിതിക തപത്തെ പൊളിച്ചു സമുദായത്തെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകണമെങ്കിൽ സമുദായത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗക്കാരെയും യോജിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പരിപാടിയുണ്ടായിരിക്കണം; ആ പരിപാടിയായാകട്ടെ സമുദായത്തെയൊക്കെ ആകർഷിക്കുന്നതും സമുദായത്തിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടേയും പ്രായോഗിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കാണാനുതകുന്നതുമായിരിക്കണം.....

“അടുത്ത കാലത്തായി ഭാഗം വാങ്ങി വേറെ താമസിക്കുന്ന നമ്പൂതിരിമാരെത്രയോ പേരുണ്ടു്. അവരിൽ ചുരുങ്ങിയ തോതിലെങ്കിലും വ്യവസായങ്ങൾ തുടങ്ങുവാൻ കഴിവുള്ള

വർ പലതുമുണ്ട്. അവരിലധികം പേരും ഒന്നുകിൽ ഭൂസ്വത്തുടമയെന്നതല്ല ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്നു; അത്യാവശ്യം ചിലർ മാത്രം പുത്തറയിൽ തോതിലുള്ള കച്ചവടമോ കൃഷിയോ തുടങ്ങുന്നു. പക്ഷേ എണ്ണപ്പെട്ട ഒരൊറ്റ ഹാക്കിയോ, ശാസ്ത്രീയ രീതിയിൽ കൃഷി നടത്തുന്ന എണ്ണപ്പെട്ട ഒരൊറ്റ എസ്റ്റേറ്റോ ഒരു നമ്പൂതിരി തുടങ്ങിയതായി എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ നില തുടർന്നു വരുന്ന പക്ഷം—പണിയെടുത്തു ജീവിക്കാൻ പഠിക്കണമെന്ന നമ്മുടെ പ്രസംഗം പാവപ്പെട്ടവർ കൂലിക്കാരായും പണക്കാരായവർ മികച്ച വ്യവസായ നേതാക്കന്മാരായും ജീവിക്കുകയെന്ന പ്രവൃത്തിയായി രൂപാന്തരപ്പെടാത്ത പക്ഷം—നമ്പൂതിരിയുടെ ഭാവിയെന്തായിരിക്കുമെന്നു ഞാനാവർത്തിക്കുന്നില്ല. ആ ഭൗതികമായ ഭാവിയെന്തെല്ലാം ചെയ്യാൻ നാമെന്തു ചെയ്യണമെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമേ ഞാനിവിടെ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

“... പണ്ടുകാലത്തു ജന്മിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉയർന്ന സ്ഥാനം നിലനിറുത്തണമെങ്കിൽ വ്യാപാരവും വ്യവസായവും പരിഷ്കരിച്ചു വൻകിട കൃഷിയുമാണ് ഇന്നത്തെ സാമ്പത്തിക ഘടനയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.....ലോകത്തിന്റേയും ഇൻഡ്യയുടേയും കേരളത്തിന്റേയും മാറിമാറി വരുന്ന സാമ്പത്തികസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് നമുക്കു ജീവിക്കാൻ കഴിയണമെങ്കിൽ ജന്മിയായിരുന്നു പാട്ടും പിരിച്ചു നാൾ കഴിക്കുന്നതിനുപകരം വ്യാപാരപരവും വ്യവസായികവുമായ തുറകളിൽ പ്രവേശിപ്പു തങ്ങളുടേയും നാട്ടുകാരുടേയും സ്വത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ നാമൊരുങ്ങണം. ഇതു നാം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഇത്ര കാലം നാം നടത്തിയ സമുദായപരിഷ്കാര പ്രവർത്തനമൊന്നും നമ്മെ പരിഷ്കരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാവുകയില്ല.”⁷

7 “നമ്പൂതിരിയെ മനുഷ്യനാക്കാൻ” (ഓങ്ങാലൂർ പ്രസംഗം) ദേശാഭിമാനി പ്രസിദ്ധീകരണം, 24-12-1944.

“മാനവസംസ്കാരത്തിലെ ആ ഗംഭീരമായ ഉൾപൊട്ടൽ” നടന്ന് സംവത്സരം ഇരുപത്തേഴു പിന്നിട്ടതിൽപ്പിന്നെയാണ് കമ്യൂണിസറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാവുകൂടിയായ ഇ. എം. എസ്സ്. നമ്പൂതിരിപ്പാട് സ്വജനങ്ങളെ ഇങ്ങനെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചത്. ഈ പ്രസംഗത്തിന്റെ പേരിൽ ഇ. എം. എസ്സിനെ യാഥാസ്ഥിതികനും സമുദായവാദിയുമെന്നു പൂർത്തിയാക്കിയതല്ലാതെ തായാട്ട് ശങ്കരൻ ഡെറുപ്പെടുമോ? അതോ ഈ മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ തരം പോലെ ഇരുട്ടത്താപ്പ് പ്രയോഗിക്കുക എന്നതാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈരുദ്ധ്യാത്മക ഭൗതികവാദം?

തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിന്റെയും ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തിയുടേയും നേരെ ആശാൻ ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആശാൻ പിൻതിരിപ്പനാണെന്നു പറയുന്നതു മൗഢ്യമാണ്. അക്കാലങ്ങളിൽ ആരാണ് രാജഭക്തി പ്രകടിപ്പിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്? വള്ളത്തോൾ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി രാജാക്കന്മാർക്ക് മംഗളശ്ലോകം നമർപ്പിച്ചു നമ്മാനം വാങ്ങിയിട്ടില്ലേ? ബ്രിട്ടീഷ് ചക്രവർത്തിയെ സ്തുതിച്ചു ആ ദേശീയ കവിശ്ലോകം എഴുതിയിട്ടില്ലേ? 1919 വരെ ഗാന്ധിജി പോലും ചക്രവർത്തിയോടു ഭക്തിയും കൂറും പുലർത്തിയിരുന്നില്ലേ? സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൽ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സുരക്ഷിതമാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നില്ലേ? ആശാന്റെ രാജഭക്തിയിൽ മന്ത്രം അഴുക്ക കാണുന്ന ശങ്കരന്റെ ചേതോവികാരം ദുർഗ്രഹമായിരിക്കുന്നു.

ആശാനെപ്പറ്റിയുള്ള തായാട്ട് ശങ്കരന്റെ പുസ്തകം (ഒന്നാം എഡിഷൻ) തിരുവനന്തപുരത്തു വെച്ച് പ്രകാശനം ചെയ്തത് ഞാനായിരുന്നു. ഇ. എം. എസ്സ് ആ ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാമൂഹ്യ-രാഷ്ട്രീയ

ചരിത്രം ശരിയായി പഠിക്കാതെ എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകമായതുകൊണ്ട് അതിനു ചില പോരായ്മകളുണ്ടെന്ന് അന്നു ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ഏതാണ്ടു വിശദമായിത്തന്നെ ആ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. എനിക്കു പുറകേ പ്രസംഗിച്ച ഇ. എം. എസ്സും കൃത്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ച തായാട്ടു ശങ്കരനും ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് സമ്മതിച്ചു. പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പിൽ അതനുസരിച്ചുള്ള മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുമെന്നാണ് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ കാര്യമായ മാറ്റമൊന്നും വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുമാത്രംല്ല, ‘അഭിജാതനിത്ര പക്വമായ എം. ലീലാവതിയുടെ കോശം അത്ഭുതകരമായ ഴുതിച്ചു’, ശങ്കരൻ തന്നെയും തന്റെ നിഗമനങ്ങൾക്കു ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആശാനെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിൽ ഈ കാടുകയറും ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തത് പി. കെ. ബാലകൃഷ്ണനാണ്. ആശാനെ കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യവിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ലെന്നുവരെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. “വിപ്ലവത്തിന്റെ ശുക്രനക്ഷത്രം” എന്ന് മുണ്ടശ്ശേരി പറഞ്ഞതിന്റെ മറുതല പിടിക്കുവാനുള്ള വാശിയായിരുന്നു ബാലകൃഷ്ണൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഹാരം കാവുകലയിലൂടെയാണെങ്കിൽ ശങ്കരന്റെ വിഹാരം മാർക്സിസത്തിലൂടെയാണ്. ഈ കാടുകയറങ്ങൾക്കെല്ലാമുള്ള മറുപടിയാണ് ആശാന്റെ ലേഖനങ്ങളും, പ്രസംഗങ്ങളും മറ്റും. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ആശാനെ—കവിയെയും പൗരശ്രേഷ്ഠനെയും—മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ ഗദ്യ പ്രബന്ധങ്ങൾ വളരെ ഉപകരിക്കും.

പ്രിയദർശനൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിൽ ആശാന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങളും, വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന മറ്റു രണ്ടു പ്രഭാഷണങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ആശാൻ പ്രജാസഭയിലും നിയമസഭയിലും അംഗമായിരുന്നു. ഈ സഭകളുടെ നടപടികളിൽ അദ്ദേഹം സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും, ഈഴവസമുദായത്തെയും രാഷ്ട്രത്തെയും ബാധിക്കുന്ന വിവിധ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ കേരള സെക്രട്ടേറിയറ്റിന്റെ നിലവാരത്തിൽ വെളിച്ചം കാണാതെ കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവയ്ക്ക് ആദ്യമായി ശാപമോക്ഷം നൽകിയത് പ്രസിദ്ധപരിത്രകാരനും സാമൂഹ്യശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ പ്രൊഫസ്സർ ടി. കെ. രവീന്ദ്രനാണ്. ആശാന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അന്നത്തെ പഴക്കമനുസരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നു. ഡോ. രവീന്ദ്രൻ അവ അങ്ങനെ തന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ആമുഖമായി അതിപ്രൗഢമായ ഒരു പ്രബന്ധവും എഴുതാൻ ചേർത്തു. അതിൽ കേരളത്തിൽ നടന്ന സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരംശവും അദ്ദേഹം സ്പർശിക്കാതെ വിട്ടിട്ടില്ല. സത്യം അറിയണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്യധികം വിലപ്പെട്ട ഒരു സേവനമാണ് ഡോ. രവീന്ദ്രൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ചരിത്ര വസ്തുതകൾ മറച്ചുവെക്കുക, വളച്ചൊടിക്കുക, കള്ളക്കഥകൾ എഴുതിച്ചേർക്കുക, പാവനമായിക്കരുതേണ്ട ചരിത്രവിലത്താനത്തിൽ മായം ചേർത്തു തലമുറകളെ ദ്രോഹിക്കുക—ഇങ്ങനെ പല കയ്യങ്കളികളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒരു നവാവതാരം തന്നെയാണ് രവീന്ദ്രന്റെ പുസ്തകം. 8

ആശാൻ പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളുടെ മലയാള പരിഭാഷയാണ് പ്രിയദർശനൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. പ്രസംഗങ്ങളുടെ സംഗ്രഹം മാത്രമേ റിക്കാർഡുകളിൽ വരുമായിരുന്നുള്ളൂ. ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ

8. Asan and Social Revolution in Kerala Historical Society, Trivandrum 1972.

വന്നിട്ടുള്ളതും ആ സംഗ്രഹങ്ങളാണ്. എന്നിരുന്നാലും പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനു മുമ്പ് അവ പരിശോധിക്കാൻ ആശാൻ അവസരം കിട്ടിയിരുന്നതു കൊണ്ട് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളൊന്നും വിട്ടുപോയിരിക്കാനിടയില്ല.

ഈ മലയാള പ്രസിദ്ധീകരണം പലതുകൊണ്ടും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ആശാൻ രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിൽ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു എന്ന് ചിലർ പറയാറുണ്ടല്ലോ. അത്തരക്കാരുടെ വിവരമുള്ളവരാക്കാൻ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം പ്രയോജനകീഭവിക്കും. അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുവാനും ഈ പുസ്തകം ഉതകും.

ആശാന്റെ പൊതു പ്രവർത്തന കാലഘട്ടം 1903 മുതൽ 1923 വരെ ആയിരുന്നു. ഇന്നത്തെപ്പോലെയുള്ള രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളോ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനമോ അന്ന് തീരുവിതാകുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ ഭരണകാലത്തു് ചില ഭരണ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടന്നു. 1888-ൽ ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിൽ സ്ഥാപിതമായി. 1904-ൽ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുണ്ടായി. ക്രമേണ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ തത്ത്വം നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടു. 1921-ൽ കൗൺസിലിന്റെ അംഗസംഖ്യ അമ്പതായി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അതിൽ മുപ്പത്തഞ്ചുപേർ അനൗദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരിക്കണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഇരുപത്തെട്ടു പേരായിരുന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന അംഗങ്ങൾ. സമ്മതിദാനാവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കരം തീരുവ ആയിരുന്നു.

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തനി രാഷ്ട്രീയമെന്നു പറയാവുന്ന ഒരു പ്രക്ഷോഭമുണ്ടായതു് 1919-ലാണ്. ലെജിസ്ലേറ്റീവ് കൗൺസിലിനെ അവഗണിച്ചു കൊണ്ട് മഹാരാജാവു് സ്വാധീകാരമുപയോഗിച്ചു 1905-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻ

(നിയമസഭാപരിഷ്കരണ റഗുലേഷൻ) പ്രഖ്യാപിച്ചതിൽ പ്രതിഷേധിച്ചാണ് ഈ പ്രക്ഷോഭമുണ്ടായത്. ഇത് നേതൃത്വം നൽകിയതു ചങ്ങനാശ്ശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയായിരുന്നു. ചില യോഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രസംഗിക്കുക, പ്രമേയം പാസ്സാക്കുക, ലേഖനങ്ങളെഴുതുക എന്നിങ്ങനെ അന്നത്തെ പതിവു പരിപാടികൾ നടന്നു. തീരുവന്ന പുറത്തു് ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്താൻ പ്രക്ഷോഭക്കാരികൾ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ഗവണ്മെൻറ് നിരോധനാജ്ഞ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതോടുകൂടി പ്രക്ഷോഭം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

1097-ലെ രണ്ടാം റഗുലേഷനും രാജാവിന്റെ പരമാധികാരം പ്രയോഗിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നെങ്കിലും പ്രക്ഷോഭമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പിന്നീടു് ഭരണപരിഷ്കാരമുണ്ടായത് 1932-ലാണ്. 1932 ഒക്ടോബറിൽ ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു് തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭാപരിഷ്കരണ വിളംബരം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിൽ അസംതൃപ്തരായ ഈഴവ-ക്രൈസ്തവ-മുസ്ലീം സമുദായങ്ങൾ സംയുക്തമായി അതിനെ എതിർക്കുകയും ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ നിവർത്തന പ്രക്ഷോഭം വഴി ആ വിളംബരം പൊളിച്ചെഴുതിക്കുകയും ചെയ്തു.

1919-ലെ പ്രക്ഷോഭത്തെതിൽ പങ്കെടുക്കത്തക്ക രാഷ്ട്രീയശക്തി ഈഴവർക്കില്ലായിരുന്നു. സമുദായം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളും വേറെ ആയിരുന്നു. പ്രജാസഭയിലും നിയമസഭയിലും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആനുകൂല്യത്താൽ നന്മ മാത്രമായ പ്രാതിനിധ്യമെങ്കിലും സമ്പാദിക്കുക എന്നതിൽക്കുവിഞ്ഞു് എന്തെങ്കിലും അവകാശവാദം നടത്തുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നു. സ്കൂൾ പ്രവേശനം, സഞ്ചാരസൗകര്യം, സർക്കാരുദ്യോഗം ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ

ഉണ്ട് അടിയന്തിരസ്വഭാവമുള്ളവയായി സമുദായം കണ്ടതു്. എന്നുവെച്ചു് പ്രജാസഭയുടേയും നിയമസഭയുടേയും പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഈഴവന്മാരതാക്കന്മാർ ശ്രദ്ധചെലുത്തിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു കൂടാ. 1095-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻ രാജകീയ വിളംബരമായി പ്രഖ്യാപിച്ചതിനെ നിശിതമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു് ആശാൻ 'പ്രതിഭ'യിലെഴുതിയ മുഖപ്രസംഗം നോക്കുക.⁹

ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയുടെ ഘടന, തിരഞ്ഞെടുപ്പുരീതി, സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം, സഭയുടെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ മുതലായവയെപ്പറ്റി അസംഖ്യം മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ 'വിവേകോദയ'ത്തിൽ ആശാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്.

വിദ്യാലയപ്രവേശനം, സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം, സർക്കാരുദ്യോഗം എന്നീ വിഷയങ്ങളാണു് ആശാൻ പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം. ഈഴവരുടെ അന്നത്തെ പ്രധാന രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇവയായിരുന്നു. തന്റെ വാദങ്ങൾ ഭരണാധികാരികളെക്കൊണ്ടു് അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നല്ല നയചാതുരിയോടുകൂടിയാണു് ആശാൻ എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. എതിർപ്പുള്ളവരെ നിരായുധരാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു അദ്ദേഹം ഒരു മികച്ച രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു എന്നു് പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

പ്രജകൾക്കു് മഹാരാജാവിനോടു സങ്കടമുണർത്തിക്കുവാനുള്ള ഒരു വേദ മാത്രമായിരുന്നു ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ. ഗവർണ്മെന്റിനെ വിമർശിക്കുന്നതിനും ഭരണവൈകല്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിനും മറ്റും പത്രപംക്തികളെയാണു് ആശാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതു്.

“നമ്മുടെ അഭ്യുദയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ”, “ജാതിശല്യം തകർക്കുവിൻ” എന്നീ തലക്കെട്ടുകളിൽ വിലയേറിയ രണ്ടു

9. കമാരനാശാന്റെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ പുറം 105

പ്രസംഗങ്ങൾ അനുബന്ധമായി ഈ പുസ്തകത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ ആദ്യത്തേത് 1916 ഡിസംബറിൽ എറണാകുളത്തു വച്ച് കൊച്ചി ഈഴവ സമാജത്തിന്റെ ഓർദ്ധ്വചാർഷികയോഗത്തിൽ ആശാൻ ചെയ്ത പ്രസംഗമാണ്.

ഡോ. പല്ലു തുടങ്ങി ആ തലമുറയിൽപ്പെട്ട എല്ലാ നേതാക്കളാൽ സപ്രസാദമായതെപ്പറ്റി അങ്ങേയറ്റം അഭിമാനമുള്ളവരായിരുന്നു. സമുദായത്തിനുണ്ടായ പതിതത്വം കലാചക്രഗതിയിൽ വന്ന വ്യതിയാനത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നും അത് സമുദായം അർഹിക്കുന്ന ജ്ഞപ്രദനം അർദ്ധശതകമായിട്ടുണ്ടെന്നും അർഹിക്കുന്ന ജ്ഞപ്രദനം അർദ്ധശതകമായിട്ടുണ്ടെന്നും ചിന്തിച്ചിരുന്നു.

ജ്ഞാപ്രദനത്തിന്റെ യാത്രയിൽ കൂറുമാറ്റം

മെന്തൊരു മായാവ്യവസ്ഥയാലോ,

ബന്ധസ്ഥരായ് ഞങ്ങൾ കേഴുന്ന ദേവന്മാർ, നിൻ

സ്വന്തകീടങ്ങൾ നിരപരാധർ.

എന്നു് ആശാൻ പാടിയതൽ കേരളചരിത്രത്തിലുണ്ടായ ഗാഢകീടം മറിച്ചിലിന്റെ ദുഃഖസ്മരണ മുഴുവൻ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം തന്റെ എറണാകുളം പ്രസംഗത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെ സാരഗർഭമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്ക് സപ്രസാദമുള്ള ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

“ജാതിശല്യം തകർക്കുവിൻ” എന്ന ശീർഷകത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത് 1998 മേടത്തിൽ കൊല്ലത്തു ചേർന്ന എസ്. എൻ. ഡി. പി. വാർഷിക സമ്മേളനത്തിൽ ആശാൻ ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗമാണ്. പരിചയ നന്നായും പരിണത പ്രജ്ഞനുമായ ഒരു സമുന്നത നേതാവിന്റെ ശബ്ദം ഈ പ്രസംഗത്തിലുടനീളം മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ ഭൂതവർത്തമാനകാലസ്ഥിതിഗതികൾ പ്രത്യ

വലോകനം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ആശാൻ ഒരു പ്രവാചകന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ഭാവിയിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സമുദായത്തിന്റേയും രാഷ്ട്രത്തിന്റേയും ഭാവിഭാഗധേയം സഹോദരനയ്യപ്പനെപ്പോലെയുള്ള ധർമ്മശൂരരായ യുവാക്കന്മാരിലർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്, താൻ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്ത സമുദായത്തോടും രാജ്യത്തോടും ആശാൻ വിട്ട പറയുകയായിരുന്നു.

മാരിക്കുന്നതിനു രണ്ടാ മാസം മുമ്പു് അദ്ദേഹം തന്റെ അവസാനത്തെ രാഷ്ട്രീയപ്രവൃത്തിയും ചെയ്തു തീർത്തു. 1099 തുലാമാസത്തിൽ നിയമസഭയിലേക്കു് കൊല്ലം നിരയാജക മണ്ഡലത്തിൽനിന്നു ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആശാൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നു. നിലവിലുള്ള സമ്മതിദാന വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു് ഒരീഴവനു് തിരഞ്ഞെടുപ്പുമാന്ദ്യത്തിൽ കൂടി തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയിലെത്താൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു് ആ ഉപതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ പരാജയം വ്യക്തമാക്കി. നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണത്തിലേക്കു് ഈഴവസമുദായത്തെ തള്ളിവിട്ട ഏറ്റവും വലിയ വൈകാരികശക്തി ആശാന്റെ പരാജയമായിരുന്നു.

സാഹിത്യവിദ്യാർത്ഥികൾ മാത്രമല്ല, ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളും മനസ്സിൽ പഠിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമാണു് ആശാന്റെ ജീവിതം. ആ ജീവിതത്തിലേക്കു വെളിച്ചം വീശുന്നവയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും. പഴയ പത്രമാസികകളിലും നിലവറകളിലും കിടന്നു വീർപ്പുമുട്ടി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ ഗദ്യസാഹിത്യ വിഭവങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ചു പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന പ്രിയദർശനൻ കേരളീയരുടെ അതിരറ്റ കൃതജ്ഞതയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പ്രഗത്ഭനായ എന്റെ ഈ യുവസുഹൃത്തിനു് ഞാൻ സർവ്വവിജയങ്ങളും നേർന്നുകൊള്ളട്ടെ.

തിരുവനന്തപുരം

എം. കെ. കുമാരൻ

1-12-1981

ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികൾക്കു എല്ലാ സൗകുളുകളിലും പ്രവേശനം

ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികളെ സർക്കാർ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ചേർത്തു പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച ഈ സഭയിൽ കഴിഞ്ഞതവണ പറഞ്ഞ മറുപടിയിൽ, ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചാൽ മറ്റു പെൺകുട്ടികൾ സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസമെന്നു ഗവർണ്മെന്റ് പേടിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതു ശരിയല്ല. ഈ പേടി ഒരിക്കൽ ആൺപള്ളികളടങ്ങിയൊന്നിനു ഗവർണ്മെന്റിനുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം ഈഴവർക്കു കോളേജിൽ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചു. അപ്പോൾ മറ്റു ഇംഗ്ലീഷു സ്കൂളുകളിൽ ഇവരെ പ്രവേശിപ്പിച്ചാൽ അബദ്ധമുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ മലയാളം സ്കൂളുകളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചാലാണ് തരക്കേടുണ്ടാകുക എന്നായി. അവയിൽ മിക്കവാറും ഇപ്പോൾ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചു. ഇപ്പോൾ ആൺകുട്ടികളുടെ പ്രവേശനത്തിനു തടസ്സം ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ പെൺകുട്ടികളെ പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു ഗവർണ്മെന്റിനു തോന്നിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ തോന്നാൻ ഏതെങ്കിലും കാരണം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഗവർണ്മെന്റ് ആ വിഷയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കാണാത്തതു മാത്രമാകുന്നു. ഈഴവർക്കു ഉയർന്നതരം ഗവർണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതിലും, ഇങ്ങനെയുള്ള ശങ്ക ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗവർണ്മെ

ന്റെ അവർക്ക് ഉദ്യോഗങ്ങൾ കൊടുത്തപ്പോൾ അതു തീർന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രജകൾ വളരെ രാജഭക്തി ഉള്ളവരാണ്. അവർ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ തീർച്ചകളെ ഒരിക്കലും ധിക്കരിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഗവർണ്മെന്റിന് അവരുടെ മേൽ ഈ ശക്ത വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ധർമ്മമല്ല.

തിരുവിതാംകൂറിലെ രണ്ടു വലിയ സമുദായങ്ങൾ നായന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഈശ്വരരുടെ ആൺകുട്ടികളോടോ പെൺകുട്ടികളോടോ ഒരു വിരോധവും ഇല്ലെന്നറിയുമല്ലോ. നായന്മാർക്കും ഗവർണ്മെന്റു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ വിരോധം ഏതെങ്കിലും ഉള്ളതായി ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ഈ രണ്ടു സമുദായവും വളരെ രഞ്ജനയിൽ കഴിക ആകുന്നു. അവരുടെ പെൺകുട്ടികളും ഈശ്വരപെൺകുട്ടികളും ഒന്നിച്ചിരുന്നു ഒരു സ്കൂളിൽ പഠിച്ചുവരുന്നതായി അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ട്. ടൗണുകളിലെ കാൺവെന്റുകളിലും തിരുവനന്തപുരത്തു മഹാരാജാസ് ഗേൾസ് കോളേജിലും മാത്രമല്ല ഇങ്ങനെയുള്ളത്. ഉൾനാട്ടുസ്കൂളുകളിലും ഇതു നടപ്പാണ്. നെയ്യാറ്റംകര കോട്ടക്കാൽ പെൺപള്ളിക്കൂടത്തിൽ വളരെ കാലമായി ഈശ്വര ബാലികമാർ പഠിച്ചുവരുന്നതായി അറിയാം. കൊല്ലത്തു ചാത്തന്നൂർ പെൺപള്ളിക്കൂടത്തിലും ഏറിയകാലമായി അതുപോലെ നടന്നുവരുന്നു. ഇവയിൽ നായർബാലികമാരാണ് ധികമുള്ളത്. ഇതുപോലെ വേറെയും പല സ്കൂളുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. കടയ്ക്കാവൂർ വെളിവിളാകത്തു ഗവൺസ് സ്കൂളിൽ ഒരു ഈശ്വരപെൺപള്ളിക്കൂടമായിട്ടാണ് ഗ്രാൻറ് പതിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ മാനേജരും ഉടമസ്ഥനും ഒരു ഈശ്വരനാണ്. അതിലെ വിദ്യാർത്ഥിനികളിൽ അധികവും നായർബാലികമാരാകുന്നു. അവർ ഈ വ്യത്യാസത്തെ അറിയാറില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ ഇതിലധികം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം എൻ്റെ സ്ഥാനത്തിൽ ഇവിടെ ഹാജരായിരുന്ന പ്രതിനിധി എല്ലാ ഗവർണ്മെൻ്റ് സ്കൂളുകളിലും ഈഴവരുടെ കുട്ടികൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു ഒരു മെമ്മോറാൻഡ് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അനുജാതിക്കാരായ അറുപതിൽ പരം പ്രതിനിധികൾ ഒപ്പിട്ടിരുന്നു. അവരെ രീതിവിരുദ്ധകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾ എന്നുവേണം വിചാരിപ്പാൻ. ഇതുകൊണ്ട് അനുസമുദായങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സഹോദരപ്രജകളായ ഈഴവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ ശ്രമത്തിൽ യാതൊരുവിധേയും ഇല്ലെന്നു, നേരേമറിച്ച് അനുകമ്പയാണുള്ളതെന്നും വെളിവാകുന്നു. ആ മാതിരി മെമ്മോറിയലുകളിൽ അതു ആദ്യത്തേതല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനവിരോധത്തെ സംബന്ധിച്ച ഗവർണ്മെൻ്റിനുള്ള തെറ്റായ ധാരണയെ വീട്ടുകളയേണ്ട കാലം അത ക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിനെക്കാൾ നിശ്ചയമായും ജാതിവിചാരമുള്ളസ്ഥലമാണു കൊച്ചി. അവിടെ ഈഴവ പെൺകുട്ടികൾക്കു മാത്രമല്ല അവരെക്കാൾ തുലേം താഴ്ന്ന ജാതിയിൽ ഉള്ള പെൺകുട്ടികൾക്കും എല്ലാ ഗവർണ്മെന്റ് സ്കൂളുകളിലും ഗവർണ്മെന്റ് സഹായം ലഭിക്കുന്ന സ്കൂളുകളിൽ പേ.ലും പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായറിയുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ വളരെ മിതമായട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. പാടുള്ള ദിക്കുകളിൽ എല്ലാം ഉടനേ ഈഴവപെൺകുട്ടികൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഗവർണ്മെന്റ് ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ സ്ത്രീവിദ്യാഭ്യാസത്തെ ധ്വംസിക്കു അല്ല; നേരേമറിച്ച് വർദ്ധിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകെയുള്ള പ്രജകളിൽ 1/5 ഓളം ഈഴവരാകുന്നു.

തല്ലാലം പ്രവേശനം അനുവദിച്ചാൽ തീരെ പാടില്ലാത്തതായി ഗവണ്മെന്റിന് തോന്നുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈഴവപ്പെ

ൺകുട്ടികൾക്കായി പ്രത്യേകം സ്കൂളുകൾ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്പോഴുള്ള സ്കൂളുകളിൽ അവർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കാത്ത കാലത്തോളം അതു മറുവഴിക്കാർക്കായുള്ള പ്രത്യേക സ്കൂളുകൾ ആണെന്നു വരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു പ്രജാവിഭാഗത്ത് ഒരു വലിയ ഭാഗക്കാർ, അതായതു സംഖ്യയിൽ അഞ്ചുലക്ഷം ഉള്ളവർ, ആയ ഈഴവർക്കായി പ്രത്യേക സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു ന്യായമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികൾക്കായി ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ, അതായത് ഈഴവർ അധികം ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ, എങ്കിലും വിശേഷാൽ സ്കൂളുകൾസ്ഥാപിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഈഴവർ സ്വന്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്ന സ്കൂളുകൾക്കു കഴിഞ്ഞതവണ ഈ സഭയിൽ നിന്നു പറഞ്ഞ മറുപടി അനുസരിച്ചു പ്രത്യേക ധനസഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഉടനേ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങൾക്കു മുഴുവൻ ഗ്രാൻറും ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറും അനുവദിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ (എ) ഈഴവർക്ക് അവരെപ്പോലെ നികുതി അടയ്ക്കുന്ന അന്യവർക്കാരോടു തുല്യമായ സൗകര്യവും സഹായവും ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നില്ല. (ബി) അവരിൽ എഴുത്തു അറിവാൻ പാടില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു. ഈഴവരിൽ എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത സ്ത്രീകൾ 100-ൽ 99-ൽ അധികമാണ്. (സി) ഈഴവരെക്കാൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നതായിക്കാണുന്ന മുഹമ്മദീയർക്കുപ്രത്യേക ആനുകൂല്യങ്ങൾ നല്കിവരുന്നു. അവർക്ക് എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പ്രവേശനവും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈഴവർക്കു വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായി വിശേഷാൽ സഹായത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഈയിടെ S.N.D.P. യോഗ

ത്തിൽ നിന്ന് സമർപ്പിച്ച ഒരു മെമ്മോറിയലിനു അവർക്കു ഇച്ഛാഭംഗജനകമായ മറുപടിയാണ് ഗവർണ്മെന്റു നൽകിയത്. ഈഴവർ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുന്നതിൽ ശരിയായ ശുഷ്കാന്തി കാണിച്ചുവരുന്നു എന്നും അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് വിശേഷാൽ സഹായം ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും ഗവർണ്മെന്റു വിചാരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്തവരുടെ മേൽക്കാണിച്ച സംഖ്യതന്നെ ഈ വിവരം ശരിയല്ലെന്നു കാണിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അവർ എത്ര ശുഷ്കാന്തി കാണിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തെ ഒരിക്കലും ഗവർണ്മെന്റിനു തടക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണല്ലോ.

ഈ സംഗതികളെ ഗവർണ്മെന്റു ഭയമായി ഒന്നുകൂടി പര്യാലോചിച്ചു അനുകൂലമായി തീർച്ച ചെയ്യണമെന്ന് വളരെ താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈഴവ ആൺകുട്ടികൾക്കു് എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും പ്രവേശനം

ഈഴവരുടെ ആൺകുട്ടികൾക്കു് ലഭിക്കുവാനും സ്കൂളുകളിൽ ഇപ്പോൾത്തന്നെ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചതിനും ശേഷം ഉള്ളവയിൽ ഉടനേതന്നെ അനുവദിക്കുന്നതിനു ചേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാൻ തീർച്ചയാക്കിയതിനും ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുന്നു—എന്നാൽ തൽപ്പരം പ്രവേശനം അനുവദിച്ചാൽ പാടില്ലാത്തതായി പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന സ്കൂളുകളുടെ ലിസ്റ്റ് അത്ര ശരിയായിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് തോന്നിയിട്ടില്ല. വൈക്കത്തു ഇംഗ്ലീഷു സ്കൂളിനേപ്പോലെ ദൂരെയുള്ള വല്ല ക്ഷേത്രങ്ങളിലേക്കും പോകുന്ന റോഡിനു സമീപം ഇരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും അയ്യക്തികമായ ഒഴിവുകഴിവു പറഞ്ഞു ലിസ്റ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ള പല സ്കൂളുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. ലി

സ്റ്റിൽ കാണുന്ന 51 സ്കൂളുകളേയും ഒന്നായി മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഗവർണ്മെന്റിനു വളരെ ചെലവു വേണ്ടിവരും. അതു വിചാരിക്കുന്ന വേഗത്തിൽ സാധിക്കുന്നതുമല്ല. താമസിക്കുംതോറും ഈഴവരുടെ പഠിത്തത്തിന് വ്യസനകരമായ വിഷ്കനം നേരിടുകയാണ്. ജനങ്ങൾ ധൃതഗതിയിൽ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്ന ഇക്കാലത്തു ഈഴവരെ കാത്തിരിപ്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതു സങ്കടമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ശരിയായ അന്വേഷണം നടത്തി വാസ്തവത്തിൽ തടസ്സങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത സ്കൂളുകളിൽ ഉടനെ പ്രവേശം കൊടുക്കുകയും മറ്റവയെ വേഗത്തിൽ മാറ്റി സ്ഥാപിപ്പാൻ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ആയുർവ്വേദ പാഠശാലയെപ്പറ്റി

ആയുർവ്വേദ പാഠശാലയും സംസ്കൃത പാഠശാലയും ഇപ്പോൾ ഈഴവർക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നു പറയുന്നതു സത്യമല്ല. അവിടെ ഈഴവർക്കു ധാരാളം പോകാം. ഞങ്ങൾ സാധാരണ ആരോഗ്യവേദം പോയിവരുന്നു. പോയിക്കൂടാ എന്നു ഗവർണ്മെന്റിന് തോന്നുന്ന പക്ഷവും അവയെ ഉടനെ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റി സ്ഥാപിക്കാമെന്നുള്ളതാണ്. ഇപ്പോൾ അവ ഇരിക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റു വകയല്ല. ആ കെട്ടിടങ്ങൾക്കു പ്രതിമാസം 60 രൂപാ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു വാടകകൊടുത്തു വരിക ആകുന്നു. ഇവയേക്കാൾ അധികം നല്ലതല്ലെങ്കിൽ ഇവയെപ്പോലെയുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ഈ വാടക കൊടുത്താൽ പ്രജകളിൽ എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാർക്കും പ്രവേശ്യമായ സ്ഥലത്തു ഈ ടൗണിൽ ധാരാളം കിട്ടുന്നതാകുന്നു. ഈഴവരിൽ വളരെപ്പേർ പണ്ടുപണ്ടെ ചികിത്സ കൊണ്ടു ഉപജീവിച്ചു വരുന്നവരും അനേകംപേർ പ്രസിദ്ധ വൈദ്യന്മാരും ആകുന്നു. പല കൊട്ടാരവൈദ്യന്മാരും ഇവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഇല്ലെന്നില്ല. ഇങ്ങനെയു

ഈ ഒരു സമുദായത്തിനു സർക്കാർ വക ആയുർവ്വേദപാഠശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ എന്നു പറയുന്നതു എത്ര സങ്കടമാകുന്നു. മദ്രാസിൽ ഒരു ദേവസ്വം വകയായി എസ്സ്. കെ. പി. ഡി. ആയുർവ്വേദികു കോളേജ് എന്നൊരു വലിയ വിദ്യാലയം ഉണ്ടു്. അതിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അധികഭാഗവും തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈഴവരാണ്. ഈ ടൗണിൽ നിന്നു തന്നെ ഈഴവക്കുട്ടികൾ അവരുടെ പോയി കഴുപ്പെടു പഠിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആയുർവ്വേദ പാഠശാലയുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു എത്ര സങ്കടത്തോടുകൂടിയാണ് അവർ അത്ര ഭൂതദേശങ്ങളിൽ പോവാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ടതെന്നും എത്ര കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അകാരണമായി അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നു എന്നും ആലോചിച്ചാൽ ആർക്കും ദയ ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. തങ്ങളുടെ സ്വന്തരാജ്യത്തുള്ള തങ്ങൾ കൂടി ഭാഗഭാക്കുകളാതിരിക്കേണ്ട ഗവർണ്മെന്റു പണം ചെലവു ചെയ്തു നടത്തുന്ന വിദ്യാലയത്തിൽ അവർക്കു പ്രവേശം അനുവദിക്കാത്ത നമ്മുടെ ഗവർണ്മെന്റിന്റേയും തങ്ങളോടു ഒരു സംബന്ധവുമില്ലെങ്കിലും മേല്പറഞ്ഞ ആയുർവ്വേദ കോളേജിൽ അവരെ സ്കോളർഷിപ്പു കൊടുത്തു പഠിപ്പിക്കുന്ന മദ്രാസിലെ ഹിന്ദു ദേവസ്വം കമ്മിറ്റിക്കാരുടേയും നയങ്ങളെ തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുന്നതു സ്വദേശസ്നേഹമുള്ള ആർക്കും ലജ്ജയേയും വ്യസനത്തേയും ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു.

ഈ രണ്ടു വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഇതിനുമുമ്പ് ഈഴവവിദ്യാർത്ഥികളെ പരീക്ഷയ്ക്കു് ചേരാൻകൂടി അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഈ സഭയിൽ നിന്നു പറഞ്ഞ മറുപടി അനുസരിച്ചു് ഇപ്പോൾ ഇതിനു് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷയ്ക്കു് അനുവദിച്ചതുപോലെതന്നെ പ്രവേശം അനുവദിക്കുന്നതിനും ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഒരു ആഡർ അയക്കുന്നതിനേക്കാൾ അധികമായി ഒന്നും ചെയ്യേണ്ടിവരികയില്ലെന്നുള്ള

തു് തീർച്ച ആകുന്നു. പഠിപ്പാൻ അനുവദിക്കാതെ പരീക്ഷയിൽ ചേരാൻ മാത്രം അനുവദിക്കുന്നതു് മിക്കവാറും വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങാൻ അനുവദിക്കാതെ നീന്താൻ കല്പിക്കുന്നതു പോലെ അസംഗതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഈ രണ്ടു വിദ്യാലയങ്ങളിലും അവയെ ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചിട്ടോ അല്ലാതെയോ ഈഴവർക്കു് ഉടനേ പ്രവേശം അനുവദിക്കണമെന്നു വളരെ താഴ്മയായി അപേക്ഷ ചുകൊള്ളുന്നു.

(എസ് എൻ. ഡി. പി. യോഗം പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്തതാണ് ഈ പ്രസംഗം. വിവേകോദയം 1084 തുലാം വൃശ്ചികം.പു 5, നമ്പർ 7,8 ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നതു്)

സംസ്കൃത പ്രവേശനത്തെപ്പറ്റി വീണ്ടും

സംസ്കൃത പാഠശാല

സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നത് പല പ്രകാരത്തിലും ഹിന്ദുക്കളായ ഈഴവർക്കു പ്രയോജനകരമാണ്. അവർ ആ വിഷയത്തിൽ പണ്ടു തന്നെ വലിയ പ്രതിപത്തിയുള്ളവരാണ് സമ്മതമാണ്. വിശേഷിച്ചു അവരിൽ അധികം ആളുകൾ പണ്ടുപണ്ടു വൈദ്യം കൊണ്ടു കാലം കഴിക്കുന്നവരാകുന്നു. വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാം സംസ്കൃതത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ സംസ്കൃതജ്ഞാനമില്ലാതെ അവ പഠിക്കുന്നത് പ്രയാസമാണ്. ഗവർണ്മെന്റു സംസ്കൃത പാഠശാലയിൽ അവർക്കു പ്രവേശം ഇല്ലാത്തതിനാൽ പുറത്തു പോയി കഷ്ടപ്പെട്ടു അവർ ഇപ്പോൾ സംസ്കൃതജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചുവരുന്നു. ഇത് വലിയ ദയനീയമാണ്. സംസ്കൃത പാഠശാലയിൽ ഇവർക്കു പ്രവേശനം കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്തെങ്കിലും ദോഷമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ പല തവണയും ഞാൻ തന്നെ ഈ സങ്കടം സഭാസമക്ഷം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും ഇതുവരെ നിർവൃത്തി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ പാഠശാല ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം ഈഴവർക്കു പ്രവേശ്യമല്ലെന്നു ഗവർണ്മെന്റു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു ശരിയല്ല. അതു ഇരിക്കുന്നത് കോട്ടക്കകത്തു ഈഴവർക്കു

സാധാരണ ഗതാഗതം ചെയ്യാമെന്നുള്ളതും ചെയ്തു വരുന്നത് മായ ഒരു സ്ഥലത്താണ്. സ്വകാര്യമായി ഈഴവർക്ക് ആ കെട്ടിടത്തിൽ തന്നെ കയറുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു എനിക്ക് അനുഭവം കൊണ്ടറിയാം. എന്നാൽ അതൊന്നും ഗവർണ്മെന്റുവക വക്കേണമെന്നു എനിക്ക് നിർബന്ധമില്ല ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്ന കെട്ടിടം തന്നെ വാടകയ്ക്ക് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. വേറൊരു കെട്ടിടം എടുത്തു പാശ്ചാല അതിൽ സ്ഥാപിച്ചാലും മതി. സംസ്കൃത പാശ്ചാലയിൽ പഠിക്കുന്നതിനു ആദ്യകാലം നായന്മാരേയും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അവർക്കു അനുവാദം കൊടുത്തിട്ടു കറെ കാലമേ ആവൂ. അതിന്റെ ഫലമായി ഇപ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിലും ഏതാനും ശാസ്ത്രീമാരും, ഉപാദ്ധ്യായന്മാരും മഹോപാദ്ധ്യായന്മാരും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ വരുന്നത് നാട്ടിന്റെ പൊതുനന്മക്കു വളരെ ഉപകരിക്കുന്നതും പൊതുവിൽ അഭിമാനകരവുമാണ്. ഇനി ഈഴവർക്കും പ്രവേശനം കൊടുപ്പാൻ ഗവർണ്മെന്റു മനസ്സു വച്ചാൽ അവരുടെയും സങ്കടം തീർന്നു. അവർക്കു ഇപ്പോൾ സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും ദുർവ്യയവും ഇനിയും അവർ സഹിപ്പാൻ ഗവർണ്മെന്റു ഇടകൊടുക്കേണ്ടതെന്ന് എന്റെ അപേക്ഷ. ഈഴവർക്കു മാത്രമല്ല കണിശന്മാർ, സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യന്മാർ ഇവർക്കും സംസ്കൃതത്തിൽ പ്രതിപത്തിയുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു സംസ്കൃത പാശ്ചാല എല്ലാവർക്കും ഉപയുക്തമാക്കി ചെയ്യുന്നത് എല്ലാം കൊണ്ടും നന്നായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ അറിയിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ആയുർവ്വേദ പാശ്ചാല

ഈഴവർ പണ്ടു പണ്ടു വൈദ്യത്തിൽ പക്ഷമേറിയവരാണ്. അവരുടെ ഇടയിൽ പണ്ടും ഇപ്പോഴും അനേകം കീർത്തിപ്പെട്ട വൈദ്യന്മാരുണ്ട്. കേരളത്തിൽ അഷ്ടവൈദ്യന്മാരാണ് പ്രധാനമായും വൈദ്യവിഷയത്തിൽ പ്രമാണി

കൾ എന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവർ മലയാള ബ്രാഹ്മണരാകയാലും താഴ്ന്ന വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പെട്ട അനേക ലക്ഷങ്ങളെ കാണുന്നതിനോ ചികിത്സിക്കുന്നതിനോ ജാതി അവർക്കു തടസ്സമായി നിന്നു പോരുന്നതിനാലും അവരെക്കൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു പ്രയോജനമുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല വൈദ്യം പരിചയം കൊണ്ടു വർദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു വിദ്യയാണു്. പരിചയം ഒരാൾ കാണുകയും ചികിത്സക്കയും ചെയ്യുന്ന രോഗികളുടെ സംഖ്യയെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഈഴവർക്കു ഈ സംഗതിയിൽ വളരെ സൗകര്യം കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. അനവധി രോഗികളെ കണ്ടു ചികിത്സിക്കുന്നതിനു അവർക്കാണ് എളുപ്പമുണ്ടായിരുന്നത്. അതു തന്നെ ആയിരിക്കും അവരിൽ അനേകം യോഗ്യന്മാരായ വൈദ്യന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്നു കാരണം. ഈഴവർ ഏതു തരം ഉയർന്ന ജാതിക്കാരായേയും ചികിത്സകന്മാരായിരിക്കുന്നു. അതു അവർക്കു ആ വിഷയത്തിലുള്ള പ്രത്യേക പാടവത്തിന്റെ ഫലമാണു്. കൊട്ടാരങ്ങളിൽ പോലും അവർ പണ്ടു പണ്ടു വൈദ്യന്മാരായിരുന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നും അങ്ങിയെള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. വലിയ രാജസമ്മാനങ്ങൾ ലഭിച്ച വൈദ്യന്മാരുണ്ടു്.

വിശേഷിച്ചു വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലും ഇവർ പ്രഖ്യാതന്മാരാണ്. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട പലരും ആര്യവൈദ്യവിഷയമായി അമൂല്യങ്ങളും അനശ്വരങ്ങളുമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടും നിർമ്മിക്കുന്നുമുണ്ടു്. എന്നാൽ ആവക ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു ന്യായമായുണ്ടാകേണ്ട പ്രോത്സാഹനങ്ങളില്ലാത്തതിനാൽ അവ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു എന്നേയുള്ളൂ.

ഗവണ്മന്റിൽ നിന്നു ഏതാനും കൊല്ലമായി നാട്ടുവൈദ്യശാലകൾക്കു ഗ്രാന്റുകൾ കൊടുത്തു തുടങ്ങി. ആയുർവേദ പഠനശാല ഏർപ്പെടുത്തി വൈദ്യം പഠിപ്പിച്ചും തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഈഴവർ വളരെ കുഴങ്ങി. അവർക്കു ഗ്രാന്റു കിട്ടാൻ

പ്രയാസം. ആയുർവേദ പാണ്ഡിത്യത്തിൽ പഠിച്ചു സർട്ടിഫിക്കറ്റുണ്ടെങ്കിലും ഗ്രാൻറു കൊടുക്ക എന്നു നിർബന്ധിച്ചു. തുടങ്ങി. അവർ ശക്തമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതൊഴിലിൽ മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ ഏല്പാം സുഖമായി കഴിയുമെന്നുള്ള സമുദായക്കാർ പാടിവിന്നു. അവരെ ആയുർവേദ പാണ്ഡിത്യത്തിൽ കയറ്റുകയില്ല എന്നു അവർക്കു ഗതിയെന്തു? ഇങ്ങനെ എല്ലാമായിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ കലവിദ്യയായി വരിച്ചിരുന്ന വൈദ്യത്തെ കൈവിട്ടിട്ടില്ല. പാണ്ഡിത്യത്തിൽ കയറ്റിയില്ലെങ്കിൽ മറ്റു എവിടെയെങ്കിലും പോയി അവർ ആ വിദ്യ വശമാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇപ്പോൾ തീപ്പെട്ടപ്പോയ അനന്തപുരത്തു രാജരാജവർമ്മ മുത്തുകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു പറയേണ്ടിയുണ്ട്. ആയുർവേദ വിദ്യയിൽ അഭിതീയനായ അവിട്ടന്നു അദ്ദേഹം ഈശ്വരനെ പഠിപ്പിച്ചു യോഗ്യമാരാക്കിട്ടുണ്ട്. വാർദ്ധക്യകാലത്തുകൂടിയും ആ മഹാമനസ്സുക്കനായ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇവരെ സ്വയമേവ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ വിരക്തി കാണിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു നന്മ വരുട്ടു. ഈശ്വർ എന്നേക്കും അവിടുത്തെടുത്തു കൃതജ്ഞനുണ്ട്.

പിന്നെ ഈശ്വർക്കു ഒരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കുന്നത് മദ്രാസ് ആയുർവേദകാളേജാണ്. അതിൽനിന്നു പഠിച്ച വിജയികളായി പോന്നിട്ടുള്ള അധികയുവാക്കുമാരും ഈശ്വരാകുന്നു. ഞാൻ തന്നെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു കൊടുത്ത പല യുവാക്കുമാരെയും അയക്കയും ആ കാളേജിൽ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പ്രിൻസിപ്പാൽ പണ്ഡിതഗോപാലാചാർജി ഏന്റെ പരിചിതനാണ്. ഇവിടെനിന്നും ചെല്ലുന്ന ഈശ്വ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ആയുർവേദത്തിൽ പ്രത്യേക വാസന കാണുന്നതായും അതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ സന്തോഷമുള്ളതായും അദ്ദേഹം ഏതോടുകൂടി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം അതുനിമിത്തം സ്വന്ത കയ്യിനാൽതന്നെ ധനസഹായം ചെയ്യ

പല ഈശ്വര വിദ്യാത്മികളേയും പ്രേമസാഹിപിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ആയിട്ടും ഞാൻ ഈ സഭയിൽത്തന്നെ പല പ്രാവശ്യവും സങ്കടം പറഞ്ഞിട്ടും ഗവർണ്ണമെന്റും ആയർവേദ പാഠശാലയിൽ ഈ ജാതിക്കൾക്കു ഇന്നും പ്രവേശനം അനുവദിക്കാത്തതു കേവലം വ്യസനിക്കത്തക്ക സംഗതിയാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവർണ്ണമെന്റും മറ്റും ഒരിക്കൽകൂടി ചിന്തിച്ചു അനുകൂലമായി തീരുമാനിച്ചാൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ആയർവേദ പാഠശാലയിലും സംസ്കൃത പാഠശാലയിലേപ്പോലെയെങ്കിലും പ്രവേശിച്ചില്ലാത്തവർക്കിലാണെന്ന് പറയുന്നു. എങ്കിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചുള്ള എല്ലാ സംഗതികളും ഇതിനും യോജിക്കുന്നതാണ്. ഈ രാജ്യത്തുനിന്നു സുചിന്തയുള്ള ഈശ്വര ഘണം ചിലവാരക്കുറവു കൂടി മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽക്കൊണ്ടായില്ലെന്നുവേണ്ടി അയർവേദ പാഠശാലയ്ക്കുണ്ടെന്നും മറ്റും പരിശോധിക്കാൻ റെസിഡൻ്റ് ഷിപ്പും കൂടെത്തന്നെ ചില ഗവർണ്ണമെന്റു ചിലവിടേൽ പല പാഠശാല സ്ഥാപിച്ചു. ആയർവേദ പാഠശാല പൂർണ്ണമായും വരുന്നതു് ഒന്നുകൊണ്ടും തീർത്തു കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു് ഏതാണ്ടു് ഒരുപാതി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ അക്കാരണത്താലായിട്ടാണു് ഇങ്ങനെയൊക്കെ വിശദീകരിക്കുന്നതെന്നു് മറ്റൊരു കാരണമുണ്ടെന്നു് പറയാം. ആയർവേദ പാഠശാലയെപ്പറ്റി ഞാൻ വാക്കുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പാഠശാലയെപ്പോലെ ഇത്ര അനുകൂലമായും അവിവസ്ഥിതമായും നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു വിദ്യാലയം വേറെ ഇല്ലാത്തതാണ്. ഏതൊരു അതിവൃ്. ഇവിടെ അഞ്ചു പ്രസ്ഥാനത്തെ പഠിത്തമാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. പ്രാമുഖ്യം കൂടാതെ അതുകേടിലും. ഇതിനാൽ അപ്രയത്നമില്ലാതെ പഠിച്ചു കേവലം പാസ്സായിത്തന്നെ സർട്ടിഫിക്കറ്റു് വെച്ചെടുക്കുകയല്ല സമ്പന്നനായിത്തീർന്നു് സ്ഥിതിക്കുകയെന്നു് ഉദ്ദേശമാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഗുരുപ്രാപ്തിയെപ്പറ്റി പ്രത്യേക ചിന്ത സാധാരണയല്ലെന്നു് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഗയോഗ്യമായ യാതൊരറിവും ഉണ്ടാവാൻ ഇതുകൊണ്ടു മാർഗ്ഗമില്ല. മദ്രാസ് ആയുർവേദകോളേജിലെ രീതി നല്ലതാണ്. അവിടെ തീയറിയു പ്രാക്ടറീസുമായി സാമാന്യം ഒരു ചെലവു വേണ്ട അറിവു എല്ലാം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കരെ അനാട്ടമി, ഫിസ്യോളജി, എലിമെന്ററി കെമിസ്ട്രി ഇവയിലും സർജറി സംബന്ധമായും പ്രയോഗയോഗ്യമായ അറിവും ചികിത്സാ പരിചയവും കൂടി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ഈ വിദ്യാലയത്തെ പരിഷ്കരിപ്പാൻ കൂടി ഗവർണ്മെന്റു ദൃഷ്ടി വയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഈ പാഠശാല ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന രീതിയിൽ തന്നെയും ശരിയായും ക്രമമായും നടക്കുന്നില്ല. വാല്യുനാതം കുട്ടികളും ഹാജരാകുന്നതിനും മറ്റും തന്നെ ഒരു ക്ലിപ്പിസ്സമയമോ വ്യവസ്ഥയോ അനുസരിക്കുന്നില്ല. കണ്ടമാനമായ പോക്കാണെന്നു അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും ഞ്ഞിട്ടുള്ള ആരും സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ ഈ പാഠശാല അനുവർത്തിക്കേണ്ടതാണെങ്കിൽ ഈഴവർക്കു അതിൽ പ്രവേശനം വേണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ സ്ഥാപനത്തെ പരിഷ്കരിക്കുകയും പ്രജകളിൽ എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാർക്കും ഉപയുക്തമാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ പ്രാർത്ഥന.

പെൺ പള്ളിക്കൂടം

പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പലതും ഈഴവർക്കു ഇനിയും പ്രവേശ്യമായിട്ടില്ല. അതിനെപ്പറ്റി വിവരമായി മറ്റുള്ള ഈഴവ പ്രതിനിധികൾ സംസാരിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. ഡാക്ടർ മിച്ചൽ അവർകളുടെ കാലത്തു അടിക്കടി ഈഴവർക്കു തുറന്നിട്ടുള്ള പള്ളിക്കൂടങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവന്നിരുന്നു. അതു നല്ല ഒരു ഏർപ്പാടാണ്. പെൺ പള്ളിക്കൂടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവർണ്മെന്റു

മേലാലും പ്രവേശനം കൊടുത്ത സ്കൂളുകളുടെയും അല്ലാത്ത സ്കൂളുകളുടെയും ലിസ്റ്റുകൾ കൂടക്കൂടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തേണമെന്ന് അപേക്ഷ. അതു് ഞങ്ങൾക്കു വേഗത്തിൽ സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായ നങ്കുക്കൾ തീർക്കുന്നതിനു് ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്പോൾ ഈഴവരിൽ നൂററിനു ഒന്നു വീതം സ്ത്രീകളേ എഴുത്തായിരുന്നുള്ളൂ എന്നുള്ള ദയനീയാവസ്ഥ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു ഓർക്കണം.

എല്ലാ തുറകളിലും സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിക്കണം

ഈഴവർക്കു സർക്കാരുദ്യോഗ സംബന്ധമായ നങ്കടം വളരെ പഴയതാണ്. ഈ സഭയിൽത്തന്നെ പല രൂപത്തിലും പലപ്പോഴും ഇതുകൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ തൃപ്പികരമായ രൂപം കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഗവർണ്മെന്റു തൃപ്പികരമാംറണ്ണം പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല. 1083 മുതൽക്കു പാരമ്പര്യ രാജ്യഭരണനയത്തിന്റെ (Traditional State Policy) കഠിനവും ഭയവിധം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങി. യോഗ്യതയുള്ള ഈഴവർക്കു ഏതാനും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിൽ ചില ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഒക്കെ കൊടുക്കുകയും അവർക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു ഭയവിധം തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി. അവർ അതിനെക്കുറിച്ച് കൃതജ്ഞരാണ്. എന്നാൽ പല പ്രതിബന്ധങ്ങളാൽ അവരുടെ സങ്കടത്തിനു ഇപ്പോഴും പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നില്ലെന്നു വ്യസനപൂർവ്വം അറിവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ പ്രസ്താവത്തിൽ ഒന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കണം. ഈഴവരുടെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ ഉയർന്നതരം ഉദ്യോഗത്തിനു അവരിൽ യോഗ്യതയുള്ള അധികംപേർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ സങ്കടം താഴ്ന്നതരം ഉദ്യോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചായിരിക്കും. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവർ അവരിൽ മറ്റു വലിയ സമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ കുറവാണ് അനേക കാലം അവർ സ്കൂൾപ്രവേശമില്ലാതെ വലഞ്ഞുവരാൻ

ആതുരനായിട്ടുണ്ടെന്നു ഇരിപ്പാണു തരമുള്ളതു. ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടുന്നത്ര ധനപുഷ്ടിയും ഈ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഈ കാരണങ്ങളാൽ ഇവർ യോഗ്യതയുള്ളവരെ പ്രത്യേകം ഗണിച്ച് ബ്രട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ മുഹമ്മദീയർക്കും മറ്റും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ ഗവർണ്മെന്റു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നാണ് കഴിഞ്ഞ സഭയിൽ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. ആ അപേക്ഷയെ ആവർത്തിക്കേണ്ടിവന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരു ക്കൂട്ടികാലം വരെ എങ്കിലും ഈശ്വരന്റെ ഉദ്യോഗദാന വിഷയത്തിൽ പാടുള്ളതു കഠിനനിർബന്ധങ്ങളെ കർമ്മകര്യം തുല്യയോഗ്യതയുള്ള അപേക്ഷകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവരുടെ സംഖ്യാബലത്തേയും വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായ ഭയനീയാവസ്ഥയേയും ഗണ്യമാക്കി അവരുടെ അവകാശത്തെ മുഖ്യമായി കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതു് ആവശ്യമാണെന്നും അല്ലാതെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ സംഗതിയെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പരിഷ്കൃത ഗവർണ്മെന്റിന്റെ യശസ്ക്കരമല്ലെന്നും വിനയപൂർവ്വം അറിവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈശ്വര തിരുവിതാംകൂറിൽ (546263) അഞ്ചരലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇതു് സംസ്ഥാനത്തെ ജനസംഖ്യയിൽ ആറിൽ ഒന്നാണു്. ഈശ്വരയിൽ ഏറിയൊരു ഭാഗം നികുതി അടയ്ക്കുന്നവരാകുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിലെ ഭൂസ്വത്തു് വലിയൊരു ഭാഗത്തിന്റെ കൈവശക്കാൽ ഉടമസ്ഥത ഇവരാണു്. വ്യവസായത്തിനു ഇവർ കീർത്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ വിഷയത്തിൽ മറ്റു പ്രജകളെ അപേക്ഷിച്ചു ഇവർ സംസ്ഥാനത്തിലെ ഐശ്വര്യത്തേയും മുതലുടപ്പിനേയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ന്യായമായ സങ്കടത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റിനു ഒരിക്കലും അനുകമ്പയുണ്ടാകാതിരുന്നുകൂടാ.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഇവർ പിന്നോക്കമാണെങ്കിലും കഴിഞ്ഞ സെൻസസ് പ്രകാരം ഇവരിൽ പുരുഷന്മാരിൽ അൻപതിനായിരത്തിൽപരം ആളുകൾ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരാണ്. അതായത് സംസ്ഥാനത്തിൽ ആകെ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള പുരുഷന്മാരിൽ നൂററിനു പതിനെട്ടിൽചിലപാനം (18.6%) ഇവരാണ്. അതുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു (വിശേഷിച്ചു ക്ലർക്കു തരം ജീവനങ്ങൾക്കു) യോഗ്യതയുള്ളവർ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഉദ്യോഗമുള്ളവരുടെ സംഖ്യ ഇവരിൽ ഇത്ര കുറഞ്ഞു പോയതെന്നു പറവാൻ തരമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകെ 13602 ഉദ്യോഗങ്ങളുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗത്തിനു വിദ്യാഭ്യാസ യോഗ്യത കാരണമായി വിചാരിച്ചാൽ തന്നെ നൂററിനു പതിനെട്ടിൽ ചിലപാനം ഉദ്യോഗങ്ങൾ അതായത് 260 ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഇവർക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ജനസംഖ്യകൊണ്ട് നോക്കിയാൽ ആറിലൊന്നു അതായത് 2207 ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഇവർക്കു കിട്ടിയിരിക്കണം.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഇവർ വളരെ അധികം പിന്നോക്കമാണ്. എങ്കിലും 1359 പേർക്കു ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാം. അതായത് സംസ്ഥാനത്തിൽ ആകെയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് അറിയാവുന്ന (22924) വരിൽ നൂററിനു ആറു വീതമെങ്കിലും ഇവരാണ്. അതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാൽ ആകെയുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ (നൂററിനു ആറുവീതം) 816 എങ്കിലും ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഇവർക്കു കിട്ടണം. ഇംഗ്ലീഷ് ആവശ്യമുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ നൂററിൽ ആറു നിശ്ചയമായും ഇതിനേക്കാൾ വലുതായ ഒരു സംഖ്യ ആയിരിക്കുന്നതുമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഉദ്യോഗങ്ങൾ സെൻസസ് പ്രകാരം താഴെ കാണും വണ്ണം വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നായന്മാർ	5590	41%
ക്രിസ്ത്യാനികൾ	3048	28%

ബ്രാഹ്മണർ	2594	19%
ഈഴവർ	120	8%

തീരെ അനുചിതമായ ഈ വിഭാഗത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടതു മഹാരാജാവു തീരുമാനസ്ഥിയിലെ ഇപ്പോഴത്തെ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ നീതി ആണ്. അനീതി അറിയാതിരിക്കുമ്പോൾ ക്ഷന്തവ്യമാം. പ്രസ്തുത സങ്കടത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു ഇത്ര ചിന്തിപ്പാൻ കഴിയാതെയും ഗവർണ്മെന്റിനു ഇത്ര കാര്യമായി തോന്നാൻ ഇടയില്ലാതെയും ഇതന്ന കാലം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇപ്പോൾ മാറിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയെ ഞങ്ങൾ ദിവസം തോറും മാത്രമല്ല ക്ഷണം തോറും അക്ഷമന്മാരായി ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഗവർണ്മെന്റിനു മുന്തിലത്തേക്കാൾ അതിനെ ഗണ്യമാക്കാൻ സൗകര്യവും ഗണ്യമാക്കേണ്ട ചുമതലയും നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. സംഗതി ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാഞ്ഞിട്ടാണോ അല്ലെങ്കിൽ സങ്കടമുള്ളതായി തോന്നാഞ്ഞിട്ടാണോ മേലാൽ ഒഴികഴിവു പറവാൻ തരമില്ല. ഞങ്ങൾക്കു തന്നെ ഇപ്പോൾ അതിനെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയും. ഞങ്ങൾ നിരന്തരമായി അങ്ങിനെ ചെയ്യുകൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കും ഈ അനീതിയെ ഗവർണ്മെന്റു ഉടനെ പരിഹരിക്കാതെ അല്പകാലം പോലും അനുവർത്തിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം അതു ഒന്നുകൊണ്ടും ശോഭനമായിരിക്കുന്നതല്ല. കഴിഞ്ഞതിന്റെ മുന്തിലത്തെ സെൻസസ്സ് കാലത്തു പേരിനു പോലും സർക്കാരുദ്യോഗം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ആകെ 120 പേർ എങ്കിലും ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നു. ഇതു 1083 മുതൽ തുടങ്ങിയ പുതിയ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഉദാരമായ നയത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. പുതിയ ഗവർണ്മെന്റു ഞങ്ങൾക്കു മിക്കവാറും എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലും വാക്കാൽ പ്രവേശം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്

ഉദ്യോഗം തരുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റിനു വിരോധമില്ലെന്നും മുന്യണ്ടായിരുന്ന ജാതി തടസ്സം ഇപ്പോൾ ഗണ്യമാക്കപ്പെടുന്നില്ലെന്നും അർത്ഥമാക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിനു ഭേദമുണ്ടാക്കുന്നില്ല. നല്ല പ്രാക്ടീസിങ്ങായിരുന്ന ഒരു ഹൈക്കോർട്ട് വക്കീലിനു ഒരു മുൻസിഫ് ഉദ്യോഗവും രണ്ടു മൂന്നു ബി.എ. കോർക്കു ചില താണതരം ഉദ്യോഗങ്ങളും ഈയിടെ നൽകിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ മുറവിളിയെ ശമിപ്പിപ്പാൻ അതു മതിയാകുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു ശരിയല്ലെന്നു പറയാതെ കഴികയില്ല. ഞങ്ങളുടെ പരാതി പുറമെയുള്ള വേറും ഭംഗിയെ ഒന്നും അല്ല, സമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കും ക്ഷേമത്തിനും ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത സാധാരണ സംഗതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സമുദായത്തിൽ ഉയർന്നതരം യോഗ്യതയുള്ള നാലഞ്ചുപേർക്കു അവരുടെ യോഗ്യതയ്ക്കു എവിടെയും പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്ന ഏറ്റവും താഴ്ന്നപടിയിൽ ഉള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ നൽകുന്നതു ഒരു അനുഗ്രഹമായി വിചാരിപ്പാൻ കാലഗതി അനുവദിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയേണ്ടിവരുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. താഴ്ന്നതരം സർവ്വീസിൽ യോഗ്യതയുള്ള ഈഴവരെ ധാരാളം എടുക്കുകയും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു യോഗ്യതയുള്ളവരെ പ്രത്യേകം ഗണിച്ചു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വേണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഭരണനിർവ്വഹണം ശേഷിക്കുറവിനാൽ അപര്യാപ്തമോ അതുപ്ലികരമോ ആയിത്തീരമെന്നും ഭയപ്പെടാനില്ലല്ലോ.

ഞങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ വേറൊരു പ്രാതികുല്യം കൂടിയുണ്ട്. ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കു പരീക്ഷാവിജയം പ്രധാന യോഗ്യതയായി എന്നു മാത്രമല്ല, ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒന്നായി നിഷ്കർഷിച്ചു തുടങ്ങിയതു് ഈയിടെ ആണു്. ഞങ്ങൾക്കു് സർക്കാർ ഉദ്യോഗം ആശിക്കാമെന്നു വന്നതും ഈയിടെ ആണു്. ഇതിന്നുമുമ്പു് വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായി ഒരുവിധം സാമാ

നൃയോഗ്യതയുള്ള ഏതാൾക്കും ശേഷിയുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു ഉയർന്നതരം ഉദ്യോഗവും നൽകപ്പെട്ടു വന്നു. ഭരണയോഗ്യത മിക്കവാറും പരിചയം കൊണ്ട മാത്രം സാധ്യവും പരിചയം അവസരം കൊടുത്തെങ്കിൽ മാത്രം ഉണ്ടാവുന്നതുമാകുന്നു. അടുത്തകാലംവരെ ഇവിടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ ശേഷിയോടുകൂടി ഭരിച്ചുപോന്നിരുന്ന അനേകർ പറയത്തക്ക യാതൊരു പരീക്ഷായോഗ്യതയുമില്ലാത്തവരായിരുന്നു എന്നു അറിയാമല്ലോ. ഇന്നും ഇവിടെയും ബ്രിട്ടീഷ് സർവീസിൽ തന്നെയും അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഇല്ലാതില്ല. ആ കാലത്തു് ഞങ്ങളുടെ വർഗ്ഗക്കാർക്കും ബ്രിട്ടീഷ് സർവീസിൽ ഇവിടെത്തെ അധികം ഭാഗ്യവാന്മാരായ വർഗ്ഗക്കാരെപ്പോലെതന്നെ ഈ ആനുകൂല്യം സുലഭമായിരുന്നു. അവർക്കു നാട്ടുകാർക്കു കിട്ടാമെന്നുള്ള ഏതു ഉയർന്ന ഉദ്യോഗവും ലഭിച്ചിരുന്നു. അവർ അതിനെ തങ്ങൾക്കും ഗവർണ്മെന്റിനും മാനമായ വിധത്തിൽ ഭരിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ അന്നിവിടെ തടവുകാരാണ്. യാതൊരു കുറ്റവും ചെയ്യാത്ത തടവുകാർ. ഇപ്പോഴത്തെ നമ്മുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഏറിയ കുറും ആ നല്ലകാലത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭാഗ്യമുള്ള സന്താനങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ സന്താനങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ ആകുന്നു. കരകൂടി തെളിച്ചു പറഞ്ഞാൽ സർക്കാർ പണത്തിൽ ജനിച്ചു സർക്കാർ പണംകൊണ്ടു വളന്നു സർക്കാർ ചിലവിന്മേൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യപ്പെട്ടു, ഇന്നത്തെ അർഹസ്ഥനെ പ്രാപിച്ചവരകുന്നു. (ഞങ്ങൾക്കു അവരെക്കുറിച്ചു ന്യായമായ ബഹുമാനമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പറയേണ്ടിവരുന്നതിനെ അവർ സഭയം ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.) ആ കാലത്തു ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം പീസു കൂടാതെ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു നൽകിവന്നു. ഞങ്ങളെ അന്നു സ്കൂളിൽ കയറാൻപോലും സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ പിടുന്നാക്കുമായി. മിസ്റ്റർ രാമൻതമ്പി (T.I.C. Member)

ഞങ്ങൾ നിയമനിർമ്മാണ നഭയിൽ മെമ്പർസ്ഥാനത്തിന് ആവശ്യപ്പെടാൻ ഇവിടത്തോ പരിനയോ കൊല്ലങ്ങൾ കൂട കഴിയണം എന്നു പറഞ്ഞതും അതുകൊണ്ടാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം സാമാന്യവൽക്കരിക്കും സാധിക്കാത്തവണ്ണം പണച്ചിലവുള്ളതാണ്. ഞങ്ങൾക്കു പണം എവിടെ? ഇവിടെ സാമ്പത്തികമായ വാങ്ങുകൂടി പറയേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ എത്രയോ നൂററണ്ടുകളായി ഈ പ്രതികൂലാവസ്ഥകളുടെ ഇടയിൽ ജീവിച്ചുവരുകയാണെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ ധനാഭാവം ഈ പ്രതികൂലങ്ങളുടെ ശക്തിക്ക് അനുരൂപമായി ചുരുങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നു ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ തോന്നുന്നു. കാരണം ഞങ്ങൾ ദാരുണാധിനിവേശം. ഏല്പി നൂറങ്ങി അധിനിവേശം കാലം കഴിക്കുന്നവരാണ്. കേരളത്തിൽ ഇരപ്പാളികളില്ലാത്ത ഒരു വർഗ്ഗമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഈശ്വരനാണ്. പരേതനായ ചീഫ് സെക്രട്ടറി താൻ പറയുന്ന അർത്ഥം ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ പറയാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച സംഗതി ഇതാകുന്നു. ഭൂമി കയ്യിൽ ഏറ്റവും ഗണ്യമായ ഒരുഭാഗം ഞങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നു. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധി കൊണ്ടു ഗവർണ്മെന്റിന് കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽ ഏറിയൊരു ഭാഗവും ഞങ്ങൾക്കുള്ളതാകുന്നു. എല്ലാറ്റിനും പാമെ കൊല്ലം തോറും ഭയങ്കരമായി വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അബ്കാരി നികുതി (Abkari Revenue) മിക്കവാറും ഞങ്ങളിൽ നിന്നു കിട്ടുന്നതാകുന്നു. തലമുറ തലമുറയായി ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സർക്കാർ വജനാവു നൽകുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പാവപ്പെട്ട മടിയ്ക്കിലകളിലാകട്ടെ വജനാവിലെ പണങ്ങൾ തീണ്ടിയിട്ടില്ലതാനും. ഇങ്ങിനെ കഷ്ടിച്ചു സമ്പാദിക്കുന്ന പണം കൊണ്ടു വേണം ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കൂട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിപ്പാൻ. എന്നാൽ തന്നെ അടുത്ത കാലത്തു ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മേൽ പറഞ്ഞ വർഗ്ഗക്കാരുടെ തുല്യനിലയിൽ എത്തി നൽകാൻ വേണ്ട

ഗങ്ങളിൽ തുല്യഭാഗഭാജനമായിത്തീരുക എന്നുള്ളതു അസംഭാവ്യമത്രെ. നൂറാണ്ടുകളായി ഓടി ഭൂരം പോയിരിക്കുന്ന വരുടെ അടുത്തു ഇന്നു പുറപ്പെട്ട ഞങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെ എന്താൻ കഴിയും? നാം പിന്തുടരുന്നവർ അവർ ചുമ്മാനിരിക്കുമോ? ഈ സംഗതികളെ ഗവർണ്മെന്റു ഭയപ്പെട്ടു നല്ലപോലെ ആലോചിച്ചുനോക്കണം. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അറിയാനാകാം. ഉദ്യോഗ സംബന്ധമായ ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷകളെ കുറെ കാലത്തേക്കു ഏകിലും പ്രത്യേകം കരുതേണ്ട എല്ലാവർഗ്ഗക്കാർക്കും തുല്യമായ ന്യായവും തുല്യമാകത്തക്കതയും കാണിക്കുന്ന മഹാജാവിനു തീരുമാനസ്ഥിയിലെ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ മുറയാണെന്നു അറിയാനാവും.

ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ സംഖ്യയ്ക്കു ക്ലിപ്തമുണ്ടു്. യോഗ്യതയുള്ളവരുടെ സംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിക്കുന്നു. ഓതന്നുസരിച്ചു ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ സംഖ്യയും വർദ്ധിക്കയില്ല. അതു കൊണ്ടാണു് ഞങ്ങൾക്കു സങ്കടം പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നതു്. അല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ തടഞ്ഞു നിർത്തി ഞങ്ങൾക്കു കടന്നു പോവാൻ മോഹിച്ചിട്ടില്ല. ഞങ്ങളെ ഇനിയും ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തിവയ്പ്പാൻ അവർക്കുതെറ്റു്.

പലായനം അനുഷ്ഠിക്കാതെല്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾ പണ്ടേക്കു പണ്ടേ ഒരു വിധം സ്വയംഭരണവും സ്വാശ്രയ ബുദ്ധിയുമുള്ള വർഗ്ഗക്കാരാണു്. ഉദ്യോഗത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണനയെ യാചിക്കുന്നതിൽ തന്നെ യാചകന്മാരില്ലാത്ത ആ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട ഞങ്ങൾക്കു മടിയല്ലാതില്ല. എന്നാൽ ഈ യാചന ഞങ്ങളുടെ സങ്കടനിവൃത്തിക്കു മാത്രമല്ല ഗവർണ്മെന്റിനു ന്യായം പ്രവർത്തിപ്പാൻ കൂടി അവസരം കൊടുക്കുന്ന ഒന്നാകയാൽ കൂടാതെ കഴികയില്ല.

ഇവിടെ ഒരു പറയേണ്ടിയുണ്ടു്. പ്രത്യേക പരിഗണനയെ യാചിക്കുന്നതു കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗാപേക്ഷ

കളെ യോഗ്യതപോലെ ഇപ്പോൾ ന്യായമായി പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെയാണ് പ്രത്യേക പരിഗണനക്കാവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നു ചിലർക്കു തോന്നിപ്പോയേക്കാം. അതു തെറ്റാണ്. ഞങ്ങൾ പ്രത്യേക പരിഗണനയെ അർഹിക്കുന്നു എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷകളെ ന്യായമായി തന്നെയും പരിഗണിക്കാറില്ല. ഇന്നും പരിഗണിക്കാറില്ല. പുതിയ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ അതായതു ഞാൻ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പോലെ ഏതാണ് അഞ്ചോ ആറോ വർഷമായ ഇപ്പോഴത്തെ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കീഴിലാണ് ഒരു വിധം നിസ്സംശയമായി ഞങ്ങൾക്കു ഉദ്യോഗം പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്നു വന്നത്. ഇതിനുശേഷം ഓരോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും ഈഴവരിൽ എത്രപേർക്കു ഉദ്യോഗങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരിശോധിച്ചാൽ ഈവസ്തുത എളുപ്പം അറിയാമെന്നുള്ളതാണ്. അതിലേക്കായി ഓരോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലും കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തിലും കഴിഞ്ഞ ആറു കൊല്ലങ്ങളിലും പ്രധാനമായ ഓരോ വർഗ്ഗക്കാർ 5-കു മുതൽ 100-കു വരെയും അധികവും ശമ്പളമുള്ള എത്ര ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള വിവരം തന്നെതിനു അപേക്ഷിച്ചു ഞാൻ ഗവർണ്മെന്റിനു എഴുതുകയും ഗവർണ്മെന്റു ദയ ചെയ്തു ആവശ്യപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഏതാനും ലിസ്റ്റു തരികയും ചെയ്തു. ഈ ദയയ്ക്കായി ഗവർണ്മെന്റിനു ഉപകാരം പറയുന്നു. ലിസ്റ്റുകളെ എല്ലാം സംഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ ഒരു പട്ടിക തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതു വായിക്കാം.

പട്ടികയിൽ ബ്രാഹ്മണർ, നായന്മാർ, കൃഷ്ണാനികൾ, ഈഴവർ എന്നീ അഞ്ചു പ്രധാന വർഗ്ഗക്കാരുടെ ഇടയിൽ 5 മുതൽ 25, 25 മുതൽ 50, 50 മുതൽ 100 വരേയും ഉറപ്പികയും അതിലധികവും ശമ്പളമുള്ളവരുടെ സംഖ്യ ആണുള്ളത്. [എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ഓരോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലും ഓരോ വർഗ്ഗ

ത്തിലും പെട്ട അളകളുടെ ഉദ്യോഗ സംഖ്യയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് താരതമ്യപ്പെടുത്തി ഉദ്യോഗ വിഭജനത്തിന്റെ അനൗചിത്യത്തെയും ഈഴവരോടു ഗവർണ്മെന്റു ഉദ്യോഗദാന വിഷയത്തിൽ കാണിക്കുന്ന ഭയനീയമായ അനാഭ മുഖ്യത്തെയും എടുത്തു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം പരിതപിക്കുകയും ചെയ്തു.] ആകപ്പാടെ പട്ടികപ്രകാരം ഈഴവരിൽ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ 5-ം, ജൂഡീഷ്യൽ വകുപ്പിൽ 16-ം, പോലീസിൽ 17-ം, എക്സൈസ് 16-ം, എഡ്യൂക്കേഷൻ വകുപ്പിൽ 51-ം, റജിസ്ട്രേഷൻ വകുപ്പിൽ 9-ം, ഇഞ്ചിനീയറിങ്ങിൽ 3-ം, ഫാറസ്റ്റിൽ 29-ം, അഗ്രികൾച്ചറിൽ 5-ം, റവന്യൂ സർവ്വേയിൽ പൂജ്യവും, മെഡിക്കൽ വകുപ്പിൽ 28-ം, മ്യൂസിക്വും തോട്ടവും വകുപ്പിൽ, 1-ം, ഗവർണ്മെന്റു പ്രസ്സിൽ 6-ം, സെൻട്രൽ ജയിലിൽ 1-ം, അഞ്ചൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ 2-ം, ഉദ്യോഗങ്ങൾ മാത്രമെ ഈഴവർക്കുള്ള ഇതിൽ തന്നെ 50- ക വരെ ശമ്പളമുള്ള രണ്ടു ഉദ്യോഗങ്ങളും മാത്രമേ അവർക്കുള്ളൂ. ശേഷം അവർക്കുള്ളതല്ലാം 5- മുതൽ 25- ക വരെ ശമ്പളമുള്ള ചെറിയ ജീവനങ്ങളാകുന്നു.

(ഇതിൻശേഷം അദ്ദേഹം പ്രധാനമായി എടുത്തു പറഞ്ഞതു പോലീസ് എക്സൈസ് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളെ പറ്റിയായിരുന്നു.)

1662- പേർ തിരുവിതാംകൂർ പോലീസിൽ ഉണ്ടു്. ഇതിൽ 17 പേർ മാത്രം ഈഴവരും ശേഷം അന്യവർഗ്ഗക്കാരുമാകുന്നു. ഈഴവരെ സെൻസസ് അധികാരികളും മറ്റും പരമ്പരയായി ട്രഡ്ഗരീമന്മാർ, ഉൽസാഹികൾ, എന്നിങ്ങനെ ഒക്കെ വിശേഷിപ്പിക്കാറു പതിവാണ്. ഈ പോലീസ് സൈന്യത്തിൽ ആ വക വിശേഷണങ്ങൾക്കു വിശേഷാൽ പ്രയോനജമുണ്ടു്. എങ്കിലും ഈഴവരിൽ 17 പേർ മാത്രമേ ഈ വലിയ സൈന്യത്തിൽ ഉള്ളൂ എന്നു കാണുന്നതു ഗവർണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ഭയ ചെയ്തു ദൃഷ്ടിവയ്ക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണു്. കാൺസ്റ്റ

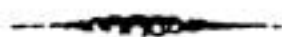
ബീൾമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ഈ വർഗ്ഗക്കാരിൽ വളരെപ്പേർ പോലീസ് കമ്മീഷണരുടെ ആഫീസിൽ ഹാജരാകാറും ഇച്ഛാഭംഗപ്പെട്ട മടങ്ങാറുമാണ് പതിവ്. (ഇതിനെപ്പറ്റി ദിവാൻ പലതും ചോദിക്കുകയും മെംബർ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു.)

ഇനി എക്സൈസ് വകുപ്പിനെ പറ്റിയാണ് എനിക്കു ഒരു വാക്കു പറയാനുള്ളത്. അബ്കാരി റവന്യൂവകയിൽ ഒരു പ്രധാന ഭാഗം ഈ വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രയത്നഫലമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ലല്ലോ. മദ്യമുണ്ടാക്കുകയും വിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അവരുടെ പാരമ്പര്യത്താഴിലാണ്. ഇപ്പോൾ അത് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കീഴിലും കീഴ്വശതിയിലും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മദ്യം വ്യാജമായി (ലൈസൻസ് കൂടാതെ) നിർമ്മിക്കുകയോ കച്ചവടം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്കു മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർ ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന ശിക്ഷ ലഘുവായിപ്പോകുന്നു എന്നും കഠിനവും ദൃഷ്ടാന്തയോഗ്യവുമായ ശിക്ഷകൾ കൊടുപ്പാൻ നിഷ്കൃഷ്ടമായി ആജ്ഞാപിക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വ്യാജങ്ങൾക്കു കറവു വരുന്നതല്ലെന്നും മറ്റും വളരെ എല്ലാം ഊർജ്ജിതത്തോടെ എക്സൈസ് കമ്മീഷണർ ഓവർകൾ ഗവണ്മെന്റിനോടുകൂടി കൂടിക്കൂടെ എഴുതി അയക്കാറുള്ളതായി ഗസറ്റിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കമ്മീഷണർ ഇങ്ങിനെ എഴുതുന്നതിന്റെ ഒക്കെ അർത്ഥം സാധുക്കളായ ഈഴവരെ തെളിവു ഏതു പ്രകാരം ആയിരുന്നാലും വേണ്ടിപ്പ കഠിനമായി ശിക്ഷിച്ചു മദ്യാദ പഠിപ്പിക്കണം എന്നു മാത്രമാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. നേരേമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു അവരോടു അനുകമ്പ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു അസൗകര്യവും ശങ്കിപ്പാനില്ലാത്ത ആ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൻ കീഴ് ഒരു വലിയ പട്ടാളം ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സംഖ്യ ഇത്ര കുറഞ്ഞുപോ

വാൻ ഇടയില്ലായിരുന്നു. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഈ വകുപ്പിൽ ഉയർന്നതും താണതുമായ അധികം ഉദ്യോഗങ്ങളും ഈ വർഗ്ഗക്കാർക്കുതന്നെ കൊടുക്കാമെന്നുള്ളതാണ്. അങ്ങിനെ ഗവർണ്മെന്റു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ വ്യാജങ്ങൾക്കുതന്നെ ഗണ്യമായ ശമനമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. വ്യാജങ്ങൾ മിക്കവാറും അവരിൽ നിന്നാണുണ്ടാകുന്നത്. അതിനേ കണ്ടുപിടിപ്പാനും മറ്റുള്ളവരെ ഒക്കെക്കാൾ അവർക്കുതന്നെ കഴിയും. (ഇതിന്മേൽ ദിവാൻജി പലതും ചോദിക്കുകയും മെമ്പർ എല്ലാവരിനും മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു.)

മേല്പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ ഈഴവർക്കു ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഒരു ന്യായമായ ഭാഗം ലഭിക്കാറാകുന്നതുവരെ കുറെകാലത്തേക്കുണ്ടാകുന്ന ഒഴിവുകളിലും പുതിയ നിയമനങ്ങളിലും ഗവർണ്മെന്റിനു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു അംശം ഈഴവരിൽ യോഗ്യതയുള്ളവർക്കു കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ഖണ്ഡിതമായ ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അതിനെ ഊർജ്ജിതമാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും വേണമെന്നു ഞാൻ താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

(ഒൻപതാമതു പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്തപ്രസംഗം. ഇതു വിവേകോദയം പു. 9. നമ്പർ 11, 12 1088 കുംഭം മീനം ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.)

സർക്കാർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഈഴവരുടെ പ്രവേശനം

സാമുദായികം

ഈഴവർക്കു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശം കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ നാലഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളായി ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു ഒരു വിധം തൃപ്തികരമായ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു വരികയാണ്. മുൻപ് പ്രവേശമില്ലായിരുന്ന അനേകം സ്കൂളുകളിൽ ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും പ്രവേശം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു ഞങ്ങൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവർണ്മെന്റിനോടു നന്ദിയുള്ളവരാണ്. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ദയനീയമായ വളരെ സങ്കടങ്ങൾ അറിയിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. ഈയിടെ ഞാൻ ചില ഉൾനാട്ടു താലൂക്കുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോഴാണ് സംഗതിയുടെ കിടപ്പു എനിക്കു തന്നെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങിയത്. പിന്നെ ഞാൻ പല അന്വേഷണങ്ങൾ ചെയ്തു. കഷ്ടതരമായ പല സംഗതികളും അതിൽവെച്ചു അറിവാൻ ഇടയായി. സാധാരണയായി സ്കൂളുകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഈഴവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സങ്കടങ്ങൾ മിക്കവാറും തീർന്നു കഴിഞ്ഞു എന്നും ആവശ്യമുള്ളത്ര വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യം ഈഴവർക്കു ഇ

പ്പോഴുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുമായിരുന്നു എന്റെ വിശ്വാസം. അതെല്ലാം പോയി ഈയിടെ വളരെ വ്യസനിക്കേണ്ട ദിക്കായി. ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെല്ലാം ഉൾനാട്ടിലാണ്. ഉൾനാട്ടുസൂക്ഷകളിൽ ഇപ്പോഴും വാസ്തവത്തിൽ അവർക്കു പ്രവേശമില്ല. പ്രവേശിപ്പാൻ സർക്കാരനുവാദമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു സംഗതിക്കു നടപ്പുണ്ടാകുന്നില്ല. താഴ്ന്നതരം സൂക്ഷകളിലെ ഹെഡ് മാസ്റ്റർമാർ മാനസപരിഷ്കാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരല്ല. അവർ പലപ്പോഴും സ്വമേധയായും സ്ഥലത്തുള്ള വല്ല ഉയർന്ന ജാതിക്കാരുടെയും പ്രേരണകൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു രണ്ടു വിധത്തിലായിട്ടും ഈശ്വരക്കുട്ടികളെ ഇന്നും അകറ്റി നിർത്തുന്നു. അവർ വിചാരിച്ചാൽ പല പ്രകാരത്തിലും അവർക്കതു കഴിയും. ഗവർണ്മെന്റത്തരവിനു വിദ്രോധം കൂടാതെ തന്നെ അവരുടെ ഉദ്ദേശം സാധിപ്പാൻ അവർ പല ഉപായങ്ങളും എടുക്കുന്നതായി അറിയുന്നുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു വളരെ രസകരമാണ്. “ചട്ടപ്രകാരം അധികം കുട്ടികളെ ഈ സൂക്ഷകളിൽ ചേർപ്പാൻ തരമില്ല. കുട്ടികളുടെ സംഖ്യ തികഞ്ഞുപോയി.” ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു ഈശ്വരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അധികം സാധാരണയാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി വല്ലവരും മേലാ വിഭാഗക്കു അറിവു കൊടുത്തു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഉടൻ ഇൻസ്പെക്ടർമാർ പരിശോധിപ്പാൻ വരും. അതു ഇപ്പോഴത്തെ മുറയ്ക്കു മുന്നറിവോടുകൂടിയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇൻസ്പെക്ടർ അല്ലെങ്കിൽ ഇൻസ്പെക്ടററസു വന്നു നോക്കുമ്പോൾ കുട്ടികൾ കണക്കിൻപടി ശരിക്കു തികഞ്ഞിരിക്കും. സങ്കടക്കാരെ പോവാനും പറയും. എന്നാൽ സൂക്ഷകൾ രജിസ്റ്ററിൽ ഒടുവിൽ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന കുട്ടികളിൽ പലരും റോഡിൽ അലഞ്ഞു തിരിയുകയോ കുലിവേല ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുകൊണ്ടുനിന്നു ഉയർന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട പിള്ളരായിരിക്കും. ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞിറങ്ങിയ ഉടനെതന്നെ അവരും വന്നു വഴിയേ പോകും. സൂക്ഷകളിൽ വാസ്തവത്തിൽ സ്ഥ

ലമുണ്ട്. അപേക്ഷക്കാരായ ഈഴവർക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. വാല്യുമാർക്കു അറിയാമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അപേക്ഷക്കാർക്കു എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും! രേഖയും തെളിവുമാ അവർക്കു വിരോധം. എവിടെ ചെന്നു സങ്കടം പറഞ്ഞാൽ എന്തു? ഈ മാതിരി ദുശ്ശാസ്ത്രങ്ങൾ അഭിമാനവും ശക്തിയുമുള്ള ഈഴവ മാന്യന്മാരുടെ നേർക്കുപോലും കാണിച്ചു അവരുടെ ക്ഷമയെ പരീക്ഷിക്കുന്ന വാല്യുമാർ പല സ്ഥലത്തും കാണുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതിൽ അശേഷം അചാസ്സവമോ അതിശയോക്തിയോ ഇല്ലെന്നും പ്രത്യേകം അറിവില്ലാതെയാകുന്നു. പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഉൾനാട്ടിലെ ആൺ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ അനേകം ഇന്നും ഈ മാതിരി തടസ്സങ്ങളാൽ പ്രവേശ്യമില്ലാതെ തീർന്നിരിക്കുന്നു. ചിലതിന്റെ പേര് പറയാം:

അമ്പലപ്പുഴ	സ്ഥലങ്ങൾ	സ്കൂളുകൾ
	തലവടി തെക്കേമുറി	സ്കൂൾ
„	„ നീരേററം	„
„	പുളിങ്കുന്ന് ചതുർത്ഥ്യകുരി	„
„	ടി മാങ്കൊമ്പ്	„
„	കാവിലം	„
„	കാവിലം വടക്കുംഭാഗം	„
ചങ്ങനാശ്ശേരി വെളിയനാട്ടു കുമരങ്കുരി		„
„	മാവേലിക്കര	„
„	എടനാട്ടു വടക്കേക്കര	„
ചേർത്തല	തുറവൂർ എറമല്ലൂർ	„
„	കോതൻതുരുത്തു്	„
„	കുത്തിയതോട്ടു്	„
„	പട്ടണക്കാട്ടു്	„

ഇനി ഒരു വക സങ്കടംകൂടിയുള്ളതും പറയണം തീരൂ. ഈഴവർക്കു പ്രവേശനത്തിനു ധാരാളം നഷ്ടമുള്ളതോ ഈഴവ

വർ അധികം പാർത്തുവരുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉള്ളതോ ആയ വല്ല സ്ത്രീകളും അഭിവൃദ്ധിയിൽ വരുന്നു എന്നു കണ്ടാൽ വല്ല ചില്ലറക്കാരണവും പറഞ്ഞു അതിനെ കെട്ടിവലിച്ചു അങ്ങിനെയല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തു കൊണ്ടുപോയി സ്ഥാപിപ്പാൻ ചില ജനങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിലെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും ഒരു ഉത്സാഹം ചിലപ്പോൾ കാണാം. ഇതിനു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. ഡയറക്ടർ സായ്പവർകളോടു ഇപ്പോൾത്തന്നെ ചോദിച്ചാൽ ഇതിന്റെ വസ്തുതയറിയാം. അമ്പലപ്പുഴ വടക്കൻ വെളിയനാടു എൽ. ജി. ഈ. സ്കൂളിന്റേയും മറ്റും സംഗതി ഞാൻ നേരിട്ടറിവിച്ചിട്ടുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിനു ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കും.

പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയും ഇതിൽ നിന്നു ഒട്ടും ഭേദമുള്ളതല്ല. ചിലപ്പോൾ അധികം കഷ്ടമായുള്ളതും ആകുന്നു. ഈഴവ വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കു പ്രവേശം അനുവദിച്ച സ്കൂളുകളിൽതന്നെ പലതിലും അവരെ ഇന്നും പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നില്ല. തലവടി, കാർത്തികപ്പള്ളി, മുതുകുളം, ഓമല്ലൂർ, എടനാടു, തൈക്കാട്ടുശ്ശേരി ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള സ്കൂളുകൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണു്. ഇനിയും അധികം ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഈ തടസ്സങ്ങളാൽ ഞങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായ അഭിവൃദ്ധിക്കു വലുതായ ഹാനി നേരിടുന്നു. സ്കൂൾ പ്രവേശം അനുവദിച്ച ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നുണ്ടായ ഉത്തരവുകൾ ഊർജ്ജിതമായി കൊണ്ടുവരാതെ കാലദൈർഘ്യം കൊണ്ടു തളഞ്ഞുപോകുന്നു. ഇനിയും കരകൊലംകൂടി കഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ ഒരു ഉത്തരവുകളെ പുതുക്കാൻ മുറവിളി കൂട്ടേണ്ടിവരുന്നതും. അതു വലിയ സങ്കടമാണു്. അതിനിടയാകരുതു്. ഈ സങ്കടങ്ങളുടെ നിവൃത്തിക്കായി ഗവർണ്മെന്റു് ഒന്നു ചെയ്യാൻ മതി. ഈഴവർക്കു പ്രവേശമനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സ്കൂളുകളിൽ സ്ഥലം ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതിനെ ഗവർണ്മെ

നൂറു വകവെക്കുന്നതല്ലെന്നും ആ സ്കൂളുകളിൽ അവർക്കു പ്രോത്സാഹനമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരിൽ ഒരു പെൺ കുട്ടിയേയോ ആൺകുട്ടിയേയോ എങ്കിലും പ്രവേശിപ്പിച്ചു വിവരം റിപ്പോർട്ടുചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും നിഷ്കർഷമായ ഉത്തരവുകൾ അങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാ ഹെഡ് മാസ്റ്റർമാർക്കും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മുഖേന അയയ്ക്കുകയും അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ അവരെ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യണം.

എന്റെ മാനുസ്ക്രൈപ്പിതരായ മറ്റു പ്രതിനിധികൾ ഇപ്പോൾ കുട്ടികളെ ഫീസു കൂടാതെ പഠിപ്പിക്കുക, പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കുക മുതലായ വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായ ഉൽകൃഷ്ടനയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നവരാണ്. എന്റെ പ്രാർത്ഥന സർക്കാർ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ സാധാരണ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഫീസു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു കുട്ടികളെ കയറ്റി പഠിപ്പിക്കണമെന്നു മാത്രമാകുന്നു. ഈ സങ്കടങ്ങളുടെ താരതമ്യത്തേയും ഗവർണ്മെന്റു യോഗ്യതയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. ക്ഷേത്രസാമീപ്യവും മറ്റും കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു പ്രവേശ്യമല്ലെന്നു വച്ചിരിക്കുന്ന സ്കൂളുകൾ പ്രവേശ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മാറ്റിസ്ഥാപിക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടും കാലം അധികമായി. ഇതുവരെ ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചു കാണുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേറെ മാർഗ്ഗമില്ലാതിരിക്കുന്നത് ഗവർണ്മെന്റിനു അറിയാം. ഞങ്ങൾ ഇനിയും കാത്തിരിക്കേണമെന്നു പറയുന്നത് നീതിയായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു ആ സംഗതിയിലും ഗവർണ്മെന്റു ഉടനെ ദൃഷ്ടി വെക്കുകയും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യേണമെന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

സംസ്കൃതപാഠശാലയിൽ ഞങ്ങൾക്കു പ്രവേശം അനുവദിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ സഭയിൽ ഞാൻ ബോ

ധിപ്പിച്ചതിൽ നിന്നു അധികം ഒന്നും ഇപ്പോൾ പറയാൻ കാണുന്നില്ല. ആ വിദ്യാലയം ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം ഞങ്ങൾക്കു പ്രവേശ്യമുള്ളതല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നത് വാസ്തവ വിരുദ്ധവും ക്ഷുദ്രതയുമാണെന്നു ഇപ്പോഴും ഞാൻ ഉറപ്പായി പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. ഒരു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന കെട്ടിടം വാടകയ്ക്കു എടുത്തിട്ടുള്ളതായാൽ ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം എല്ലാവർക്കും പ്രവേശ്യമായ മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തേക്കു അതിനെ മാറ്റി സ്ഥാപിക്കുന്നത് സുകരമാണെന്നുള്ളതും ഞാൻ വീണ്ടും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ എന്റെ നിവേദനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി വീണ്ടും നിവേദനം കൊണ്ടുപോണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകയില്ലെന്നു എന്നിരിക്കു തോന്നിയിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനു ഈ അനിതിയെപ്പറ്റി അത്ര ബോദ്ധ്യമാകാതെക്കുറേയും എല്ലാ വാസ്തവവും എല്ലാ ന്യായവും ഞാൻ ബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. സ്കൂൾവർഷാരംഭത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ നിശ്ചയമായും ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർക്കുമെന്നും ഞാൻ ആശിച്ചിരുന്നു. അനേകം സംസ്കൃത വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രവേശനത്തിനായി ചെന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ആ വിവരം ഞാൻ പല തവണ ഗവർണ്മെന്റിനെ രേഖാമൂലം അറിയിച്ചു മറുപടി അറിവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇച്ഛാഭാഗത്തോടുകൂടി പല വിദ്യാർത്ഥികളും പഠിത്തം നിറുത്തേണ്ടിവന്നു. ചിലരെ ഞാൻ തന്നെ പട്ടാമ്പി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഗതിയെ വീണ്ടും ഞാൻ ഏറ്റവും താഴ്മയായി ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ദയാപൂർവ്വമായ ആലോചനക്കു കൊണ്ടുപറയുകൊള്ളുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു സംസ്കൃതം പഠിക്കേണ്ടതു ആവശ്യമാകുന്നു. ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു പ്രജകളുടെ നിലയിൽ നമ്മെയുംകൂടി സംസ്കൃത പാഠശാലയിൽ ചേർത്തു പഠിപ്പിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു ദയാപൂർവ്വം ആജ്ഞാപിച്ചാൽ അന്നു കാര്യം സാധിക്കുമെന്നി

രിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒക്കെ ഇരുന്നാലും അതു് സാധ്യമല്ലെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ വർക്കല, ആലുവാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരുന്ന സംസ്കൃത പാഠശാലയെ ഉയർന്നനിലയിൽ കൊണ്ടുവരത്തക്കവണ്ണം ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു ഉദാരമായ വിശേഷാൽ ഗ്രാന്റു് അനുവദിച്ചാലും മതി വിദ്യാഭ്യാസ ചട്ടത്തിലെ നിർബ്ബന്ധങ്ങൾ അനുസരിച്ചുള്ള ഗ്രാന്റു ഉദേശത്തെ സാധിക്കുന്നതായിരിക്കയില്ല.

ആയുർവേദ പാഠശാലയെപ്പറ്റിയും ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറയേണ്ടി വന്നതിൽ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. അവിടെ ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു തടസ്സവും ഉണ്ടാകാൻ വകയില്ല. പ്രവേശിപ്പിക്കാത്തതു തീരെ നിർദ്വയമായ അനീതിയാകുന്നു. ആ കെട്ടിടവും ഗവണ്മെന്റു വാടകയ്ക്കു എടുത്തിട്ടുള്ളതാകയാൽ വേണ്ടി വന്നാൽ മാറ്റി സ്ഥാപിപ്പാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. ഇനിയും ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രജാസഭയിൽ നിവേദനം കൊണ്ടുവരാൻ ഇടയാകുന്നതായാൽ അതു വളരെ ദയനീയമായിരിക്കും. ഒട്ടുംതാമസിയാതെ ഈ സങ്കട പരിഹാരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റു യോഗ്യത പരീക്ഷിക്കുന്നു വിശ്വസിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

സർക്കാരുദ്യോഗം

സർക്കാർ ഉദ്യോഗസംബന്ധമായി ഈഴവപ്രതിനിധികൾ എത്ര ഊർജ്ജിതമായി വാദിച്ചിട്ടും ഗവർണ്മെന്റു ചിലപ്പോൾ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടും ഞങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിന്നു പരയത്തക്ക ഭേദമൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ സഭയിൽ ഞാൻ ചെയ്ത നിവേദനത്തിന്നു ശേഷം സംഗതികൾക്കുവളരെ മാറ്റമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാനും എന്റെ വർഗ്ഗക്കാരും ആശിച്ചിരുന്നു. പരയത്തക്കവണ്ണം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ലെന്നു അറിവിരിക്കേണ്ടിവരുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. കുറെ ഗുണങ്ങൾ ഈ അടു

ത്തകാലത്തു ഗവണ്മെന്റു ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അതിനു് ഞങ്ങൾക്കു കരുണാനിധിയായ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മെന്റിനോടു ഹാർദ്ദമായ കൃതജ്ഞതയുണ്ടു്.

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉദ്യോഗ സംബന്ധമായി വർഗ്ഗംപ്രതി ലഭിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളുടെ താരതമ്യം കാണിപ്പാനായി ബ്രാഹ്മണർ, നായന്മാർ, കൃഷ്ണാനികൾ, ഈഴവർ ഈ നാലു പ്രധാന വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നു കഴിഞ്ഞ 5 കൊല്ലങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗം ലഭിച്ച ടുള്ള പരുടെ ഒരു കണക്കു തരാൻ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു അപേക്ഷിക്കയും ദയ ചെയ്തു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു എനിക്കു അതു തരികയും ചെയ്തു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ എന്റെ നിവേദനത്തിനു എന്നെ ആ കണക്കു സാരമായി സഹായിച്ചിരുന്നു. ഈ കൊല്ലവും കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തെ നിയമനങ്ങളെ കാണിക്കുന്ന അതുപോലെ വർഗ്ഗംപ്രതിയുള്ള ഒരു കണക്കു തരാൻ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു കാലേകൂട്ടിത്തന്നെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഈ കൊല്ലം തന്ന കണക്കിൽ ഞങ്ങളുടെ വർഗ്ഗക്കാർക്കു കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ കിട്ടീട്ടുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ വിവരം മാത്രമേ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ എന്നു കാണുന്നു. മറ്റു വർഗ്ഗക്കാരുടെ വിവരം യാതൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാരുടേയും കണക്കു നോക്കിയാൽ നിശ്ചയമായും ന്യായസ്ഥന്മാർക്കു കേട്ടാൽ നിരക്കാത്ത വലിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഈ കൊല്ലത്തെ നിയമനങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്നു താഴ്മയായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വാസ്തവമങ്ങിനെയിരിപ്പൊന്നെ വഴിയുള്ളതാണു്. ഈഴവരുടെ നിയമനത്തിന്റെ കണക്കു ഞാൻ വായിക്കാം.

1088- ൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഈഴവർക്ക് കിട്ടിട്ടുള്ള ഗവർണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗങ്ങളുടെ കണക്ക്

ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ്	5 ക വരെ ശമ്പളത്തിൽ	5 മുതൽ 10 വരെ ക ശമ്പളത്തിൽ	10 മുതൽ 25 വരെ ക ശമ്പളത്തിൽ	25 മുതൽ 50 വരെ ക ശമ്പളത്തിൽ	50 മുതൽ 100 വരെ ക ശമ്പളത്തിൽ	100 മുതൽ ക ശമ്പളത്തിൽ	ആകെ	റിമാർക്ക്
പോലീസ്	—	1	1	2	3	—	7	
എക്സൈസ്	—	11	—	1	—	—	12	
ഫാറസ്	1	10	2	—	—	—	13	
പബ്ലിക് വർക്ക്	—	—	2	1	—	—	3	
എഡ്യൂക്കേഷൻ	—	14	13	—	—	—	27	
രജിസ്ട്രേഷൻ	—	—	2	—	—	—	2	
സർവ്വേ	—	—	1	—	—	—	1	
മെഡിക്കൽ	—	6	2	1	—	—	9	
ജൂഡീഷ്യൽ	—	—	3	—	—	—	3	
റവന്യൂ	—	—	1	1	—	1	3	
അഞ്ചൽ	—	2	—	—	—	—	2	
അഗ്രികൾച്ചർ	—	2	—	—	—	—	2	
പ്രിസൻ, പ്രസ്	2	1	—	—	—	—	3	
മുതലായത്	—	—	—	—	—	—	—	
എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലും കൂടി ആകെ തുക							81	

ഇവിടെ ഒരു സംഗതി പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ഈശ്വരിൽ ഉയർന്നതരം ഉദ്യോഗത്തിനു യോഗ്യത സമ്പാദിച്ചവരുടെ സംഖ്യ കുറയും. അതുകൊണ്ടു താണതരം ഉദ്യോഗലാഭത്തിനാണ് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ സങ്കടം പറയുന്നത്. എന്റെ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ നിവേദനത്തിൽ അതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഞാൻ സകാരണം പ്രസ്താവിക്കുകയും ഗവർണ്മെന്റിനോടു സങ്കട പരിഹാരത്തിനു വേണ്ടതു കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ പ്രവർത്തിപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പോലീസുവകുപ്പിൽ കാൺസ്റ്റബിൾമാരായി ഞങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു തീരെ ചുരുക്കം ആളുകളെ മാത്രമേ എടുക്കാറുള്ളൂ. അതിന്നു ഗവർണ്മെന്റു വിചാരിക്കുന്ന കാരണം ശരിയല്ല. ജാതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കൂപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു ഗവർണ്മെന്റു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു ധരിപ്പിച്ചവരുടെ തെറ്റാണ്. ഈശ്വർ കാൺസ്റ്റബിൾമാർ റിസർവിൽ ആണുള്ളതെന്നും പുറത്തു പോയി പ്രവർത്തി നടത്താൻ അവരെ അയക്കാറില്ലെന്നും ഗവർണ്മെന്റു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതു തീരെ അവാസ്തവമാണ്. കഴിഞ്ഞ തവണത്തെ മറുപടിയിൽ ഗവർണ്മെന്റു അങ്ങിനെ എഴുതിക്കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ അത്യന്തം വ്യസനിക്കുന്നു. അതു് കേവലം ഒരു അവാസ്തവപ്രസ്താവം എന്നുമാത്രമല്ല ഞങ്ങൾക്കു ദോഷ കരവും അപമാനകേതുവും കൂടി ആകുന്നു. ഈശ്വരകാൺസ്റ്റബിൾമാരും ഹെഡ് കാൺസ്റ്റബിൾമാരും പുറത്തു പോയി എത്ര ഉജ്ജ്വലമായും സമ്മാനാർഹമായ വിധത്തിൽ കൂടിയുമാണു ജോലി നടത്തിവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു എനിക്കു നല്ല വിവരമുണ്ട്. പക്ഷെ അവരുടെ സമ്മാനാർഹമായ പ്രവർത്തികൾ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. സംഗതി ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഗവർണ്മെന്റിനെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്നത് എത്ര ഹീനമായ നടപടിയാണ്. കമ്മീഷണർ മിസ്റ്റർ ജാജ് മനഃപൂർവ്വം തെറ്റിദ്ധരിച്ചതായിരിക്കുമില്ല. അദ്ദേഹം

യോഗ്യനാണ്. എനിക്കറിയാം. ഇതു കീഴദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ വന്നു കൂടുന്ന അബദ്ധങ്ങളാണ്. അത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന അനന്തരങ്ങൾ അല്പമൊന്നുമല്ല. ഗവർണ്മെന്റു അതിനെപ്പറ്റി ഇനി എങ്കിലും അറിഞ്ഞിരുന്നാൽ നന്നാണ്.

ഈഴവരുടെ ജാതിസംബന്ധമായ സാക്ഷാൽ നിലയെപ്പറ്റി സ്വല്പം പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അമിതമായിരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ദീർഘമായ ഗതാഗതങ്ങൾക്കു ജനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വാഹനം വള്ളമാകുന്നു. വള്ളക്കാരിൽ ഏറിയകൂറും ഈ വർഗ്ഗക്കാരാകുന്നു. ഏതു ഉയർന്ന ജാതിക്കാരും പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിൽ തീർത്ഥാടനം ചെയ്യുന്നതുപോലും ഈ വള്ളങ്ങളിലാണ്. അവർ വള്ളക്കാരോടൊത്തു കുടുംബസഹിതം യാത്ര ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അശുദ്ധമല്ല. ഈ പട്ടണത്തിലെ വണ്ടിക്കാരിൽ ഏറിയകൂറും ഈ വർഗ്ഗക്കാരാകുന്നു. സകല ജനങ്ങളും വണ്ടി എത്തുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം വണ്ടിയിൽ കയറി സവാരി ചെയ്യുന്നു. അശുദ്ധമല്ല. ഇതിനെക്കാൾ മാനുഷമായ യാത്രകളിൽ അനാദികാലം മുതൽ ഏർപ്പെട്ടു സ്വതന്ത്രമായി കാലം കഴിക്കുന്നവർ ഈ വർഗ്ഗക്കാരിൽ എത്രയോ അധികമുണ്ട്. പഴയ ഈഴവ വൈദ്യകുടുംബങ്ങളിലേയോ ഇപ്പോഴും എവിടെയോ സുലഭമായ ഈഴവ വൈദ്യന്മാരുടേയോ കഥ തന്നെ നോക്കാം. പഴയ വൈദ്യകുടുംബങ്ങളിൽ ചികിത്സക്കായി ഏതു ഉദ്യമം ജാതി സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും വന്നു താമസിച്ചു ചികിത്സ നടത്താറും വൈദ്യന്മാരെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ചികിത്സ നടത്താറുമുണ്ട്. അതുപോലെ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തം ഇന്നും നടന്നു വരുന്നു. വൈദ്യന്മാർ ഏതു ഗൃഹത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നു. അശുദ്ധം ഒന്നുമില്ല. ഇതൊക്കെ സാധാരണ അധർമ്മം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നെ കക്കുകയോ കട്ട മുതൽ അമൃതുകയോ മറ്റോ ചെയ്ത ഒരു കുറുക്കാരന്റെ ഗൃഹത്തിൽ മഹാജാവി

തിരുമനസ്സിലെ മുദ്രയും ധരിച്ചു ഒരു ഈഴവ കാൺസുബിൾ തൊണ്ടിമുട്ടിക്കാനോ പുളളിയെ പിടിക്കാനോ പോയാൽ ആരാണു് ആക്ഷേപം പറയുന്നതു്? പറഞ്ഞാൽത്തന്നെ എന്തിനാണു് വകവക്കുന്നതു്. ഇതുവരെ ആ മാതിരി ഒരാക്ഷേപം എങ്കിലുമുണ്ടാകട്ടെണ്ടോ? ഈഴവർ പോലീസു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ 20 കൊല്ലത്തോളം ആയല്ലോ. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഹീനമായ ഒഴിപ്പിച്ചവകളെ വകവക്കുവാനെ ഗവർണ്മെൻറു ഞങ്ങളുടെ വസ്തുതയിൽ നിന്നു ഞങ്ങളുടെ സംഖ്യയുടെ താരതമ്യമനുസരിച്ചു ആളുകളെ പോലീസു പട്ടാളത്തിൽ എടുപ്പാൻ നിഷ്കർഷമായ ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇതിനെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിലും ഞാൻ എത്രയോ സങ്കടങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടും കായബലവും അളവും യോഗ്യതയും ശരിയായുള്ള എത്രയോ ഈഴവയുവാക്കൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കാലങ്ങളിൽ ഹെഡ്ക്വാർട്ടർ ആഫീസിൽ കാത്തു കിടന്നിട്ടും കാൺസുബറിളായി ഒരു ഈഴവനെ മാത്രമേ ഈ കൊല്ലം എടുത്തിട്ടുള്ളൂ എന്നു കാണുന്നു. ഇതു് സങ്കടമാണു്. ശേഷം ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ എടുത്തിട്ടുള്ളവരിൽ വേറെ എട്ടു പേർ റെട്ടർമാരും ശേഷം മൂന്നു സബ്ഇൻസ്പെക്ടർമാരുമാണു്.

എക്സെസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഇതിലധികം ഉദ്യോഗം നൽകാൻ ധാരാളം വകയുണ്ടു്. അതിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള പ്രസിഡൻസമാണു് മറ്റുള്ളതിനേക്കാൾ ഭയനീയമായിരിക്കുന്നതു്. ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഏറിയ ഭാഗവും ഞങ്ങളുടെ വർഗ്ഗക്കാരായാൽ തരക്കേടുണ്ടാവാനില്ലെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. അതു കൊണ്ടു് ഗവർണ്മെൻറു അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കേണമെന്നു വീണ്ടും ബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഫാറസ്ററു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ കീഴ്ജീവന

ങ്ങൾക്കായി മലമ്പനിയേയുംമറ്റും പേടിച്ചു ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും അധികം അളകൾ പോകാറില്ല. അതു കൊണ്ടായിരിക്കും അതിൽ ഏതാനും ഈഴവർ നിന്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു, വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ എലിമെൻററി സ്കൂളുകളിൽ വാല്യുമാരെ കിട്ടാത്ത ഞെരുക്കമുണ്ടായിരുന്നു. ആ വകുപ്പിൽ ഇവർക്കു 27 ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഈ കൊല്ലം കിട്ടിയതു് അതുകൊണ്ടായിരിക്കും. ഏതായാലും അതിനു ഞങ്ങൾ നന്ദി പറയുന്നു. ശേഷമുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ എല്ലാം ഒന്നു പോലെ നിർദ്ദയതപം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ദേവസ്വം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാലാണ് ഈഴവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കാത്തതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ദേവസ്വം കാര്യങ്ങളോടു യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലാത്ത എത്രയോ കീഴ്ത്തരം ജീവനങ്ങൾ ഉണ്ടു്. അധികാരിമാർ, പ്രവൃത്തിപ്പിള്ളുമാർ താലൂക്കു എക്കുണ്ടു മുതലായ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഈഴവരെ എടുക്കുന്നതിനു ഒരു വിരോധവുമില്ലാത്തതാണ്. അധികാരിമാരും പിള്ളുമാരും തന്നെ മുപ്പത്തിമൂന്നു താലൂക്കുകളുള്ള നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു ഒട്ടധികമുണ്ടു്. ഈവക ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കകു് ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലും കൊച്ചിയിലും ധാരാളം നൽകിവരുന്നുണ്ടു്. അതിൽ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഭാഗത്തുള്ളവയെ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സങ്കടങ്ങൾക്കു പുറമെ ഞങ്ങൾക്കു ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചാൽ തന്നെ പ്രത്യേകമുള്ളതു കൂടി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. അതു് ഈഴവ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മേലധികാരികളുടെ കീഴിൽ കയററം കിട്ടാനുള്ള പ്രയാസമാണു്. പല ഈഴവരും ഈ സങ്കടത്തിൽ പെട്ട രാജികൊടുത്തു കളവാൻ തന്നെ തുനിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായും എനിക്ക് അറിവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേലധികാരികൾക്കും ഈഴവരെ ഇപ്പോഴത്തെക്കൾ അധിക

മായി ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈഴവ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ന്യായമായ കയറ്റത്തിൽ അനുകൂലിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകം ഉത്തരവുകൾ അയച്ചു ഏർപ്പാടുചെയ്യാറാകണമെന്നു താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

[പത്താമതു പ്രജാസഭയിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗസംഗ്രഹം. വിവേകോദയം പു: 11 ന. 1, 2 (1089 മേടം ഇടവം) ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതു]

സുകുൾ പ്രവേശനം

സുകുൾ പ്രവേശന സംബന്ധമായ എൻ്റെ നിവേദനം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി ഞാനും മറ്റു ഈഴവമെമ്പർമാരും ചെയ്ത നിവേദനങ്ങളേയും അപേക്ഷകളേയും സഭയും പര്യാലോചിച്ച സ്ഥലം സർക്കാർ ആയുർവേദ പാഠശാലയിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാർക്കും ഇപ്പോൾ പ്രവേശനം അനുവദിച്ച ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഗവർണ്മെൻ്റിൻ്റെ നേക്കുള്ള വലുതായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ ദീർഘമായുള്ള സങ്കടത്തെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഇടയായതു ഒരു മലയാളിയാണ് അവിടന്നു ദിവാൻ പദത്തെ അലങ്കരിച്ചപ്പോളാണെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം സ്മരിക്കത്തക്കതും അതിൽ ഞങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം ചാരിതാർത്ഥ്യമുള്ളതുമാകുന്നു. ആയുർവേദപാഠശാല പൂർവാചാരപ്രിയന്മാരായ അധികൃതന്മാരുടെ കീഴിൽ ഒരു പരിശുദ്ധസ്ഥാപനമായി വെച്ചുനടത്തിവന്നിരുന്നതും എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാർക്കും പ്രവേശനമനുവദിപ്പാൻ അവർ വളരെ വൈമനസ്യം കാണിച്ചു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതിൽ ഇപ്പോൾ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചതു ഗവർണ്മെൻ്റിനു പ്രതിനിധികളുടെ ന്യായമായ നിവേദനങ്ങളിലുള്ള ശ്രദ്ധയേയും ന്യായമായ സംഗതികളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ ഉടൻ അതിനെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധതയേയും സർവ്വാപരി നാനാവർഗ്ഗക്കാരാ

യ പ്രജകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെൻറു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പരിഷ്കൃത നയത്തേയും സ്പഷ്ടമായി വിളിച്ചു പറയുന്നതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആ ഉത്തരവിനായി വീണ്ടും ഗവർണ്മെൻറിനു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ആയുർവേദ പഠനം പരിഷ്കരിക്കണം

ആയുർവേദ പാഠശാലയെ എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാർക്കും പ്രവേശമാക്കിയതു കൊണ്ടു നിശ്ചയമായും ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രചാരം വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇനി ഗവർണ്മെൻറു നോക്കേണ്ടതു് അതിന്റെ പ്രയോജനത്തെക്കൂടി വർദ്ധിപ്പിപ്പാനാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ പാഠശാലയിൽ അഞ്ചു വർഷത്തെ കോഴ്സാണുള്ളതു്. പാശ്ചാത്യ വൈദ്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു തന്നെ ഇതിനേക്കാൾ നീണ്ട കാലാവധി യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇത്രയും കാലം നമ്മുടെ ആയുർവേദ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ പാഠശാലയിൽ ആയുർവേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉരുവിട്ടു പഠിക്കമാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നതു്. പ്രായോഗികമായി ശരീരശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ചു അവർക്കുള്ള അറുവു തീരെ തുച്ഛവും അപരിഷ്കൃതവുമാണ്. ദ്രവ്യവിലാസം ഉൽഭിജപിലാസം മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ തന്നെ ഇവർക്കു ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ ഒട്ടും തൃപ്തികരമായിട്ടുള്ളവയല്ല. ഔഷധങ്ങളെ പാകം ചെയ്തുകയോ രോഗനിർണ്ണയം ചെയ്തുകയോ ഔഷധം നിശ്ചയിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ അവശ്യമുണ്ടായിരിക്കേണ്ട കണ്ടുപാടുകളും പരിചയവും ഇവർക്കു ഒരിക്കലും ലഭിക്കുന്നില്ല. ഈ മാതിരി പല ന്യൂനതകളാൽ ഇവരുടെ ഈ ദീർഘകാലത്തെ അഭ്യാസം പിന്നവാറും വിഫലമായിത്തീരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഈയിടെ പലരും ആയുർവൈദ്യത്തെ സ്ഥാനത്തിലും അസ്ഥാനത്തിലും ആക്ഷേപിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ആര്യ വൈദ്യം ഒരു ഉൽകൃഷ്ടമായ ശാസ്ത്രവും അനുഭവം കൊണ്ടു

നമുക്കു അപലപിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം ഉപയുക്തമായി
 തീർന്നിട്ടുള്ള ഈ അതിമന നിലനിർത്തുകയും പ്രചാരപ്പെടു
 ത്തുകയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ മുറയും
 അതു നമുക്കു ഏറ്റവും അഭിമാനകരമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. അ
 തുകൊണ്ടു് ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ പാഠക്രമത്തിൽ കാലോ
 ചിതമായ പരിഷ്കാരം വരുത്താൻകൂടി ഗവർണ്മെൻറു
 ട്രഷ്യറി വേക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഈ സ്ഥാപനത്തെ
 പാശ്ചാത്യ പൗരസ്ത്യവൈദ്യവിദ്യകളിൽ രണ്ടിലും പാണ്ഡി
 ത്യമുള്ള ഒരു മേലധികാരിയുടെ കീഴിൽ വച്ചു വേണ്ട വ്യവ
 സ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്തി നടത്തുന്നതായാൽ ഈ നൂതനകൾ
 എല്ലാം പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതും ഇതുകൊണ്ടു നാം ഇപ്പോൾ
 വിചാരിക്കുന്നതിൽ തുലാം അധികം ഗുണം ജനങ്ങൾക്കു
 തൽ നിന്നും ലഭിപ്പാൻ ഇടവരുന്നതുമാണു്. അങ്ങനെ ഒരു
 മേലധികാരിയെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ ഗവർണ്മെൻറു വിചാരി
 ച്ചാൽ അപ്രാധ്യമായി വരുന്നതുല്ല. ആ യോഗ്യതയുള്ളവർ
 നമ്മുടെ ഇടയിൽ അധികമില്ലെന്നുള്ളതു് സത്യമാണെങ്കിലും
 തീരെ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഇതു് പ്രത്യേകം ഗവർണ്മെൻറു
 ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട വിഷയമാകുന്നു.

**സംസ്കൃത കോളേജിൽ എല്ലാവർക്കും
 പ്രവേശനം വേണം**

ഇനി സംസ്കൃത പാഠശാലയിൽ ഇപ്പോഴും ഈഴവരേ
 യും മറ്റു പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന മറ്റു വർഗ്ഗക്കാരേയും പ്രവേ
 ശിപ്പിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റിയാണു് ഒരു വാക്കു പറവാനുള്ളതു്.
 ഈ പാഠശാലയെ ഇപ്പോൾ പരിഷ്കരിച്ചു ഒരു കോളേജാ
 ക്കിയിരിക്കുന്നതായറിയിരുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. സംസ്കൃ
 ത ഭാഷ അഭിമാനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല ആവശ്യത്തിനാ
 യും പലർക്കും പഠിക്കേണ്ട ഒരു വിഷയമാണു്. ഇതിനെ
 സംബന്ധിച്ചു മുന്നവസരങ്ങളിൽ ഞാൻ വളരെ വിസ്തരിച്ചു
 ഈ സന്നിധിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സംസ്കൃത മുൻപി

മാതാദെ ആവശ്യകത തന്നെ നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ വേലയിൽ പ്രവേശിച്ചു പലർക്കും മാനമായി കാലയാപനം ചെയ്യാൻ സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസം ഇപ്പോൾ ഉപകരിക്കും. ആ മുർവേദപാഠശാലയിൽ പ്രവേശം കിട്ടാൻ തന്നെ സംസ്കൃതജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കും സംസ്കൃതകാളേജിൽ എല്ലാവർക്കും പ്രവേശം അനുവദിക്കുന്നതു ഉചിതമാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇനിയെങ്കിലും ഗവർണ്മെന്റു യോഗ്യർ പര്യാലോചിച്ചു സംസ്കൃതകാളേജിലും ഈഴവർ മുതലായ വർഗ്ഗക്കാർക്കു പ്രവേശം ലഭിപ്പാൻ വേണ്ടതു ഉടനെ ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കയും അതിനായി വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രവേശനമില്ലാത്ത വിദ്യാലയങ്ങൾ

ഇനി എലിമെന്ററി സ്കൂളുകളിൽ പലതിലും ഇപ്പോഴും ഈഴവപ്പണ്ഡിതങ്ങൾക്കും ആൺകുട്ടികൾക്കും പ്രവേശം ഇല്ലെന്നുള്ള സങ്കടത്തെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്കറിവിടക്കണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി ചിലർക്കു അതൃപ്തി തോന്നാം. ഈഴവർക്കു പ്രവേശമില്ലാത്ത എലിമെന്ററി സ്കൂളുകൾ ഇപ്പോൾ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ എന്നും നിങ്ങൾ എന്താണ് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രസംഗിപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നതെന്നും എന്നോട് പല സ്നേഹിതന്മാരും ഇവിടെയുള്ള മാനുവൽസ്കൂളിൽ പലരും ഇക്കുറി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവിടങ്ങളിലുള്ള എന്റെ സ്വജാതിക്കാരിൽ തന്നെ പലരും ഈ ചോദ്യം എന്നോട് ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ദിവാൻജി:—എനിക്കും അതു സംശയമാണ് അങ്ങിനെ ഏതെങ്കിലും സ്കൂളുകളിൽ നിങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു പ്രവേശമില്ലാതിരിക്കുന്നുണ്ടോ?) ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ പറയത്തക്കവണ്ണമൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ കൊല്ലം മുതൽ വടക്കോട്ടു പ്രവേശമില്ലാത്ത സ്കൂളുകൾ ഇപ്പോഴും ധാരാളമുണ്ട്. ഇവയിൽ ചിലതിനെപ്പറ്റി

ഞാൻ കഴിഞ്ഞ കുറി പ്രസ്താവിക്കുകയും അതിനെ ഗൗനിച്ചു നിഷ്കർഷമായി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലേക്കു ഉത്തരവയക്കുന്നതാണെന്നു ദിവന്ദജി അവർകൾ മറുപടി പറകയും ചെയ്തിരുന്നു. അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കിൽ ഏതാനും സ്കൂളുകളിൽ അതിനുശേഷം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ നിർബന്ധമായ ഉത്തരവുകൾ മൂലം പ്രവേശനം കിട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനായി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് മേലധികാരികളോടുള്ള കൃതജ്ഞതയെ പ്രത്യേകം അറിവിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ചേർത്തല മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ ഇപ്പോഴും പ്രവേശമില്ലാത്ത ഏതാനും സ്കൂളുകളെ പറ്റാം.

ലിസ്റ്റ്

ചേർത്തല

1. തണ്ണീർമുക്കം എൽ. ജി. ഇ. പെൺപള്ളിക്കൂടം.
2. വയലാർ പ്രവൃത്തി പള്ളിക്കൂടം.
3. വയലാർ ഉഴവമുറിയിൽ ഉള്ള പെൺപള്ളിക്കൂടം.
4. വയലാർ കൊട്ടാരം എൽ. ജി. ഇ. സ്കൂൾ.
5. കോടത്തുരുത്തി എൽ. ജി. ഇ. സ്കൂൾ
6. ഏരമല്ലൂർ എച്ച്. ജി. ഇ. സ്കൂൾ.
7. കുത്തിയതോട് എൽ. ജി. ഇ. സ്കൂൾ
8. എഴുപ്പന്ന എൽ.ജി.ഇ.സ്കൂൾ.
9. ആര്യട്, എൽ.ജി.ഇ.സ്കൂൾ
10. ചേർത്തല പെൺ പള്ളിക്കൂടം.

വൈക്കം.

11. വൈക്കം എലിമെന്ററി ആൺപള്ളിക്കൂടം.
- ,, ,, പെൺപള്ളിക്കൂടം.
12. പാണാവള്ളി കൃഷ്ണപുരം എൽ. ജി. ഇ. ആൺ പള്ളിക്കൂടം.
13. ,, ,, ,, പെൺപള്ളിക്കൂടം.

14. നീദരൂപുറത്തുള്ള ആനപ്പുറമ്പായിൽ വടക്കേമുറി
ഗ്രാൻറു സ'ക്കുൾ.

അമ്പലപ്പുഴ

15. തലവടിയെക്കേ മുറിയിൽ എൽ. ജി. ഇ. സ'ക്കുൾ.
തിരുവല്ല.

16. ,, സ'ക്കുളിനടുത്തുള്ള പെൺ പള്ളിക്കൂടം.

ചെങ്ങന്നൂർ

17. ചെങ്ങന്നൂർ ഇടനാടു എൽ ജി. ഇ. സ'ക്കുൾ.

18. ആൻമുള എൽ. ജി. ഇ. പെൺ പള്ളിക്കൂടം.

19. ഓല്ലേറ്റു പെൺ പള്ളിക്കൂടം.

20. പന്തളം തട്ടയിൽ എൽ. ജി. ഇ. സ'ക്കുൾ.

മാപ്പേലിക്കര.

21. ഉലുപത്ത പെൺ പള്ളിക്കൂടം.

22. ഭഗവതി പടിക്കൽ എൽ. ജി. ഇ. പെൺ പള്ളി
കൂടം

23. കുമാരപുരം. എൽ. ജി. ഇ. സ'ക്കുൾ.

24. നൂറനാട്ടു പ്രവൃത്തി കടശ്ശിനാട്ടു മുറിയിൽ തൊറിക്കുഴി
എൽ. ജി. ഇ. സ'ക്കുൾ

കായംകുളം.

25. കായംകുളം പുതിയടത്തു ആൺ പള്ളിക്കൂടം.

26. അരിപ്പാട്ടു എച്ച്. ജി. ഇ. സ'ക്കുൾ.

ലിസ്റ്റിൽ കാണുന്ന 10 സ'ക്കൂളുകൾ ചേർത്തല താലൂക്കിലാണ്. തണ്ണീർമുക്കം ആൺ പള്ളിക്കൂടം ഈഴവരുടെ ചിലവിൽ ഉണ്ടാക്കിയതാണ്. 87-ാമാണ്ടു വരെ അവരുടെ പെൺ കുട്ടികളെ അതിൽ പഠിപ്പിച്ചു വന്നു. അതിനുശേഷം ഗവൺ സ'ക്കൂൾ (സ'ക്കൂൾ നമ്പർ 1) പ്രത്യേകം ഏർപ്പെടുപ്പോൾ ആൺ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അവരുടെ പ്രവേശനം തട

ജുകയും പെൺ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അവരെ അനുവദിക്കാതാകുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികൾക്കു പഠിപ്പാൻ ഇപ്പോൾ അവിടെ യാതൊരു വഴിയുമില്ല. ഈ മാതിരി സങ്കടങ്ങൾ ഈഴവ പെൺ കുട്ടികളുടെ വിഷയത്തിൽ പലപ്പോഴും പലേടത്തുമുണ്ടാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ ഏറെയും കുറഞ്ഞു കാണുന്നത്. നൂറ്റിനൂ ഒന്നിൽ ചിലപാനം സ്ത്രീകളേ ഈഴവരിൽ എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയുന്നവരായുള്ളൂ. പുരുഷന്മാർ നൂറ്റിനൂ 18-ൽ അധികമുണ്ട്. ആകെ ഈഴവരിൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെ സംഖ്യ നൂറ്റിനൂ 10 ൽ ചിലപാനം മാത്രമാണ്. സ്ത്രീകളാണ് ആകെ ഈ സംഖ്യയെ ഇത്ര കുറച്ചു കളയുന്നത്. ഇനിയും അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യത്തെ തടഞ്ഞാൽ കഷ്ടമാണ്. തണ്ണീർമുക്കം സ്കൂളിനെ പറ്റി സ്ഥലത്തെ ഈഴവർ ഡയറക്ടർക്കും ഇൻസ്പെക്ടർക്കും നേരിട്ടു ഹർജികൾ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. വയലാർ പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂടം പട്ടണക്കാടു ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് വളരെ അകലെയാണ്. സ്കൂളിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ഈഴവർക്കു പോകുന്നതിന് ക്ഷേത്രസംബന്ധമായ തടസ്സം ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവരെ സ്കൂളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നില്ല. സ്കൂൾ മാറ്റി സ്ഥാപിപ്പാനായി വേറൊരു സ്ഥലം എടുത്തിട്ടു മൂന്നു കൊല്ലമായി. ആ ഭൂമിക്കു ഈഴവരെ കൊണ്ടാണ് വില കൊടുപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇനിയും സ്കൂൾ പണി ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. ഈഴവർ എത്ര കാലം കാത്തിരിക്കണമെന്നും അറിയുന്നില്ല. കാലങ്ങൾ പോകുന്നതോടുകൂടികൾക്കു വയസ്സേറിപ്പോകുന്നു. പഠിക്കേണ്ട പെൺകുട്ടികൾ പ്രായം കഴിഞ്ഞു അമ്മമാരും ആൺകുട്ടികൾ പിതാക്കന്മാരുമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഒരു തവ മുറകൂടി ഈഴവർക്കു വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാതാകുന്ന ചെറുതലയുള്ള മറ്റു സ്കൂളുകളിലും ഉള്ള തടസ്സങ്ങൾ ഇതൊക്കെയാണെന്നു

യാണു്. ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാരിൽ വല്ലവരും വിവരമില്ലാതായോ സ്വപദ്ധതി നിമിത്തമോ കണ്ണുംപുട്ടി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു വിരുദ്ധാഭിപ്രായത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രജകളിൽ ഗണ്യമായ ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യത്തെ തടഞ്ഞു വെച്ചു അവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നത് എത്ര സങ്കടകരമായ സംഗതിയാണെന്നു പറഞ്ഞറിവിപ്പാൻ പ്രയാസം. ചേർത്തല തിരുവിതാംകൂറിൽ മുതലെടുപ്പുകൊണ്ടും വിസ്താരം കൊണ്ടും ഏറ്റവും വലിയ ഒരു താലൂക്കാണ്. ആ താലൂക്കിലെ പ്രജകളിൽ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗം ഈഴവരാണ്. അവർ ഭൂനികുതിക്കു പുറമേ വ്യവസായങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടും മറ്റു വർഗ്ഗക്കാരെക്കാൾ അധികം ധനം ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ അടയ്ക്കുന്നു. ചേർത്തല അറുപത്തിമൂവായിരത്തിൽ പരം ഈഴവരുണ്ട്. നായന്മാർ തന്നെ പത്തനംതിട്ടയിലായിരത്തിൽ ചിലപാനം മാത്രമേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ താലൂക്കിലെ അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായ സങ്കടങ്ങളിൽ ഇവിടെ എങ്കിലും ഗവർണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു ചെല്ലു നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

വൈക്കം താലൂക്കിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള സ്കൂളുകളിൽ വൈക്കത്തു തന്നെയുള്ള ആൺ പെൺ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ രണ്ടും ഈഴവർ മുമ്പു നടന്നുവന്നിരുന്ന റോഡിന്റെ വക്കിലായിരിക്കുന്നത്. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു അവിടെ റവന്യൂ അധികൃതന്മാരിൽ ആരോ ഒരു പലക കൊണ്ടുവന്നു തൂക്കി ഈഴവർക്കും മാറും അതുവഴി പോകാൻ പാടില്ലെന്നു എഴുതി വെച്ചു എന്നുള്ള തടസ്സമാണു് പരമാർത്ഥത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ളതു്. അതുകൊണ്ടു ആ പലക അവിടെ നിന്നു് എടുത്തു കളഞ്ഞാൽ ഈഴവർക്കു പഴയപോലെ ആ റോഡിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കയും ആ സ്കൂളുകളിൽ കടന്നു പോകുകയും ചെയ്യാ

വുന്നതാണ്. സ്ത്രീകൾ മാറി സ്ഥാപിക്കുകയോ പുത്തനായി നൽകുകയോ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ഇതു എല്ലാംകൊണ്ടും സുകരമാണെന്നു പറയേണ്ടതല്ലല്ലോ.

പലകയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഒരു സംഗതി കൂടി ഓർമ്മയിൽ വരുന്നു. അതിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വാക്കുകൂടി പറയാൻ അനുവാദം അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ മധ്യത്തര ഭാഗങ്ങളിൽ പല പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലും ഇത്തരം പലകകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലങ്ങളിലും ഈഴവർ അഥവാ നിമിത്തം അധികം സങ്കടങ്ങളും അനാവശ്യമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ പലകകൾ ഒക്കെ പുത്തനാണ്. അതുകൊണ്ടു അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ തന്നെ ഈഴവർ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്ന വഴികളെ അടപ്പാനായി മനഃപൂർവ്വം നാട്ടിയിരിക്കുന്നവയാണെന്നു കണ്ടാൽത്തന്നെ ഒരു വിധം അറിയാം. നടക്കു പതിവില്ലായിരുന്ന വഴികളെ പരസ്യം കൊണ്ടു നിഷേധിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയില്ലല്ലോ. തടഞ്ഞിരിക്കുന്ന വഴികൾ മിക്കതും തടുക്കപ്പെട്ട വർഗ്ഗക്കാർ ഗതാഗതം ചെയ്തു വന്നിരുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ജനങ്ങളുടെ സാധാരണത്തെ തടപ്പാൻ വിചാരശൂന്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്ത ഉദ്യോഗസ്ഥരാണെന്നുള്ളതോർമ്മയോൾ വലിയ നൈരാശ്യം തോന്നുന്നു. അവിടന്നു മേലാൽ സർക്കിട്ടു ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ മാതിരി നോട്ടീസ് പലകകളെപ്പറ്റി ദയചെയ്തു ഒന്നു അന്വേഷിക്കുകയും സാധ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നൊക്കെ അവയെ മാറ്റിക്കളവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതു വലിയൊരു പുണ്യമായിരിക്കുമെന്നു താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

വൈക്കം താലൂക്കിലെ ഈഴവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ തടസ്സത്തെ ഗവർണ്മെന്റു വളരെ സാരമായി വിചാരിക്കേണ്ടതാ

കുന്നു. ആ താലൂക്കിലും അവരുടെ ജനസംഖ്യ വളരെ വലുതായിട്ടുള്ളതാണ്. മുപ്പത്തെണ്ണായിരത്തിൽ പരം ഈഴവർ അവിടെ കുടിപാർക്കുന്നു. നായന്മാർ തന്നെ പതിനെണ്ണായിരത്തിൽ ചിലപാർക്കുമല്ലോ. നങ്കടക്കുടയുടെ ബാഹുല്യം നങ്കടത്തിന്റെ ഭാരമേത കാണിക്കുമെന്നുള്ളതു പ്രത്യായ്യാനിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത വസ്തുതയാണല്ലോ.

ലിസ്റ്റിൽ അടങ്ങിയ മറ്റു ഓരോ സ്കൂളുകളും പറ്റി വിസ്തരിച്ചു പറവാൻ സമയമില്ല. അവയിൽ ചിലതിൽ പറയുന്ന തടസ്സങ്ങൾ വളരെ നേരം വാക്കുള്ളവയാണ്. സ്കൂളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ ദൂരത്തു ഒരു കാവു കാണാം എന്നും ഒരു അമ്പലം കാണുമെന്നും മറ്റുമുള്ള തടസ്സങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്. ചില സ്കൂൾ വെറും നീർജന പ്രദേശമാണിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ള വസ്തുതയും അറിവിച്ചു കൊള്ളുന്നു. കാർത്തികപ്പള്ളിയിൽ അരിപ്പാട്ടു ഗവൺസ് സ്കൂൾ അമ്പലത്തിനു സമീപമുൾക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ ഈഴവർക്കും മറ്റും പ്രവേശ്യമല്ലെന്നുള്ള കാരണത്താലും ഈഴവർ സങ്കടം പറഞ്ഞത നല്ലതാണ് മാറ്റി ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിച്ചത്. ഗവണ്മെന്റു ഇതിനായി 22000 രൂപയ്ക്കുമേൽ ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മാറ്റി സ്ഥാപിച്ച സ്ഥലത്തിനു സമീപം ഒരു കാവ് ഇരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു വീണ്ടും വൈദികന്മാർ മുഖേന വഴക്കാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതായും ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികളെ ഇപ്പോഴും അതിൽ കയറ്റുന്നില്ലെന്നും അറിയിപ്പാൻ ഇടയാകുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. (ദിവാൻജി:-“നങ്കുട്ടിൽ അവിടെ പോകുമ്പോൾ ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികൾക്കു അതിൽ കയറ്റ് പഠിക്കാൻ അനുവാദം കൊടുക്കുന്നതാണ്.”) അവിടുന്നു അതിനെപ്പറ്റി ചെയ്ത ദയയേറിയ അന്വേഷണത്തിനും ഈ വാഗ്ദാനത്തിനുമായി ഹൃദയപൂർവ്വം നന്ദി പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു. എന്റെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള നി

വേദനയെത്ത അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ഗുരൻസു സുകുളിനെപ്പറ്റി നടന്ന എഴുത്തുകത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന ഒരു പദപ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു ബോധിപ്പിപ്പാൻ അനുവാദം ചിലർ ചൂകെ ഉള്ളു. എന്റെ കയ്യിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു എൻഡോഴ്സ്മെന്റിൽ ഈഴവാരപ്പാറി ഒരു പള്ളിക്കൂടം അധികൃത (ഞാൻ പേരു പറയുന്നില്ല.) 'താണ ജാതിക്കാർ' എന്നു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു അഭിമാനകരമായ ഒരു വശേഷണപദമല്ലെന്നു പറയേണ്ടതല്ലല്ലോ. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ആത്മാഭിമാനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ഒരു ഉൽകൃഷ്ട ഗുണത്തെ പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ഒന്ന്. അതൊന്നില്ലെങ്കിൽ മറെറൊരു സൽഗുണങ്ങളും നിഷ്പ്രയോജനവുമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസവും മനഃപരിഷ്കാരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളും മറെറൊരു സമസ്താശയ നോക്കി താണവനെനോ താണവളെന്നു വളിപ്പാൻ ധൈര്യപ്പെടുക സഹജമല്ലല്ലോ. പിന്നെ പബ്ളിക് എഴുത്തുകത്തുകളിൽ ഈ മാതീരി പദങ്ങൾ ഉപയോഗിപ്പാൻ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ തന്നെ തന്നെയാണു കാണുന്നതു കഷ്ടമാണ്. മാനുനായ അലുമുട്ടിൽ ചാന്നാരുടെ അനന്തിരവനായ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുള്ള ഒരു യോഗ്യൻ നൽകിയ ഒരു എൻഡോഴ്സ്മെന്റിലാണ് ഈ പദം പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതും പ്രസ്തുതവന് ഗൃഹമാണ്. ഈഴവാരപ്പാറി അവരുടെ ജാതിപ്പേരുതന്നെ പറഞ്ഞതിൽ ധാരാളം മനസ്സിലാക്കണമെന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഈ പ്രതിപദം ഉപയോഗിക്കുന്നതു വ്യർത്ഥവുമാണ്. നിഷ്ഠയും സദാചര വിശുദ്ധവുമായ ഈ മാതീരി നടപടിയേലാലേങ്കിലും ഗവർണ്മെന്റു തടയേണ്ടതാണെന്നു വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ മേൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതും അല്ലാത്തതുമായി എന്റെ വർഗ്ഗക്കാർക്കു പ്രവേശനം ഇപ്പോഴില്ലാത്ത സുകുളികളെ

പ്പററി ഗവർണ്മെന്റു, ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മുഖേന അന്വേഷിച്ച ഒരു പുർത്തുമായ ലിസ്റ്റു തയ്യാറാക്കുകയും പ്രവേശ്യമെന്നു കാണുന്നവയൽ പുല്ലും അടുത്ത സ്കൂൾ വർഷാരംഭത്തോടുകൂടി തന്നെ പ്രവേശം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം നിർബന്ധമായി ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു വിരമിച്ചു കൈയൊതുങ്ങുന്നു.

ഈഴവർക്കു സർക്കാരുദ്യോഗ വിഷയത്തിലുള്ള സങ്കടങ്ങൾ.

കഴിഞ്ഞ ആണ്ടുകളിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഈഴവർക്കുള്ള സങ്കടങ്ങളെപ്പറ്റി കണക്കുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് നിവേദനം ചെയ്തിരുന്നത്. ഈ മാതിരി വിഷയത്തിൽ കണക്കുകൾ കൊണ്ട് താരതമ്യ പരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നത് എത്ര പ്രയോജനകരമായ സംഗതിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതു സഭയുടെ സമയത്തെ അനാവശ്യമായി വ്യയം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനും അനാവശ്യമായോ വഴിതെറ്റിയോ ഉള്ള വാദങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതൃപ്തികൊണ്ടും അധികാരികളെ മുഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും വിശേഷിച്ചും ഉപയുക്തമായിരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് മുൻകൊല്ലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ സർക്കാർ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന ഏതാനും മറ്റു പ്രധാന വർഗ്ഗക്കാരുടേയും ഈഴവരുടേയും കണക്ക് സഭാദിവസത്തിനു മുമ്പ് തരുന്നതിനായി ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ഗവർണ്മെന്റ് അതു തരികയും ചെയ്തു വന്നിരുന്നു. പതിവുപോലെ ഇക്കൊല്ലവും ഞാൻ അതിനായി അപേക്ഷിച്ചു. ആ അപേക്ഷയ്ക്കു (ദിവാൻജിയോടായിട്ട്) അവിടുന്നു വാക്കാൽ ചില സമാധാനങ്ങൾ പറഞ്ഞതല്ലാതെ രേഖാമൂലമായ ഒരു മറുപടിപോലും തന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത വ്യസനപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. (ദിവാൻജി- അങ്ങനെ കൊടുക്കാൻ പ്രയാസമാണ്.'') അധികം പ്രതിധികൾ ഉണ്ട്.

എല്ലാവരും ഓരോ വിവരങ്ങൾക്കു ഇങ്ങനെ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ഹജർ ആഫീസിൽ നിന്നു അതെല്ലാം കൊടുത്തു എന്നു വരുന്നതല്ല.) പ്രതിനിധി:- ഞാൻ ഒരു വലിയ സമുദായത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കയാണെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ആ സമുദായത്തിൽ 5 1/2 ലക്ഷം ജനങ്ങളുണ്ട്. ഇത്ര അധികം ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പ്രതിനിധികളുടെ സംഖ്യ നിശ്ചയമായും ഈ സഭയിൽ അധികമായി ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു ആദ്യം അറിയാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു എനിക്കു ഇതുവരെ നൽകിവന്ന സൗകര്യത്തെ ഗവർണ്മെന്റു നിറുത്തിക്കളഞ്ഞതു സങ്കടമാകുന്നു. ഇതിനു എനിക്കു ഒരു സമാധാനമേയുള്ളു. അവിടത്തെ മഹാമനസ്സതയിൽ ഞങ്ങൾക്കു നല്ല വിശ്വാസമുണ്ട്. അവിടന്നു ദിവാൻപദം സ്വീകരിച്ചിട്ടു വേണ്ടത്ര കാലമായിട്ടില്ല. സംഗതികളുടെ സ്വഭാവത്തെയും സത്യത്തെയും സ്വന്തദൃഷ്ടി കൊണ്ടുതന്നെ അവർക്കു കാണാൻ ഇടയാകുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും യുക്തമായി അപേക്ഷകളെ അവിടന്നു ഒരിക്കലും തള്ളുകയുണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു അടുത്ത തവണയും ഞാൻ അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ ഇവിടെ വരുന്ന പ്രതിനിധി ഈ വിവരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അന്നു അവിടന്നു അതു കൊടുപ്പാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടത്തെ ന്യായനിഷ്ഠതയിൽ ഞങ്ങൾക്കു അത്ര ഉറപ്പുണ്ട്.

ഏതായാലും ഈ തവണ എന്റെ നിവേദനം ഊഹത്തെ ആധാരമാക്കി തന്നെ തുടങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈഴവർക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉദ്യോഗം ആശിക്കാമെന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങിട്ടു പത്തു കൊല്ലം ആകയില്ല. അതിനു മുമ്പു ചില ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിൽ ചുരുക്കം ചില ഈഴവർ ചില ചില്ലറ ജീവനങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അതു യാദൃച്ഛികമായും ചില മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പ്രത്യേക ഔദാര്യ ഫലമായും വിചാരിച്ചു പോന്നതേയുള്ളു. മറിപ്പോയ ദിവാൻ രാജഗോപാലാ

ചാരി അവർകളുടെ കാലം മുതൽക്കാണ് യോഗ്യതയുള്ള ഈ ചർക്ക ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ട്രഷ്യറി വെച്ചുതന്നുള്ള സംഗതി പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. അന്നു മുതൽ മിക്ക ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലും കൊല്ലം തോറും കൂടുതൽ കൂടുതലായി ഈ ചർക്ക ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. എന്നിങ്ങു മുന്നാണ്ടുകളിൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ള കണക്കുകളിൽ നിന്നും എന്റെ പഴയ നിരവേദനങ്ങളിൽ നിന്നും അതു വെളിവാകുന്നു. 1088-ൽ തന്നെ 5 മുതൽ നൂറു രൂപ വരെ ശമ്പളമുള്ളതായി ആകെ 87 ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഈ ചർക്ക കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെ മറ്റു വർഗ്ഗക്കാർക്കു ലഭിച്ച ഉദ്യോഗ സംഖ്യയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ തൃപ്തികരമായ ഒരു ഓഹരി അല്ലായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ സെൻസസ് പ്രകാരം തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകെയുള്ള സർക്കാരുദ്യോഗങ്ങളിൽ നൂററിനു 41 നായന്മാർക്കും 28 ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും 19 ബ്രാഹ്മണർക്കും ആയിട്ടാണ് വിഭജിച്ചു കാണുന്നത്. ഈ ചർക്ക നൂററിനു ഒന്നുപോലുമില്ല. 8 മാത്രമായുള്ളത്. സംഖ്യകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ പ്രജകളിൽ ആറിൽ ഒരു ഭാഗം അവരാണ്. നൂററിനു 16-ൽ അധികം ഉദ്യോഗങ്ങൾക്ക് അവർക്കു അവകാശമുള്ളതുമാണ്. എന്നാൽ പഴയ 3 വാൻജി 89-ൽ മാറിപ്പോയതോടുകൂടി ഉദ്യോഗവിഷയത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ മുമ്പായ പുരോഗതിയുതന്നെയും പെട്ടെന്നു പരിതാപകരമായ ഏതോ പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതിൽ വ്യസനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 88-ൽ 87 ഉദ്യോഗങ്ങൾ എങ്കിലും ഈ ചർക്ക കിട്ടിയിരുന്നു എന്നു ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇക്കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ (1039-ൽ) ഒരു ഉദ്യോഗമെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയമാണ്. കിട്ടിയില്ലെന്നു വരാനാണ് എളുപ്പം. ഇതു എത്ര സങ്കടകരമായ സംഗതിയാണെന്നു പറഞ്ഞറിയിപ്പാൽ പ്രയാസമാണ്. ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു മേലധികാരികളിൽ ആരും ഞങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ അനുകമ്പ

കാണിക്കുന്നില്ല. അതാണിങ്ങനെ വരുന്നത്. ഈഴവരിൽ ഉയർന്നതരം ഉദ്യോഗത്തന്നെ വേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസമേ ഗുരയുള്ളവരുടെ സംഖ്യ ചുരുക്കമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈഴവരും ഉദ്യോഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഞങ്ങൾ പരസ്യമാണു സങ്കടം ഉള്ളത്. അതല്ലാ. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു മേലധികാരികളുടെ അനുകമ്പകൊണ്ടു മത്രം സാധിക്കത്തക്കതുമാണ്. ഗവർണ്മെന്റു ഇപ്പോൾ അധികാരങ്ങളെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു മേലധികാരികൾക്കു പകർത്തുകൊടുത്തു പോയി. അതുകൊണ്ട് ഈഴവരുടെ താണതരം വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയ്ക്കു ആശങ്കിക്കുക ഉദ്യോഗങ്ങൾ എല്ലാം ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു വട്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു തന്നെ പറയാം. ഞങ്ങൾ എന്തിനും ഇവിടെ വന്നു സങ്കടം പറയും മുറവിളി കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? ഞങ്ങൾ എവിടെ പോകും? ഗവർണ്മെന്റിനും ഈ മുറവിളികൾ കേട്ടുകൊണ്ടു വെറുതെ ഇരിപ്പാനല്ലാതെ വാസ്തവത്തിൽ അവയ്ക്കു ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നു ചത്തരിക്കുന്നു എന്നാണു തോന്നുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടു അധികാരങ്ങളെ പകർത്തുകൊടുത്തുകൊടുത്തു അബദ്ധമായിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതെന്നു ത.ഴ.മയായി അറിവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അതു ഒരിക്കലും ആക്ഷേപയോഗ്യമല്ല. അധികാരങ്ങളെ വിഭജിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് ഒരു ഉൽക്കൃഷ്ടമായ ഭരണനയം ആകുന്നു. നമ്മുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു മേലധികാരികൾ ഒക്കെ പ്രായേണ യോഗ്യന്മാരുമാണ്. ഒരു സംഗതിയെന്നിതിൽ പറയാനുള്ളത്. അധികാരങ്ങൾ പകർത്തുകൊടുത്തതോടുകൂടി ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയേയും പകർത്തുകൊടുത്തില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അധികാരത്തിൽ ചുമതലയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പകർത്തു വാങ്ങിയവർ മനസ്സിലാക്കീട്ടില്ല. ഗവർണ്മെന്റു അവരെ അതു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കുന്നമില്ല. പ്രജ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഭിന്നമർദ്ദം കാക്കു

ന്യായമായി ലഭിക്കേണ്ട സഹായങ്ങളേയും പ്രോത്സാഹനങ്ങളേയും തുല്യമായി നൽകണമെന്നും പ'ന്നോക്കം ന'ല'ക്കുന്ന വസ്ത്രക്കാരെ പാടുള്ളത്ര സഹായിച്ചു മുന്നണിയിലേക്കു കൊണ്ടു വരണമെന്നും മറ്റുള്ളതു് ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പരിഷ്കൃതമായ നയമാണു്. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളുടെ നയങ്ങൾ വേറെയാണു്. അവയ്ക്കു പൊതു ഭരണസംബന്ധമായ ഗവർണ്മെന്റുനയവുമായി നിയത സംബന്ധമുണ്ടായിരിക്കേണമെന്നില്ല. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിനു തന്നെ സമയം പോരാതെവരുന്ന മേലധികാരികൾ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ മേൽപ്രകാരമുള്ള പൊതു നയങ്ങളെ അനേപഷിച്ചുകൊണ്ടോ അറിഞ്ഞാലും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നുള്ളതു സാധാരണ പ്രതീക്ഷിക്കത്തക്കതുമല്ല. പ'ന്നോ ഭരണസംബന്ധമായ പൊതുനയത്തെപ്പറ്റി അവരുടെ ഒക്കെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു് ഐക്യരൂപവുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതു അവരുടെ സ്ഥിതിക്കും പഠിപ്പിനും സ്വഭാവത്തിനും അനുസരിച്ചു ഭിന്നമായേ ഇരിക്കൂ. നമുക്കു നാലു ദ്വാൻ പേഷ്കാരന്മാരുണ്ടു്. അവരുടെ നയം നാലായിരിക്കും. വേറെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു അധികാരികളുടെയും കഥ അതു പോലെതന്നെ. അതു കൊണ്ടു ഗവർണ്മെന്റു പ്രജകളെ പൊതുവിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതോ പ്രത്യേകവർഗ്ഗക്കാരെ പ്രത്യേകം സംബന്ധിക്കുന്നതോ ആയ വല്ലപരിഷ്കൃത നയവും രൂപപ്പെടുത്തണമെന്നു വിചാരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിൽ സഹകരിപ്പാൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ നിഷ്ക്കർഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള പല ഗവർണ്മെന്റുനയങ്ങളും നിഷ്പ്രയോജനമായിരിപ്പാനെ തരമുള്ളു. പ്രകൃതവിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഗവർണ്മെന്റിനോടേ സങ്കടം പറവാൻ സാധിക്കൂ. ഗവർണ്മെന്റുമാത്രമേ ഞങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ ചെവി കൊടുത്തു കേൾക്കൂ. ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുധ്യക്ഷന്മാർ കേൾക്കയില്ല. അവർക്കു വേറെ വേലയുണ്ടെന്നു അവർ പറയും. പറയാ

തേയും ഇരിക്കുന്നില്ല. അവർ അങ്ങിനെ പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും ഞങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞു കൂടാ. അതു കൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളിൽ യോഗ്യതയുള്ളവർ ഉദ്യോഗത്തിനു അപേക്ഷിച്ചാൽ പ്രത്യേകം ഗൗനിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും വിവരം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തുകയും വേണമെന്നു നിർബന്ധമായ ഗവർണ്മെന്റുതാവുകൾ അർപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ സങ്കടം തീർത്തു തരാനായിരിക്കുന്നു. അതിനായി ഏതൊരു താഴ്മയോടു കൂടി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.

റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റു വളരെ വളരെ സിൻഡ്രിക്കുള്ള ഒരു തുറയാണ്. ദേവസ്വത്തോടു യാതൊരു സംബന്ധവുമില്ലാത്തതും അതുകൊണ്ടു ജാതിതടസ്സമുണ്ടാവാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ഒരു വളരെ താണതരം ജീവനങ്ങൾ അതിലുണ്ടു്. സംസ്ഥാനത്തെ മുപ്പത്തിമൂന്നു താലൂക്കുകളിലുമായി 427 പക്കതികളുണ്ടു്. പാർവത്യർ, പിള്ള മുതലായ എത്രയോ ജീവനങ്ങൾ മാനമായ വിധത്തിൽ വഹിക്കത്തക്ക ഈ ഹവർ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലുമുണ്ടു്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ ഈ ജോലികളിൽ ഞങ്ങളുടെ വർഗ്ഗക്കാർ ധാരാളമുണ്ടു്. കൊച്ചിയിലുമുണ്ടെന്നാണു് എന്റെ അറിവു്. താലൂക്കു ആഫീസിൽ തന്നെ പല ജീവനങ്ങളുമുണ്ടു്. ഇത്ര അധികം ഉദ്യോഗങ്ങളുള്ള ഒരു വലിയ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്നു പായത്തക്ക കാരണങ്ങൾ ഒന്നും കൂടാതെ ഒരു വലിയ വർഗ്ഗത്തെ അകറ്റി നിറുത്തുന്നത് നീതിയായിരിക്കില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ആ വിഷയത്തിൽ അർപ്പിക്കുന്ന ദയയെല്ലാ ദൃഷ്ടിവെച്ചു പ്രത്യേകം പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഹജ്ജൂർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ താഴ്മയുള്ളതും ഉയർന്നതുമായ അനേകം ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഉണ്ടു്. യോഗ്യതയുള്ള ഈടവർ ഉദ്യോഗത്തിനു അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായും എനിക്കറിയാം. മറ്റു

ഇഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകാർ ട്രഷ്യററിയായിരിക്കേണ്ട ഹജ്ജൂരിൽ ഈഴവരെ അശേഷം പ്രവേശിപ്പിച്ചു കാണാത്തതു സങ്കടമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പും ഞാൻ സങ്കടം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു ഈഴവനെങ്കിലും ഹജ്ജൂരാഫീസിൽ ജോലിയുള്ളതായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ജാതിതടസ്സം കൊണ്ടാണെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. ഈഴവരെ ഒഴിച്ചു മറ്റു കലജാതിക്കാരിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഞാൻ ഹജ്ജൂരാഫീസിൽ കാണുന്നുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ടു ഹജ്ജൂരാഫീസിനെപ്പറ്റി അവിടത്തേയ്ക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമല്ലോ. കോഴിക്കോട്ടു പോകുമ്പോൾ ചിലപ്പോഴൊക്കെചില സ്നേഹിതന്മാരെ അന്വേഷിച്ചു ഞാൻ ഹജ്ജൂർ ഓഫീസിൽ കയറാറുണ്ട്. സിൽബന്തികളിൽ നൂറ്റിനൂ 50-ൽ കറയാതെ തീയരാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അവിടന്നു ഈ സങ്കടത്തെ പ്രത്യേകം ട്രഷ്യറിവച്ചു നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊള്ളുന്നു. (പിന്നെ ഓരോ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനേയും പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു.)

തിരുവിതാംകൂറിൽ പോലീസിൽ മിസ്റ്റർ ബെൻസലിയുടെ കാലം മുതൽ ഈഴവരെ കാൺസ്റ്റബിൾമാരായി ചേർത്തു തുടങ്ങി. ഒന്നരണ്ടുപേരെ ആദ്യം കാൺസ്റ്റബ് ഉറയിൽ എടുത്തിട്ടു ഇപ്പോൾ പതിനഞ്ചുകൊല്ലത്തിനു മേലാകണം. എന്നാൽ ആകെ 1750. ആളുകളുള്ള ഈ പട്ടാളത്തിൽ പതിനാറോ പതിനേഴോ കാൺസ്റ്റബിൾമാർ മാത്രമേ ഈഴവരിൽ നിന്നുള്ളൂ. എന്നാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്. ഇതു നൂറ്റിനൂ ഒന്നു വീതം കൂടി ആയിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ കാൺസ്റ്റബിൾമാരായ ഈഴവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അശേഷം നിറുത്തിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഈ കൊല്ലം ഒരു കാൺസ്റ്റബിളിനെ എങ്കിലും ഈ വർഗ്ഗം

ത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണറിയുന്നത്. എ
ന്നിട്ടും റിക്രൂട്ട ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഇപ്പോഴും
യോഗ്യതയുള്ള ഈഴവരുവാക്കുമാർ കമ്മീഷണരുടെ ആഫീ
സിൽ ഹാജരാകാതിരിക്കുന്നില്ല ഈയിടെ ഇരുപത്തഞ്ചോ
മുപ്പതോ കാൺസ്റ്റബിൾമാരെ സൈന്യത്തിൽ പുത്തനായി
ചേർക്കുന്നു എന്നു കേട്ട അവസരത്തിലും ഈഴവർ ഹാജരായി
രുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ ഈഴവരെ നീളവും വണ്ണവും മറ്റും പ
രിശോധിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ട കമ്മീഷണർ തിരഞ്ഞെടുക്കയും ഒടു
വിൽ പേർ ചോദിച്ചപ്പോൾ ജാതിയെ കുറിക്കുന്ന വാല്യ്
ണമില്ലാത്ത വെറും ഹിന്തു പേരായിരുന്നതിനാൽ കമ്മീഷ
ണർ സംശയിച്ച് ജാതിചോദിക്കുകയും ഈഴവനാണെന്നു
അവർ പറഞ്ഞ ഉടൻ തിരിച്ചു അയച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു എന്നു
ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ഈഴവരെ സംബന്ധിച്ചു ഇങ്ങിനെ ചെയ്യു
ന്നതു് തീരെ സാധാരണമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ
കൊല്ലത്തിലും ഞാൻ ഇതിനെപ്പറ്റി അറിവിക്കയും ഗവർ
ണ്മെന്റിനോടു ഈ അനാചിതമായ നടപടിയെ ദേദപ്പെടു
ത്താൻ വേണ്ടതു് ഉടനെ പ്രവർത്തിക്കേണമെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കു
യും ചെയ്തിരുന്നു. ഇനി അവിടത്തേക്കു നേരിട്ടറിയാവുന്ന
വേറെതെ ദൃഷ്ടാന്തം ബോധിപ്പിക്കാം. ബാംഗ്ലൂർ പോലീ
സ് ഇൻസ്പെക്ടർ ട്രെയിനിംഗ് കഴിഞ്ഞു എല്ലാ വിഷയ
ത്തിലും ഉയർന്ന നിലയിൽ പാസ്സായി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഈഴ
വ യുവകുമാരിന് ഒരു ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സിലിന്റേതോ മറ്റോ
പണി ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ കൊടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അ
വിടത്തോടു ഞാൻ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുഖദാവിൽ ശു
പാർശ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവിടന്നു ദയചെയ്തു അതു കൈക്കൊ
ള്ളുകയും അപേക്ഷക്കാരനോടു നേരിട്ടു ഹർജി വാങ്ങി കമ്മീ
ഷണർക്കു അയക്കയും ചെയ്തു. അനേകം ഒഴിവുകൾ ഇതിനി
ടയ്ക്കുണ്ടായെങ്കിലും ആ അപേക്ഷക്കാരൻ പ്രവൃത്തിയില്ലാതെ
ഇപ്പോഴും ഓടിനടക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഓരോ ഒഴിവുക

ഉപ്പുറ വിവരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെയും അയാൾ അവിടത്തെ എടുക്കൽ വർദ്ധനവ് അവിടന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതനുസരിച്ചു കമ്മീഷണറുടെ ചട്ടങ്ങൾ പോലെയുണ്ട്. പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല. ഇപ്പോഴും അയാൾ അവിടത്തെയും കമ്മീഷണറുടെയും മദ്ധ്യേ ഒരു ക്ലോക്കിന്റെ പെൻഡുലംപോലെ നിന്നു ആടിത്തീരുകയാണ്. ഞാൻ ഈയടുത്തു നോക്കിപ്പററിക്കമ്മീഷണർ മിസ്റ്റർ ജോർജിനേട്ട് നേർട്ട് ചേർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ബാംഗ്ലൂർ ട്രെയിനിംഗ് തൻ ഗണ്യമാക്കിയില്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് ഇയാളുടെ യോഗ്യതയെ യോഗ്യതയായി വിചാരിപ്പാൻ തരമില്ലെന്നുമാണ് എന്നേട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നത്. ബാംഗ്ലൂർ ട്രെയിനിംഗ് ഉള്ളവരെ ആരെയും താൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ എടുക്കുന്നതല്ലെന്നും അദ്ദേഹം നിഷ്കർഷിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു ബാംഗ്ലൂർ ട്രെയിനിംഗിനുപോയിവന്നിട്ടുള്ളവരിൽ തോറാവതം ജയിച്ചവരുമായി 28 പേരിൽ ഇയാൾ ഒഴികെ എല്ലാവർക്കും ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ജോലികൾ കെട്ടുതുടങ്ങിത്തീർക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ആളുകളുടെ മുഴുവൻ ലിസ്റ്റ് ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. വായിക്കാം. ആകെ 28 പേർ ആണ്. അധികവും തോറാവതമാണ്. ബാക്കിയുള്ള ഒരാളാണ് പ്രസ്തുത അപേക്ഷകനായ ഈഴവൻ. അയാൾ എല്ലാ വിഷയത്തെയും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദുര്യോഗരീരനും ഒരു മാതൃ ഈഴവ തറവാട്ടിലെ അംഗവുമാണ്. ഒഴിവുകൾ എത്രതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടും ഹജ്ജൂർ മുഖേന എഴുതി ചെന്നിട്ടും അയാളെ എടുക്കുന്നില്ല. ഇതെന്തെങ്കിലും കഠിനമായ സംഗതികളാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവർണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ട്രഷ്യൂവെക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കഷ്ടമാണ്. ഒരു വാക്കു കൂടി പറഞ്ഞു ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു. പോലീസുസൈന്യം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് പ്രജകളുടെ സമാധാന

പരിപാലനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. നാനാജാതിക്കാരായ എത്രയോ ലക്ഷം ജനങ്ങൾ അടങ്ങിയ നമ്മുടെ ഈ ജാതിമത ഭേദങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിത്തന്നെ പല പേഴ്സോണൽ ചിലക്ഷോഭങ്ങളും കലാപങ്ങളും ഉണ്ടാകുക സാധ്യമാകുന്നു. ഇന്നു നാം അതു കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിക്കു പോലീസ് സൈന്യത്തെ ചുരുക്കം ചില വർഗ്ഗക്കാരെക്കൊണ്ടു നിറയ്ക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. അങ്ങിനെയായാൽ ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റെ സമാധാന പരിപാലനത്തിനായി അയക്കേണ്ട ആളുകൾ അതിന്റെ എതിർ വർഗ്ഗക്കാരായിരിക്കാവുന്നതും അതു അനാചാരവും സങ്കടവും ആപൽക്കരവുമായിത്തീർന്നു കൊള്ളുന്നതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു പോലീസ് സൈന്യത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ എല്ലാ വർഗ്ഗക്കാരുടെ സംഖ്യാനുസാരം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും ഏറ്റവും എളിയ വർഗ്ഗക്കാരിൽ നിന്നു കൂടിയും ആളുകളെ ചേർക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. ഈഴവരെ പോലീസ് സൈന്യത്തിൽ സംശയം കൂടാതെ ചേർക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റു് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെ പ്രത്യേകം നിർബന്ധമായി നിഷ്കർഷിക്കേണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു. പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ പൊതു ഭരണത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിനു് എന്റെ വിഷയം അല്ലാത്തതിനാൽ തരമില്ല. എന്നാൽ ആ വിഷയത്തിൽ മറ്റുചില മാനുപ്രതിനിധികൾ പ്രസ്താവിച്ച ആക്ഷേപങ്ങൾ എല്ലാം ശരിയാണെന്നും ആ സംഗതിയിൽ ആ മെമ്പർമാരോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു എന്നും അറിവിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

(പതിനൊന്നാമതു പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗ സംഗ്രഹം. വിവേകോദയം പുസ്തകം 11, നമ്പർ 11, 12, ലക്കങ്ങളിൽ (1950. കുംഭമാസം) പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതു്.)

ഈഴവരും വിദ്യാലയ

പ്രവേശവും

ഞങ്ങളുടെ സമുദായക്കാർക്കു ഹജ്ജുർ ആഫീസിൽ ഉദ്യോഗമൊന്നും നൽകാത്തതിനെപ്പറ്റി കേരണാളായി ഞങ്ങൾ പരാതിപറഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. കഴിഞ്ഞതവണ ഈ സഭയിൽ ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ഗവർണ്മെന്റിന്റെ അനു കമ്പയെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. കഴിഞ്ഞമാസത്തിൽ രണ്ടു ഈഴവയു വാക്കന്മാർക്കു അവിടന്നു ഹജ്ജുർ ആഫീസിൽ ജോലികൊടുത്തിരിക്കുന്ന സംഗതി തിരുവിതാംകൂറിലെ മുഴുവൻ ഈഴവർക്കും സന്തോഷജനകമായ ഒന്നാണു്. അതിലേയ്ക്കായി കരുണാനിധിയായ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെയും പ്രത്യേകിച്ച മന്ത്രിപുഃഗവനായ അവിടത്തേയും നേർക്കു അവർക്കുള്ള അപാരമായ കൃതജ്ഞതയെ ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പലതിലും ഇന്നിയും എന്റെ ജാതിക്കാർക്കു പ്രവേശമില്ലാത്തതുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞതവണ അങ്ങനെയുള്ള എലിമെന്ററിസ്കൂളുടെ ഒരു വലിയ പട്ടിക ഞാൻ ഇവിടെ വായിച്ചിരുന്നു. ഈ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ പല സ്കൂളുകളിലും പുതുതായി പ്രവേശനം നൽകിയിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതു് വളരെ ആശ്ചര്യകരമാണു്. വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിന്നു എലിമെന്ററിസ്കൂളുകളെ സംബന്ധിച്ച ഈ സ്കൂൾവർഷത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളും അതിന്റെ ഫലങ്ങളും കണക്കുകൂട്ടിനോക്കിയാൽ ആർക്കും ആശ്ചര്യം തോന്നും. പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന വർ

ഗുഹാരിൽ പുലയർ പറയർ മുതലായവരുടെ സംഖ്യ സ്കൂളുകളിൽ ഇരട്ടിക്കുമേലായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയതായി (ഇത്ര) എലിമെന്ററിസ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും (ഇത്ര) സ്കൂളുകൾക്ക് സഹായവും സമ്മതിയും നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ ഓർത്താൽ ഗവർണ്മെന്റു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സ്തുതിയ്ക്കേണ്ട ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെപ്പറ്റി ഒരു സങ്കടവും ആർക്കും പറവാൻ തോന്നുകയില്ല. വിശേഷിച്ചും ഉൾനാടുകളിൽ അമ്പലപ്പുഴ ആനപ്രവാൽ മുതലായ സ്കൂളുകളിൽ ഈഴവരുടെ പ്രവേശനത്തിനു വിരോധം പുറപ്പെടുവിച്ചവരോടു എതിർത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു ചമലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ റേഞ്ചുഇൻസ്പെക്ടർ അസിസ്റ്റന്റുഡയറക്ടർ, ഡയറക്ടർ ഇവർ എല്ലാം പ്രദർശിപ്പിച്ച സ്തുത്യർഹമായ കൃത്യനിഷ്ഠയോർത്താൽ അവരോടു എപ്പോഴും ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. പിന്നെ ഗവർണ്മെന്റിന്റേയും അവരുടെയും ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ട ബാക്കി സംഗതികൾകൂടി പറയുന്നു എന്നേയുള്ളൂ.

ഈയിടെ ഇനി തിരുവിതാംകൂറിൽ 10 എലിമെന്ററിസ്കൂളുകൾ മാത്രമേ ഈഴവർക്കു പ്രവേശമില്ലാത്തുള്ളൂ എന്നും അത്രയും പ്രവേശ്യമാക്കിച്ചെയ്യാൻ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുവെന്നും എന്നിങ്ങനെ ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നും എഴുതിവന്നിരുന്നു. അതു എന്റെ അറിവിൽ ശരിയായ ഒരു കണക്കാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒന്നാമതു അതിലധികം എലിമെന്ററി ആൺ പള്ളികൂടങ്ങൾ ഈഴവർക്കു പ്രവേശമില്ലാത്തതായി എന്റെ പക്കൽ കണക്കുണ്ട്. രണ്ടാമതു ഇതു പെൺപള്ളികൂടങ്ങളെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയ ഒരു കണക്കല്ലെന്നുള്ളതും സ്വപക്ഷമാണ്. കഴിഞ്ഞ തവണ എന്റെ നിവേദനത്തിനുശേഷം ആൺപള്ളികൂടങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റു വളരെയൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചു എങ്കിലും പെൺപള്ളികൂടങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കേൾക്കുന്നു.

തു വളരെ സങ്കടമാണ്. ഈഴവപ്പെൺകുട്ടികൾക്കു ഒരു കൊല്ലംകൂടി വൃതമായി കഴിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. അതു വലിയ നഷ്ടമാണ്. ഗവർണ്മെന്റു അതിനെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ആ വീഴ്ചയെപ്പറ്റി അധികൃതന്മാരോടു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അരിപ്പട്ടുപെൺപള്ളിക്കൂടത്തു് ന്റെ സംഗതിയെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ പ്രജാസഭയ്ക്കുശേഷം അവിടന്നു തന്നെ കാവുതടസ്സത്തെ നീക്കി ഉന്മാദയ ചിട്ടയ്ക്കുതായി എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ഓർക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനുശേഷവും തന്ത്രികവാദങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും സ്കൂളിൽ ഇന്നും ഈഴവർക്കു പ്രവേശം അനുവദിക്കാതിരിക്കലും ആണെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഉണർത്തിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇതു പോലെ പല പെൺപള്ളിക്കൂടങ്ങളും വൃതാതടസ്സങ്ങൾ പറഞ്ഞു ഈഴവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നുണ്ടു്. (ചിലതിനെ എടുത്തു പറഞ്ഞു) ഇതെല്ലാം കൂടി നോക്കുമ്പോൾ പ്രവേശമില്ലാത്ത സ്കൂളുകളുടെ സംഖ്യ പത്തു് എന്നു ഗവർണ്മെന്റു പറയുന്നതു് പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ വിരോധമില്ലെന്നു ഗവർണ്മെന്റു സമ്മതിക്കുന്ന സ്കൂളുകളുടെ സംഖ്യയായിരിക്കണം എന്നാണ് തോന്നുന്നതു്. ഞങ്ങൾക്കു പ്രവേശിക്കാമെന്നു ഗവർണ്മെന്റു സമ്മതിച്ചാൽ പോരാ. പ്രവേശം തരികതന്നെ വേണം. എങ്കിലേ പ്രയോജനമുള്ളു.

മിസ്റ്റർ. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള (ബി. എ. ബി. എൽ) ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച പോലെ കാളേജു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള കാസറു ഹിന്ദു ഹോസ്പറൽ ഈഴവർക്കും മറ്റു ആവശ്യമുള്ള വർഗ്ഗക്കാർക്കും കൂടി തുറന്നു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിവരവും അദ്ദേഹത്തെ താങ്ങി ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ഈഴവർ ഈ രൗണിൽ അത്ര പ്രമാണികളല്ല. അതു കൊണ്ടു ഉൾനാടുകളിൽ കാളേജുകളിൽ പഠിക്കാൻ ഇവിടെ വരുന്ന അവരുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾ സൗകര്യമായ വസതി കി

ട്ടാതെ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ വിപാരിച്ചാൽ അങ്ങനെ യുള്ളവർക്കാണ് ഗവർണ്മെന്റു ഈ പ്രത്യേക സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നു വിശേഷിച്ചും പറവാൻ തോന്നും. ഇതിനു മുമ്പ് ഞങ്ങൾ ഈ സങ്കടം അത്ര ഊർജ്ജിതമായി പറയാതിരുന്നത് ഞങ്ങളിൽ കാളേജു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം തീരെ കുറവായിരുന്നിട്ടാണ്. ഇപ്പോൾ അതു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഗവർണ്മെന്റു പ്രത്യേകം യോഗ്യർ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഹോസ്റ്റൽ മേലധ്യക്ഷനോടു ചില ഈഴവ വിദ്യാർത്ഥികൾ സങ്കടം പറഞ്ഞിരുന്നതിൽ സ്ഥലച്ചുരുക്കംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അവരെ ചേർക്കാത്തതെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷെ അതിനുശേഷം ചില വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഒഴിവുകൾ ഉണ്ടായപ്പോഴും മറ്റു ജാതിക്കാരെയാണ് ചേർത്തത്. ഈ സങ്കടത്തിനു നിവൃത്തി വരുത്താൻ ഉണ്ടെന്നും വിദ്യാർത്ഥിസംഗ്രഹം കാളേജു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പൊതുവിലുള്ള സ്ഥാപനമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതാണെന്നും വീണ്ടും അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ഇനി സംസ്കൃത കാളേജിനെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഒരു വാക്കു പറയാനുള്ളത്. ഈ കാളേജ് ഇപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറുടെ കീഴിൽവെച്ചു പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ നടത്തപ്പെട്ടുവരികയാണ്. ഇതിൽ ഇപ്പോൾ 288 വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. 8൪10 ക ഗവർണ്മെന്റിൽ നിന്നു പ്രതിവർഷം അതിലേക്കായി ചിലവാക്കുന്നുണ്ട്. സംസ്കൃത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും ഇപ്പോൾ ഒന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യകതയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഈഴവർക്കു ആയുർവേദ പാഠശാലയിൽ പ്രവേശം ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു സംസ്കൃത കാളേജിൽ പ്രവേശമില്ലാതിരിക്കുന്നത് വലിയ അസൗകര്യമായിരിക്കുന്നു. ആയുർവേദ പാഠശാലയിൽ ചേരുന്നതിനു ശാസ്ത്രീകൃഷ്ണവരെ പഠി

ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു സംസ്കൃത കാളേജിൽ അവർക്കു പ്രാവശ്യമില്ലാത്തപ്പോൾ വലിയ ഞ്ഞെക്കുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പ്രൈവറായി സംസ്കൃതം പഠിച്ച യോഗ്യത സമ്പാദിച്ച ആയുർവേദ പാഠശാലയിൽ ചേരാൻ അധികം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സാധിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങിനെ വേണമെന്നു ഗവർണ്മെൻറു നിർബന്ധിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ വളരെപ്പേർ സംസ്കൃതം പഠിക്കുന്നവരുണ്ട്. പട്ടാമ്പി സംസ്കൃത കാളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നാലിൽ ഒന്നോളം ആളുകൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈഴവരാണ്. ഇവിടെ നിന്നു അവർ അത്ര ദൂരെപ്പോയി കഷ്ടപ്പെട്ടു സംസ്കൃതം പഠിച്ചു വരുന്ന വസ്തുത ഗവർണ്മെൻറു ദയചെയ്തു ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഇവിടെ ഗവർണ്മെൻറിൽനിന്നും നടത്തിയ മുൻപി പരീക്ഷയിൽ ചേർന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഈഴവരുടെ സംഖ്യ വളരെ അധികമായിരുന്നു. പാസ്സായവരുടെ കൂട്ടത്തിലും അവരുടെ സംഖ്യ ഗണ്യമായ ഒന്നായിരുന്നു. ഈഴവർ സംസ്കൃത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു അസാധാരണ താല്പര്യമുള്ളവരാണെന്ന ഈ വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവരെ സംസ്കൃത കാളേജിൽ ചേർക്കാതിരിക്കുന്നതു വളരെ സങ്കടമാണ്. ഇതു ഒരു സർക്കാർ കാളേജാകയാൽ പ്രജകളിൽ ആവശ്യവും ആഗ്രഹവും ഉള്ള ആർക്കും പ്രവേശനം അനുവദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈവക വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾക്കു ആഭിജാത്യവും അന്തസ്സും ആവശ്യപ്പെടുന്ന കാലം പൊയ്പോയി. എന്നു തന്നെയല്ല നമ്മുടെ സംസ്കൃതകാളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ തന്നെ ഭൺവെട്ടിവേലക്കാരായും ക്ഷൗരക്കാരായും മക്കൾ പഠിക്കുന്നതായി രേഖകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ട്. ഈഘട്ടത്തിൽ സാമാന്യം ഭേദമുള്ളവരുടെ സന്താനങ്ങളാണ് സംസ്കൃതം പഠിപ്പാൻ സാധാരണ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ആ തടസ്സവും (ഒരു തടസ്സമായി വിചാരിച്ചാൽ തന്നെയും) അവരെ സംബന്ധിച്ചു പറ

വാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇതിനെ ഗവർണ്മെന്റ് യോപ്പർ വം ചിന്തിച്ച ആയുർവേദ പാഠശാല പോലെ സംസ്കൃത കാളേജും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ എല്ലാവർക്കും ഉപയുക്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു വേണ്ടതു ഉടനെ ചെയ്യേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു. 2. ജാതിനിമിത്തമായി തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇപ്പോഴും ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഠിനസങ്കടങ്ങളും ഗവർണ്മെന്റിനു പാടുള്ളത്ര അവയെ പരിഹരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു്.

ഈഴവർ മുതലായ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന വർഗ്ഗക്കാരെ ഏതെങ്കിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ഉദ്യോഗത്തിനെടുക്കുമ്പോൾ മേലധികാരികൾ ജാതിനിമിത്തമായ അസൗകര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കയും അതുകൊണ്ടു് അ ചന്ദ്രൻ വർഗ്ഗക്കാരെ ധാരാളം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത പലർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യത കൊണ്ടും പ്രജകളുടെ നിലയിൽ ഉള്ള അവകാശം കൊണ്ടും മറ്റും അങ്ങനെയുള്ള വർഗ്ഗക്കാർക്കു അവശ്യം ലഭിക്കേണ്ടതായ ആ വക പ്രോത്സാഹനങ്ങളെ 'ജാതി' കൊണ്ടു് തടുത്തുകൊള്ളാവുന്നതല്ല. രാജകാര്യങ്ങൾ പ്രജകൾക്കു പൊതുവിലുള്ളതാണ്. ജാതിവഴക്കുകാരുടെ സംഖ്യ അതിരില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യയോടു് ഒത്തു നോക്കിയാൽ തുലനം തുച്ഛമാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഗവർണ്മെന്റ് ഈ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി ആലോചിച്ചു പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ട കാലം അതിക്രമിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ പോലീസ് സൈന്യത്തിൽ 1854 ആളുകളുണ്ടു്. ഇതിൽ ഈഴവരിൽ കാൺസുററമ്പിൾമാരായി അധികം ഈഴവരെ എടുക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി ഈ സഭ മുഖേനയും മറ്റും ഞങ്ങൾ വലിയ പരാതികൾ പറഞ്ഞു വരികയാണ്. അതിനു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് മുഖേന ഇതുവരെ നിവൃത്തിയുണ്ടാകാത്തതിന്റെ രഹസ്യം ഈ ജാതിയാണ്. ഈഴവ കാൺസുററമ്പിളി

നെ അപ്പോഴും വേണ്ടാത്തപ്പോഴും തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിപ്പറഞ്ഞു യൂറോപ്യൻ മേലധികാരികളെ കബളിപ്പിക്കാൻ ആളുകളുണ്ട്. ജാതിയാണ് അതിനു കാരണം. വിദ്യാഭ്യാസ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും ഈ ദോഷം ധാരാളം അവരുടെമേൽ ഗതിയെ തടയുന്നു. ഈഴവവാദ്യന്മാരേയോ ഉപാധ്യായി നികളേയോ എല്ലാ സ്കൂളുകളിലും നിയമിക്കുകയും എല്ലാ സ്കൂളുകളിലേയ്ക്കും സ്ഥലം മാറ്റുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാതെ വരാറുണ്ട്. റവന്യൂവകുപ്പിൽ ജാതിതടസ്സം ഉദ്യോഗലാഭത്തിനു കൂടി മിക്കവാറും പ്രതിബന്ധമായി ഇന്നും നിൽക്കുകയാണ്.

സർക്കാർ സത്രങ്ങളിൽ പലതിലും ഈഴവർക്കു ജാതി നിമിത്തം പ്രവേശമില്ലാതിരിക്കുന്നത് സങ്കടമാണ്. ഈഴവർക്കു സർക്കാരുദ്യോഗം സംബന്ധിച്ചും പൊതുകാര്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും പലപ്പോഴും സഞ്ചരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു സത്രങ്ങളുള്ള ദിക്കുകളിൽ അവർക്കു കയറി താമസിപ്പാൻ പാടില്ലാതാകുന്നത് കഷ്ടമാണ്. രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരു ഈഴവ പ്രതിനിധി ഈ സഭമുമ്പാകെ അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം നിവേദനം ചെയ്തിരുന്നു. അതിന്മേൽ ഗവർണ്മെന്റു അൻ പൂലമായ ചില നടപടികൾ നടത്തിയതായും അറിയുന്നു. എത്ര സത്രങ്ങൾ സർക്കാർ വകയായി ആകെ ഉണ്ടെന്നും അവയിൽ ഏതിലെല്ലാം എന്റെ ജാതിക്കാർക്കു താമസിക്കാമെന്നും ശേഷമുള്ളവയിൽ താമസിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതിനു കാരണം ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്താണെന്നു മുളള വിവരം ദയ ചെയ്തു കാലശാമസമെന്നിയേ അറിവിച്ചു തരണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇതിനെ ഒക്കെക്കാൾ കഷ്ടമാണ് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈപ്പോഴും പബ്ളിക് റോഡുകളിൽ കൂടി ഈ വർഗ്ഗക്കാർക്കു നടപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു വച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ തടസ്സങ്ങൾ

അധികവും ക്ഷേത്രങ്ങളോടും ബ്രാഹ്മണാലയങ്ങളോടും മറ്റും സംബന്ധിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലാണ്. ഈ തടസ്സത്തിന്റെ അബലങ്ങളേയും വ്യവസ്ഥയില്ലായ്മയേയും തത്സംബന്ധമായി പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന ജാതിക്കാർ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളേയും പററി പ്രത്യേകം രണ്ടു വാക്കു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരേയും സർക്കാർ ക്ഷേത്രങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചതെന്ന പറയാം. സംസ്ഥാനത്തിൽ തെക്കെ അറ്റത്തേ ക്ഷേത്രം കന്യാകുമാരിയാണ്. അവിടെ സാധാരണ കാലങ്ങളിൽ പുരമതിലിന്റെ വാതുക്കൽ (ഗോപുരദ്വാരത്തിൽ) ചെന്നു നിന്നുകൊണ്ടു ഈശ്വർക്കു തൊഴാം. കൊടിയേറി ഉത്സവം തുടങ്ങിയാൽ അതു പാടില്ല. ഇതു വലിയ കഷ്ടമാണ്. ഉത്സവ കാലത്താണ് അധികം ആളുകൾ തൊഴാൻ പോകുന്നത്. ക്ഷേത്രത്തിലെ ആഡംബരങ്ങൾ കാണുമ്പോഴാണ് സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു അധികം ഭക്തിയുണ്ടാകുന്നത്. ആ കാലത്തു് അപരാ തടസ്സം ചെയ്യുന്നത് ഒരു ഹിന്ദു ഗവർണ്മെന്റിന്റെ കാലോചിതമായ നയമാണോ എന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. ശുചിത്വം, വടിശുദ്ധരും, പറക്ക, ഭൂതപ്പാണ്ടി മുതലായി നാഞ്ചിനാട്ടുള്ള പലക്ഷേത്രങ്ങളിലും ഈമാതിരി പല അസൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. പലേടത്തും ആ വക അസൗകര്യങ്ങൾ അടുത്തുള്ള ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെ സ്പെഷ്യാലി നിമിത്തം നാൾതോറും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതായും കാണുന്നു. പലേ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഈശ്വർ ചെ'യ്യേണ്ടതായി പഴയകാലം മുതൽ ഏർപ്പെട്ട പല കടമകളുമുണ്ട്. കൊടിക്കു കെട്ടാൻ തുണികൊടുക്കുക മുതലായ പല സംഗതികളും ഈശ്വർ ചെയ്യേണ്ടതു ഇപ്പോഴും അവർ ചെയ്തുവരുന്നു. എന്നാൽ അതിനു പ്രതിഫലമായി പണ്ടേ അവർക്കു ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന പടിത്തരച്ചോറും പ്രസാദങ്ങളും അവർ ഹാടയിൽ ചെന്നു വാങ്ങിവന്നിരുന്നത് ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലങ്ങളിലെങ്ങും ഉത്സവം തുടങ്ങിയാൽ അവർക്കു പോകാൻ പാടില്ലാത്തതായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ന്നതിനാൽ ചെന്നു വാങ്ങാൻ പാടില്ലാതെ വല്ലവരും വാങ്ങി എടുത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. നാഞ്ചിനാട്ടുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉത്സവം തുടങ്ങിയാൽ അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഈ വർ മുതലായ ജാത 'ക്കാർക്കു ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള ഊരിൽ (ഐണിൽ) തന്നെ കടക്കാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഇപ്പോൾ വച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ ഐണുകളിൽ കച്ചവട സംബന്ധമായും കേസുകൾ സംബന്ധമായും പണമിടപാടുകൾ സംബന്ധിച്ചും എന്നുവേണ്ട കുലിവേലകൾക്കായിക്കൂടിയും പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന വർഗ്ഗക്കാർക്കു പെട്ടെന്നു പോവാൻ പാടില്ലെന്നു ചെന്നുകൂട്ടുന്നതു എന്തെല്ലാം അസൗകര്യങ്ങൾക്കും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കും ഇടയുള്ള സംഗതിയാണ്? ഉയർന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട സിവിൽ വാറണ്ടുപള്ളികളും ക്രിമിനൽ കോർടും ഈ അവസരങ്ങളിൽ ഇവിടം സങ്കേതമാക്കുന്നു എന്നുള്ളതും അസാധാരണമല്ല. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉത്സവക്കാലത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നു നല്ലും അഞ്ചും ഫർലാംഗ് ദൂരെത്തായി ഐണിൽ എത്തുമ്പോൾ റോഡുകളിൽ എല്ലാം ത്രികോണാകൃതിയിൽ ഒരു ക പരമ്പര തികൾ കെട്ടി ഭണ്ട മുളകളിന്മേൽ ചേർത്തു കഴിച്ചു നിറുത്തി വരുന്നു. ഇതിനു "തൈരുമറച്ചാൽ" എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാർക്കുല്ലാതെ മറ്റാർക്കും തൈരുകളിൽ കടക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള നോട്ടീസ്സായിട്ടാണ് ജാതിനെ വിചാരിച്ചു വരുന്നത്. ഇതു നിമിത്തം ആ ഐണുകളിൽ കള്ളസ്വാരാൻ തോട്ടികൾക്കു അത്രയും കാലം കടക്കാൻ തരമില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വാസ്തവത്തിൽ അവർ കടക്കാനില്ല. ഉത്സവം പ്രമേണിച്ചു പത്തും മുപ്പതും ദിവസം ചേർത്തുകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ തൈരുങ്ങിത്താമസിക്കുന്ന ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ കക്കൂസു വരാതിരുന്നാലുള്ള അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതു നമുക്കു വെളിയിൽ പറയാൻ കൊള്ളുമോ? ഇതാണോ ഉത്സവം? ശുചീകരണ വകുപ്പുകാർ ഇതറിയുന്നുണ്ടോ? ജാതിയുടെ പേരിൽ

ജനാരോഗ്യത്തിനു കൂടി ഹാനികരമായ ഈ വക ഭയങ്കര ബലങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിപ്പാൻ ഗവർണ്മെന്റിനുവദിക്കാമോ? ഇവകളെയൊക്കെ അടക്കി വെച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ഗവർണ്മെന്റിനെ ഒരു പരിഷ്കൃത ഗവർണ്മെന്റെന്നു നമുക്കു എന്നെങ്കിലും അഭിമാനിക്കാമോ? അതുകൊണ്ടു കാലാനുസാരമായ പരിഷ്കാരം രാജ്യത്തിനുണ്ടാകേണമെങ്കിൽ അതിനു വിപ്ലാതമായി നിൽക്കുന്ന ജാതിസംബന്ധമായ അബദ്ധ വിശ്വാസങ്ങളെ നീക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റു പാടുള്ളതു പ്രത്യേകം തലകൊടുത്തു പ്രവർത്തിക്കതന്നെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇനി ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ചിലക്ഷേത്രങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുകൂടി പറയാം. നാഞ്ചിനാട്ടെ ഉത്സവകാലത്തെ “തെരുമറച്ചാ”ന്റെ സ്ഥാനത്തു ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിൽ ക്ഷേത്രസമീപങ്ങളിൽ നോട്ടീസു പലകകൾ തന്നെ സ്ഥിരം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതാതി കാണാം. ഈ പലകകൾ കൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞതവണയും ഞാൻ ഈ സഭ മുമ്പാകെ സങ്കടം പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇന്നിന്നജാതിക്കാർക്കു ഇന്നിന്ന ദിക്കിലൊക്കെ നടക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കരുണാനിധിയായ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഗവണ്മെണ്ടു ഒരു ചട്ടം കൊണ്ടും തടുത്തിട്ടില്ലെന്നു വിവരമുള്ളവർക്കൊക്കെ അറിയാം. പിന്നെ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ പുറമതിലുകളുടെ പുറത്തു കൂടിയുള്ള പ്ലാസ്റ്റ് റോഡുകളിൽ ചിലേടത്തു ഞങ്ങൾക്കു സഞ്ചരിച്ചുകൂടാ എന്നു ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർ നോട്ടീസുകൊണ്ടു തടുത്തതു് എങ്ങനെ ആണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ഇപ്പോഴുള്ള ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടന്മാർ ആരും ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു ജീവിച്ചിരുന്ന ഒന്നരണ്ടു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണ് ഈ പലകകൾ ഒക്കെ അവർടവിടെ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അവരുടെ പേരുകൾ ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ഈ

നോട്ടീസുകൊണ്ടു അതിനുമുമ്പു ഞങ്ങൾ നടന്നുവന്ന വഴികളെയാണ് അവർ തടുത്തിരിക്കുന്നത്. വൈക്കത്തു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഗോപുരത്തോളം ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു അകലെ നിൽക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. എന്തു സങ്കടമാണിതു? പ്രസ്തുതപ്പെട്ട ഏറ്റുമാനൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ഇന്നും ഈ വർഷം ഗോപുരം വരെ ചെല്ലുകയും അതിനടുത്തുള്ള ഭജനമണ്ഡപ്പിൽ താമസിച്ച ഭജനം നടത്തുകയും മറ്റും ചെയ്യാം. എന്നാൽ കോട്ടയം റൗണിലുള്ള തിരുനക്കര ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വെളിക്കുള്ള പബ്ളിക്ക് റോഡുകളിൽകൂടി പോലും ഈ വർഷം നടക്കാൻ പാടില്ലെന്നു പലകയിൽ എഴുതി വെച്ചു നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നു. [ഹിന്ദുക്കളാല്ലാത്തവർക്കു പഴുത്തു നാറിയ മത്സ്യവും ചോരയൊഴുകുന്ന പച്ചഗോമാംസവും ചൂണകൊണ്ടു ഈ പരിശുദ്ധരാജപാതകളിൽ കൂടി രാപ്പകൽ നടക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവും ഇല്ലാത്തതും] അധികം നപാതത്രയും അനുവദിക്കേണ്ട റൗണിൽ ഈ അബദ്ധവും കുറിയുവുമായ നിർബന്ധം ചെയ്തിരിക്കുന്നവിവരം ഗവർണ്മെന്റു അറിയുന്നുണ്ടോ? കച്ചേരിക്കടവിലേക്കും അവിടെ നിന്നും റൗണിന്റെ പല ഭാഗത്തേക്കും എന്നു തന്നെയല്ല ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമായി കറുക്കുവഴിക്കു ചെന്നെത്താവുന്ന സ്ഥലങ്ങളും ചുമട്ടുകുളാ വണ്ടികളോ കൊണ്ടുപോയി കാലം കഴിക്കുന്നതിനു കൂടി ഈ വർഗ്ഗങ്ങളിൽ സാധുക്കളായവർക്കു പാടില്ലാതെ ആക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്ന പലകകൾ കോട്ടയത്തു വളരെ അടുത്ത കാലത്താണ് നാട്ടീട്ടുള്ളതു്. കുമാരത്തിനടുത്ത തിരുവാർപ്പുക്ഷേത്രത്തോടു സംബന്ധിച്ചുള്ള വഴികളിലും ഈ വക അനർത്ഥങ്ങളാൽ അനേകം സാധുക്കൾ വെറുതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടു്. താണജീവികളായ പട്ടികൾക്കും പൂച്ചകൾക്കും മറ്റും നടക്കാവുന്ന വഴികളിൽ മനുഷ്യരെ മനുഷ്യർ തടുക്കുന്നു. ഈവരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം പരകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ എച്ചിൽ തെണ്ടി ഉപജീവിക്കുന്ന താണ വർഗ്ഗക്കാ

രിൽ ചിലർ നടക്കാൻ യാതൊരു വിരോധമില്ലാത്ത വഴികളിൽ കൂടിയും അവരെചിലർ തടയുന്നു. ഈ തടസ്സത്തിന്റെ സ്വഭാവം തന്നെ പലേടത്തും പലപ്പോഴും പല വ്യത്യസ്തങ്ങളോടു കൂടി നൂലാമാലയായിരിക്കയാണെന്നും മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികളിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടിതെല്ലാം ഉത്തരവാദിമില്ലാത്ത ചില ജനങ്ങളോ അധികാരപ്രമത്തരായ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോ അവരുടെ സ്വാർത്ഥപരമായ മനോഗതിപോലെ ചെയ്യുവയ്ക്കുന്ന ഏർപ്പാടുകളാണെന്നും അവയെ ജനങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവകരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്ന ക്ഷണത്തിൽ പരിഹരിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ പരിഷ്കൃതഗവർണ്മെന്റിന്റെ മുറയാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ക്ഷേത്രസംബന്ധമായ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റേയും സാമീപ്യത്തിന്റേയും പരമാവധി പുറമതിലാണ്. അതോളം പോവാൻ ആർക്കും ഒരിക്കലും എവിടെയും തടസ്സമുണ്ടായിരിക്കരുത്. അത്രത്തോളം സ്വാതന്ത്ര്യം ചോദിക്കുന്നത് അധികമായിപ്പോയെന്നു ആരും വിചാരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ നിവേദനത്തിൽ മേടങ്ങിയ ഒരോ പ്രധാന സംഗതിയേയും പറ്റി ഗവർണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ദയചെയ്തു ആലോചിച്ച് സങ്കടങ്ങൾക്കു ഓരോന്നിന്നും കഴിയുന്ന പരിഹാരങ്ങൾ ഉടനെ ഉണ്ടാക്കാൻ നോക്കേണമെന്നു താഴ്മയായി അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ജാതിശല്യം അവിടവിടെ ചില ദിക്കുകളിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു ശരിയാണെങ്കിലും ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ അതിന്റെ ഔജ്ജ്വല്യം ശീശ്രത്തിൽ ക്ഷയിച്ചു വരികയാണെന്നുള്ള വസ്തുതയെ ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ഗവർണ്മെന്റു പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവച്ച ചിലതുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഈ സങ്കടത്തിന്നും അധികം തൃപ്തികരവും ശീശ്രതരവുമായ നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകയാൽ ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നതാണ്.

ജാതിവിചാരം രാജ്യത്തിൽ ഐക്യമത്യന്തെ പല പ്രകാരത്തിൽ ഭഞ്ജിച്ചു പൊതുക്ഷേമത്തെ തടഞ്ഞു ഭരണം ക്ലേശകരമാക്കി ചെയ്യുന്നതിന്നു പുറമേ പല വിധത്തിലുള്ള ദുർവ്യയങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നു എന്നുള്ളതു് സ്വല്പം ചിന്തിച്ചാൽ ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അർത്ഥമില്ലാത്ത ഈ ഭീഷണിയെ ഭയപ്പെട്ടു വഴങ്ങിനടക്കുന്ന കാലത്തോളം രാജ്യത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായ ഉൽക്കർഷ്ഠത്തെപ്പറ്റി നാം അഭിമാനിക്കുന്നതു് ഏതെ ലജ്ജാവഹമാണു്.

പ്രജാസഭയെപ്പോലുള്ള പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും പരസ്പര സഹായ സംഘങ്ങളും ഗ്രാമ പഞ്ചായത്തുകളും മറ്റും സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുവാൻ വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തുവരുന്ന ഇക്കാലത്തെ പ്രജകളുടെയിടയിൽ പൂർവാധികമായി സ്നേഹബന്ധമുണ്ടാകാൻ ഉള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൂടി പ്രത്യേകം ആലോചിച്ചു ചെയ്തുകൊണ്ടു് തന്നിലെങ്കിൽ എല്ലാം വ്യർത്ഥമായിത്തീരുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ സങ്കടങ്ങളുടെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമായി ഗവർണ്മെൻറു ചെയ്യേണ്ടതു് എന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ എൻറെ എളിയ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നുന്ന ഉത്തരം ഇതാണു്.—

1. ജാതിക്ലേശമനുഭവിക്കുന്ന വർഗ്ഗങ്ങളെ സർക്കാരുദ്യോഗവിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെൻറു ഇപ്പോഴത്തേതിൽ അധികം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം.
2. ജാതിസംബന്ധമായ ദുശ്ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അനാദരവും ജനങ്ങളിൽ പരസ്പര സ്നേഹവും സമാദരബുദ്ധിയും ശരിയായ ദേശാഭിമാനവും വർദ്ധിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉള്ള സഭാചാരപാഠങ്ങൾ കഠിനാലത്തേയ്ക്കു എലിമെൻററി സ്കൂളുകളിൽ നിർബന്ധിതമായി വയ്ക്കുക.
3. പബ്ലിക് ലക്ചർ കമ്മിറ്റിക്കാർ ഈ പ്രമേയത്തെ കൂടി പ്രസംഗവിഷയമായി സ്വീകരിക്കയും പ്രത്യേക യോ

ഗുണമുള്ളതല്ലെങ്കിൽ പല അവസരങ്ങളിലും ശക്തിമത്തായ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ലഘുലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക.

4. പബ്ലിക് റോഡുകളിൽ നിന്നു നാണിനാടെ “തെരു മറച്ചാനം” ഉത്തര തിരുവിതാംകൂറിലെ “നേട്ടീസുപലക” കളും എടുത്തുകളവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുക. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ നേട്ടീസുകൾ ക്രിമിനൽ പ്രൊസിഡിംഗ്സ് കോഡ് 127-ാം വകുപ്പിൻ പ്രകാരം സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ തന്നെ ആ വകുപ്പിലെ താല്പര്യമനുസരിച്ച് ആ നേട്ടീസുകളെ ഗവർണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ഗസറ്റിൽ പരസ്യപ്പെടുത്തി സ്ഥിരീകരിക്കാത്ത പക്ഷം അവരണ്ടു മാസത്തേയ്ക്കേ സാധുവാന്തിരിക്കൂ. ഗവർണ്മെന്റ് ഈ നേട്ടീസുകളെപ്പറ്റി അങ്ങനെയുള്ളതൊന്നു ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇനി ചെയ്യുകയുമില്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്. അതുകൊണ്ടു അവയെ നവീകരിക്കാതിരുന്നാൽ മതി എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തന്നെ കലഹരണപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന പലകകളെ വക വയ്ക്കാതെ ജനങ്ങൾ നടന്നു കൊള്ളാം.

5. 1040-ാം മാണ്ടത്തെ ഒരു തിരുവഴുത്തുവിളംബരം കൊണ്ടു എല്ലാവർഗ്ഗക്കാർക്കും പബ്ലിക് റോഡുകളിൽ നടക്കുന്നതിനും മറ്റും ധാരാളം സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുകയും അതിനെ തടയുന്നവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടും അതു മുഴുവൻ നടപ്പിൽ വരാത്തതു ദയനീയമാണ്. രാജദഗാപാലാചാര്യ അവർകൾ ആ തിരുവഴുത്തു വിളംബരത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ഈ ജ്ജിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടന്നു അവസാനമായി ഒരിക്കൽ കൂടി ആ വിളംബരം തന്നെ ഗസറ്റിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അതിനെ അക്ഷരം പ്രതി നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ

നിഷ്കർഷിച്ച ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്താൽ മതി; ആ സങ്കടങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണമായി നിവൃത്തി കിട്ടും. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ അനുകമ്പാപൂർവ്വമായ ദൃഷ്ടി ഈ സംഗതികളിൽ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു തൽക്കാലം വിരമിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

(പന്ത്രണ്ടാമതു പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്ത സുദീർഘ പ്രസംഗത്തിന്റെ സംഗ്രഹം. വിവേകോദയപു: 12 നമ്പർ 11-ൽ (1091 കുംഭം) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി)

അനുബന്ധം I

ജാതിശല്യം തകർക്കുവിൻ

[1098 മേടം 29, 30 തീയതികളിൽ കൊല്ലത്തുവെച്ച
കൊണ്ടാടിയ SNDP. യോഗത്തിന്റെ 20ാം വാർഷിക സ
മ്മേളനത്തിൽ ആശാൻ ചെയ്ത അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം]

മാന്യ സഹോദരരേ,

എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ ഈ 20ാം
മതു വാർഷികപൊതുയോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷനായി എന്നേ
തിരഞ്ഞെടുത്തതിനു് ഒന്നാമതായി ഞാൻ യോഗപ്രവർത്തക
ന്മാർക്കു നന്ദി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ തീരത്തിൽ നിവ
സിക്കുന്ന 20 ലക്ഷത്തോളമുള്ള തീയ്യർ മഹാജനത്തിന്റെ ഏ
ക സംഘമാണ് നമ്മുടെ യോഗം. ഇതിന്റെ വാർഷിക സ
മ്മേളനത്തിലെ അഗ്രാസനത്തേക്കാൾ ഉന്നതവും സമുദായ
ത്തിന്റെ വിശ്വാസ ബഹുമാനങ്ങൾക്കു നികഷ ഭൂതവും
ആയ ഒരു സ്ഥാനം വേറെ ഇല്ലെന്നാണ് എന്റെ ദൃഢമായ
വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ടു ഈ സ്ഥാനത്തിൽ ആരോഹിത
നായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിക്കു കൃശനായിപ്പോകുന്നില്ലേ
എന്ന് എന്നോടതന്നെ ചോദിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്നിങ്കു മുമ്പ്
ഈ സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്ന 20-ൽ പരം മാനുന്മാരിൽ
ആർക്കെങ്കിലുമുള്ള യോഗ്യതകളിൽ ഒന്നാമതെന്നു എനിക്കുള്ള
തായി ഞാൻ അശേഷം അഭിമാനിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ (ഇ
ന്നലെ ഉപക്രമത്തിൽ ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ) ഈ യോഗം

ഗൃത എനിക്കുണ്ട്. അതു യോഗത്തോടും എന്റെ സമുദായത്തോടും എനിക്കുള്ള സഹജമായ മമതയും സ്നേഹവും ആകുന്നു. അതു മതിയാകുമെങ്കിൽ—ആ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നതിനു ആ യോഗ്യത മാത്രം മതിയാകുമെങ്കിൽ—മാന്യ സപജനങ്ങളെ ഈ സ്ഥാനത്തിനു എന്തെക്കാൾ അർഹനായി വേറൊരാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ആരു പറഞ്ഞാലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതുമല്ല.

സ്നേഹത്തിന്റെ അനിർവചനീയമായ ശക്തികൾ ലോകത്തിൽ പാർവ്വതീപരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും നിശ്ചയമായും എന്നെ ക്ഷണിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ മഹാമനസ്കതയെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചത് അതുതന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു ശക്തി അസമവസ്തുക്കളെ സമീകരിക്കുന്നതുപോലെ അതിന്റെ വേറൊരു ജാലവിദ്യ ചെറിയ നായനങ്ങളെ ഉതിർപ്പുതക്കി നാം അറിയാതെതന്നെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ വലുതാക്കിയെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ കടാബജീവിതം തന്നെ ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. അടുക്കളയിലും മുററത്തും പിടുന്നിന്നു കൊഞ്ചിക്കളിക്കുന്ന കിടാവ് വീട്ടിലെ സർവാധികാരമുള്ള യജമാനനോ യജമാനത്തിനോ ആയിരിക്കുന്നു. പ്രിയജനങ്ങൾ നൽകുന്ന പനിനീർപൂവ് തുല്യ പരിമാണമായ പദ്മരാഗത്തെക്കാൾ വിലപിടിപ്പിച്ചതായി തോന്നുന്നു. സ്നിഗ്ദ്ധ ജനങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്ന ഇതരസാധാരണമായ വാക്കുകൾതന്നെ നമ്മുടെ ചെവിയിൽ വീണാഗാനമായും അമൃത നിഷ്പന്ദമായും മാറുന്നു. നാം ഇതിൽ എല്ലാം കാണുന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രഭാവമാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹം തന്നെ ലോകത്തെ ഭരിക്കുന്നു. മറ്റു ശക്തികളുടെ ഭരണത്തെക്കാൾ സ്നേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിനു കീഴ്വഴങ്ങാൻ ജനങ്ങൾ എവിടെയും സന്നദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതെ, ഈ വിചാരങ്ങളുടെ കിരണങ്ങൾ ഏറ്റുതന്നെ സങ്കോചത്തിന്റെ മൂടൽ എന്നെ വിട്ടുമാറുന്നു. സിരകൾ ഉത്സാഹത്താൽ ഭരിതമാകയും മസ്തിഷ്കം ദീപ്തമാകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വയം സന്ദേഹിച്ച ആത്മകാർശ്യം ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു തെറിച്ച്പോയിരിക്കുന്നു. കർത്തവ്യബോധം കായ് നിർവഹണത്തിനായി പുരോഭാഗത്തു നിന്നുകൊണ്ട് “തസ്താ ദുഷ്തിഷു” എന്നു വിളിച്ചു പറകയും ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ ശ്രീനാരായണധർമ്മപരിപാലനയോഗം നമ്മൾ തുടങ്ങിയുള്ള കേരളത്തിലെ ബഹുലക്ഷം അധഃകൃതരെ ഉന്നമിപ്പിക്കാൻ യഥാകാലം ആവിർഭവിച്ച ഒരു ധർമ്മശക്തിയാണ്. അതിന്റെ അവതാരോദ്ദേശ്യങ്ങളെ മുഴുവൻ നിർവഹിക്കാതെ അതു ഭൂമുഖത്തിൽ നിന്ന് തിരോധാനം ചെയ്യുമെന്നും ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. യോഗത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യം നിങ്ങളിൽ പലർക്കും പരിചിതമായിരിക്കുമെങ്കിലും അവയെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന രണ്ടു മൂന്നു വാക്കുകൾ പറവാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു കൊള്ളുന്നു. ദന്ത്യപാദരായ ശ്രീനാരായണ പരമഹംസദേവന്റെ ഏകാന്തമായ തപസ്യാജീവിതം ലോകസേവയ്ക്കായി മാറുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് നമ്മുടെ യോഗം ഉദ്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹിന്ദുമതത്തിലെ ജാതിവ്യവസ്ഥയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി പരിധിയെ സങ്കോചിപ്പിച്ചത്. താൻ ജനിച്ച വളർന്ന ജാതിയുടെ അതുഷ്ടികരമായ സാമുദായികസ്ഥിതി ഒന്നാമതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചതിൽ അദ്ഭുതപ്പെടാനില്ല. യോഗിയായ അദ്ദേഹം മതപരിഷ്കാരത്തിന് തന്റെ കായ്പരിപാടിയിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം നല്കിയതും സ്വാഭാവികം തന്നെ ആകുന്നു. തന്റെ വർഗ്ഗക്കാർക്കു ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാരെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കടന്നു തൊഴാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ സ്വന്തം ദേവാലയങ്ങളിൽ അധികവും ജന്തുക്കളെ ബലി കഴിക്കുന്ന ദുർഗ്ഗാ

ക്ഷേത്രങ്ങളും ആയിരുന്നു. ഈ ജന്തുഹിംസയ്ക്കു എതിരായി സ്വാമി വളരെ ഓക്ക ശ്രമിക്കുകയും കേരളത്തിൽ സമുദായക്കാരുടെ വകയായ മിക്ക ക്ഷേത്രങ്ങളിലും അതു നാമവശേഷമായിത്തീരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. മത സംബന്ധമായ അവിടന്നു ചെയ്ത മറ്റൊരു പരിഷ്കാരം സ്വപർഗ്ഗക്കാരുടെ ആരാധനയ്ക്കായി പ്രത്യേകം ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രാപ്തമാക്കുകയും അതുകളിൽ സ്വപർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുതന്നെ ശാന്തിക്കാരന്മാരെ ഏർപ്പെടുത്തി ഉത്തമമായ പൂജാക്രമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തതാകുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തെ ദേവലയമാണു നമ്മുടെ യോഗത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിസ്ഥാനമായ അരുവിപ്പുറം ശിവക്ഷേത്രം. ഉത്തമരീതിയിലുള്ള ദേവാരാധനം കൊണ്ടു ഈശ്വരഭക്തിക്കും സഭാചാരത്തിനും പുറമേ സമുദായത്തിൽ അപേക്ഷിതമായിരുന്ന ശുചിത്വവും വർദ്ധിക്കുമെന്നു സ്വാമി കണ്ടിരുന്നു. ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സംഗതി യോഗം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പലപ്പോഴും എന്നോട് തൃപ്താഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിന്റെ ഇതേവരെയുള്ള ഫലം തന്നെ എത്രയോ തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു. ക്ഷേത്ര സാഹചര്യം കൊണ്ടു ശരീരം, വസ്ത്രം, ആഹാരം ഇതുകളിൽ ഏതു നമ്പൂതിരിയോടും കൂടപിടിക്കത്തക്ക ശുചിത്വമുള്ളവർ സമുദായത്തിൽ പലടത്തും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാമിക്കു ക്രമേണ സമുദായത്തിന്റെ മതാചാര്യസ്ഥാനം സ്വയം ലഭിച്ചു. അതോടുകൂടി സമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനാവശ്യമായ മറ്റു പല സംഗതികൾക്കുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ആരംഭിച്ച പരിഷ്കാരങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി “ശ്രീനാരായണധർമ്മ പരിപാലനയോഗം” അവിടത്തെ പ്രേരണയിൽ 1078-ൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

യോഗം പരിഷ്കരണവിഷയമായി ആദ്യം ചെയ്തതു താലികെട്ടു മുതലായ അനാവശ്യ അടിയന്തിരങ്ങളെ നിറുത്താൻ സമുദായത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചതാകുന്നു. ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ സ്ഥാ

നമാനങ്ങൾ ചൊല്ലികലഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചും സഭയും പുകയിലയും കൊടുത്തു ധനം നശിപ്പിച്ചും കുടുംബങ്ങളെ നാശിക്കുവാൻ ശോഷിപ്പിച്ചും കൊണ്ടിരുന്ന അത്തരം ദുരാചാരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കേൾക്കാനില്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പെൺകുട്ടികൾക്കു പോലും വ്യയസാധ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകേണ്ട ചുമതല കൂടി എല്ലാവർക്കുണ്ടെന്നു ഞ്ഞെക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ഭയങ്കരമായ താലികെട്ടു ചിലവു നിന്നു പോയതു് എന്തൊരനുഗ്രഹമാണെന്നു് ഉത്തരവാദമുള്ളവർക്കു ചിന്തിച്ചാൽ അറിയാം.

പരിഷ്കൃതമായ വിവാഹരീതി ഏർപ്പെടുത്തിയതാകുന്നു യോഗത്തിന്റെ മറ്റൊരു ശ്രമം. ഇതു സമുദായത്തന്റെ ഇന്നത്തെ നിലയ്ക്കു എത്ര സ്വപ്നഹണീയവും അഭിമാനകരവുമായ സംഗതിയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സമുദായത്തിൽ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒന്നുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ യോഗം പ്രസംഗങ്ങൾ മൂലമായും മറ്റും ജനങ്ങളെ നിരന്തരം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വ്യവസായവിഷയത്തിൽ സമുദായത്തിനു അഭിരുചി വർദ്ധിപ്പാനായി ഇവിടെയും കൺട്രിബ്യൂട്ടറായി രണ്ടു വലിയ കൃഷിവ്യവസായ പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തി. നിർദ്ധനരായ പല വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഉയർന്നതരം ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ധനസഹായം ചെയ്തുകയും അവരിൽ പലരും സർവകലാ ബിരുദങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനു പുറമേ കന്യാകുമാരി മുതൽ മംഗലാപുരം വരെയുള്ള സമുദായ പ്രമാണികളെ മിക്കവാറും യോഗത്തിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർക്കുകയും സമുദായ ശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പരസ്പരം കണ്ടും കേട്ടും അറിവാനിടയില്ലാതെ അകന്നും ഭിന്നഭരണങ്ങൾക്കു കീഴിലും പാർത്തുവന്ന സഭാംഗങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ പൊതുക്കായുള്ളിൽ അഭേദ്യമായ സാഹോദര്യ ബുദ്ധിജനിപ്പിച്ചു രാജ്യത്തിൽ പലേദിക്കിലും സമാജങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുന്ന

തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും അപ്രകാരം അനവധിസമാജങ്ങൾ ഉൽഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ഷേത്രസ്ഥാപന പ്രസ്ഥാനം മംഗലാപുരം വരെ വ്യാപിച്ചു. ശിവഗിരി മഠത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിലും ശാരദാപ്രതിഷ്ഠ സംബന്ധമായ കൃത്യങ്ങളിലും സാമ്രാജ്യീയമായി സഹായിച്ചു. സ്വാമിത്വപ്പാദങ്ങളുടെ ഷഷ്ടിപൂർത്തി മഹോത്സവം കേരളം മുഴുവനും പുറത്തുപല ദിക്കുകളിലും കൊണ്ടാടത്തക്കവണ്ണം ഏർപ്പാടുചെയ്യുകയും വലിയ ഒരു സംഖ്യ ചെലവുചെയ്തു തിരുവനന്തപുരത്തു ഷഷ്ടിപൂർത്തി സ്മാരകമായി ഒരു വിദ്യാത്മിസഭനും പണികഴിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവ യോഗത്തിന്റെ നേരേ കീഴിലും പ്രേരണയിലും സാധിച്ചിട്ടുള്ള സാമുദായികമാന ചിലസംഗതികൾ മാത്രമാകുന്നു. യോഗം പ്രധാനമായും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന മറ്റൊരു പ്രവൃത്തി സമുദായത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെന്റുകളോടു വഴക്കു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുക എന്നതാണ്. ഇതിന്റെ ഫലമായി തിരുവിതാംകൂറിൽ നമ്മുടെ വർഗ്ഗക്കാർക്കു പ്രവേശ്യമല്ലാതിരുന്ന രണ്ടായിരത്തോളം സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലും സർക്കാർ ധനസഹായം ലഭിക്കുന്ന പ്രൈവറ്റ് സ്കൂളുകളിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ ഒഴിച്ചു എല്ലാവരിലും നമ്മുടെ ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും സ്വച്ഛന്ദം ചേർന്നു പഠിക്കുമാറായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മെ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിക്കാതിരുന്ന ദേവസ്വം ഒഴിച്ചുള്ള എല്ലാ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലും നമ്മിൽ യോഗ്യതയുള്ള ഒട്ടധികം പേർക്കു ഉദ്യോഗങ്ങൾ ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പഞ്ചായത്തു കോടടു ബഞ്ചു മജിസ്ട്രേസി, മുൻസിപ്പാലിറ്റി, പ്രജാസഭ ഈ സ്ഥാപനങ്ങളിലും നിയമസഭയിൽ തന്നെയും നമുക്കു പ്രാതിനിധ്യം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റു തന്നെ അവിടത്തെ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ സങ്കടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള യോഗത്തിന്റെ

നിവേദനങ്ങളെ പലപ്പോഴും സ്വീകരിക്കുകയും പരിഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ നമ്മുടെ സമുദായ ക്രമത്തേയും മറ്റും ക്രമീകരിക്കുന്ന ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങിയതു യോഗം മുഖേന ആകുന്നു. അതിന്റെ ഫലം ആ സന്നദ്ധതയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ.

ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ പുരോഗതിക്കു പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും കാരണഭൂതമായി തീർന്നിട്ടുള്ള ഈ യോഗം നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും അഭിമാനപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിത്തീരേണ്ട സ്ഥാപനമാണെന്നുള്ളതു നിരാക്ഷേപമാകുന്നു. ഇതിന്റെ 20 കൊല്ലത്തെ അനുചർത്തനംകൊണ്ടു സമുദായത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണകരമായ മാറ്റങ്ങൾ സംഗതികളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്ന ഒരുവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതുതകരമായി തോന്നാതിരിക്കയില്ല.

ഇതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ വാർഷികയോഗം 20 കൊല്ലം മുമ്പ് അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു കൂടിയപ്പോൾ ഹാജരായിരുന്ന അംഗങ്ങളേയും ഈ ഹാളിൽ ഇപ്പോൾ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളേയും താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കാൻ ഇടയായിട്ടുള്ള കണ്ണുകൾക്കു മേൽപറഞ്ഞ വാസ്തവം എത്രയും സ്పഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. അന്നു നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഒരു അരഡസൻ ബി. ഏ ബിരുദധാരികൾ ഉണ്ടായി കണ്ടാൽ ഭാഗ്യമായി എന്നു ഞങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ഠയോടെ പറയുമായിരുന്നു. ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു ആ ഭാഗ്യമുണ്ടായി എന്നു മാത്രമല്ല അതു ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷയെ അധികം പ്രാവശ്യം അതിക്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല ഈ ഹാളിൽ തന്നെ അങ്ങനെയുള്ള അധികം യുവാക്കളാറെ കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം ഞങ്ങൾക്കു ഇന്നുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അന്നും നമ്മുടെ യോഗം

ത്തോടൊന്നിച്ചു സ്ത്രീ സമാജം നടത്തിയിരുന്നു. അതും ഇന്നലെ ഈ ഹാളിൽ ശ്രീമതി. മീനാക്ഷിയമ്മ ബി. എ. യുടെ പ്രശസ്തമായ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന സ്ത്രീ സമാജവും തമ്മിൽ വാസ്തവത്തിൽ കൂപവും സമുദ്രവും പോലെയുള്ള അന്തരമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിശയോക്തി ആകുന്നതല്ല.

ഇങ്ങനെ പറവാൻ തുടങ്ങിയാൽ ഒട്ടവളരെ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ യോഗത്തോടു സംബന്ധിച്ചു പറയേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ യോഗത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ഗുണഫലങ്ങളാണോ എന്നു ചോദ്യമുണ്ടാവാം. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ശരിയായ ഉത്തരം ഏതുതന്നെ ആയാലും യോഗത്തിന്റെ പ്രേരണകൾ ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇത്ര പരിമിത കാലത്തിനുള്ളിൽ ഈ അപരിമിതമായ അഭിവൃദ്ധി നമുക്കുണ്ടാവാൻ തരമില്ലെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

അന്നത്തെ പയ്യന്താവസ്ഥകളും നമ്മെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ യോഗം സ്ഥാപിച്ചിട്ടു ഏതാണ്ടു ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭ ഉണ്ടായത്. വിശാലഹൃദയനായ വി. പി. മാധവരായർ ദിവാൻജി അവർകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹ്രസ്വമെങ്കിലും സ്മരണീയമായ ഭരണകാലത്തു നമ്മുടെ പ്രജാസഭയിൽ പ്രാതിനിധ്യം അനുവദിച്ചു തരികയും അങ്ങിനെ നമ്മുടെ പൗരാവകാശ സംബന്ധമായ സങ്കടങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിനെ നേരിട്ടും പൂർണ്ണമായും അറിയിക്കാൻ സൗകര്യം നൽകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നു വന്ന മഹാമനസ്കനായ സർ. പി. രാജഗോപാലാചാരി അവർകൾ നമ്മിൽ ഉയർന്നതരം യോഗ്യതയുണ്ടായിരുന്നവർക്കു ഉദ്യോഗം കൊടുത്തു തുടങ്ങുകയും വിദ്യാലയ പ്രവേശനത്തിൽ നമുക്കുണ്ടായിരുന്ന തടസ്സങ്ങളെ ഏറിയകൂറും നീക്കിത്തരികയും ചെയ്തു. അതിനും പുറമേ നമ്മുടെ

പൊതുയോഗങ്ങളിൽ സന്നിഹിതരായും മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ സദുപദേശങ്ങൾ നൽകിയും യോഗത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങളെ ഒരു രക്ഷാധികാരിയുടെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജാസഭയിൽ നമ്മിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിനിധികൾക്കു പുറമേ നമ്മുടെ സംഖ്യാബലത്തേയും അധഃസ്ഥിതിയേയും പരിഗണിച്ചു. 6 പ്രതിനിധികളെ കൂടി ആണ്ടുതോറും നിയമിക്കുന്നതിനു് വ്യവസ്ഥചെയ്തു് ആ മഹാനഭാവന കുന്നു. ഈ രണ്ടു ദിവാൻജിമാരേയും ഇവരുടെ നയത്തെ തുടർന്നു് നമ്മെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ദിവാൻ എം. കൃഷ്ണൻനായർ അവർകളേയും നാം ഈ അവസരത്തിൽ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ടതാണു്.

നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ദിവാൻജിയും നമ്മോടു അനുകമ്പയുള്ള ദേഹമാണെന്നു് പറവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. ഭാഗ്യദോഷത്താൽ നമ്മുടെ സ്ഥിതിഗതികളെ അന്യഥാ ധരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ചില നൈരാശ്യ ജനകമായ സംഗതികൾ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ പിന്നീടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ന്യായമായ ആകാംക്ഷകളിൽ ശരിയായ അനുകമ്പയുള്ള ഭരണതന്ത്രജ്ഞനാണെന്നു് വെളിവാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. റവന്യൂവകുപ്പിലും സിക്രട്ടറിയേറ്റിലും നമ്മുടെ വർഗ്ഗക്കാരെ അധികം പ്രവേശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് അദ്ദേഹമാണു്. ഇംഗ്ലീഷു സക്കൂളുകളിലും കാളേജുകളിലും നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പകുതി ഫീസ് അനുവദിച്ചുതന്ന അസാമാന്യമായ ഔദാര്യത്തിനായി അദ്ദേഹത്തിനു നാം എന്നേക്കും കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയുമാണു്.

യോഗത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ അടുത്തകാലത്തു മുഖ്യമായി പതിഞ്ഞിരുന്നതു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം, മധുവർജ്ജന പ്രസ്ഥാ

നം ഈ രണ്ടു പ്രമേയങ്ങളിലാണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതിൽ നായന്മാർ തുടങ്ങിയ സവർണ്ണ മിന്നുകളുടെ ആനുകൂല്യം വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതായി കാണുന്നത് ഏറെയും ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമായ സംഗതിയാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ പ്രജാസഭയിൽ നമ്പൂതിരിമാർ ഉൾപ്പെടെ ഭൂരിഭാഗം ഹിന്ദു പ്രതിനിധികൾ ഒപ്പിട്ടു സമപ്പിച്ച വിജ്ഞാപനംതന്നെ ഈ സംഗതിക്കു അപരിഹാര്യമായ തെളിവാണ്. അതിനെത്തുടർന്ന് നായർ നേതാക്കളിൽ പലരും യോഗങ്ങളിൽ നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയും മറ്റു പ്രകാരത്തിലും ഈ വിഷയത്തിൽ ഇപ്പോൾ ശക്തിമത്തായ അനുകൂലാഭിപ്രായം പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുന്നതായിരുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ അമ്പലപ്പുഴ നായർ മഹാജനയോഗത്തിൽ തന്നെ നമ്മുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെ സമ്മതിച്ചു നിശ്ചയം പാസ്സാക്കിയതായി കേൾക്കുന്നു. ഈ മഹാമനസ്സാക്കിയായി ആ യോഗത്തിന്റെ ഭാരവാഹികളായ മാനുന്മാരോടു നാം നിശ്ചയമായും കൃതജ്ഞരായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഗവർണ്ണറുടെ ശ്രദ്ധയെ ഇപ്പോൾ നല്ലവണ്ണം ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ ദിവാനുജിയുടെ പ്രതീക്ഷിതമായ മറുപടി വിളംബിതമായാലും പ്രതികൂലമായിരിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പായും വിശ്വസിക്കുന്നു.

മധു വർജ്ജനപ്രസ്ഥാനം സമുദായത്തിൽ വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. ഈഴവർ ഇതിനു ആരംഭിച്ചതും സ്വാമിത്വപ്പാദങ്ങളുടെ ദുർഭാഗ്യമായ ഉപദേശങ്ങളെ പുരസ്കരിച്ച മാത്രമാണ്. സാമ്പത്തികമായ ചില്ലറ ഗുണങ്ങളെ മനഃപൂർവ്വം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് സാമാൻയീകമായ ഈ പ്രക്ഷോഭണം സമുദായനേതാക്കന്മാർ നടത്തുന്നത്. മഹാത്മാവായ സ്വാമിത്വപ്പാദങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹശക്തിയാൽ തന്നെ ഈ ശ്രമം അചിരേണ വിജയശേഖരിതമായിത്തീരമെന്നു ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു.

ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ അപകർഷഹേതുവായ 'ജാതി' യോടു മല്ലിടുന്നത് യോഗത്തിന്റെ സാമാന്യകൃത്യങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാണ്. ഇതിനെ പുരസ്കരിച്ചാണ് സഹോദരസംഘം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നമ്മേക്കാൾ താണതോ ഉയർന്നതോ ആയി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ ജാതിക്കാരോടും ആഹാരസാഹചര്യാദികളായ സകല സംഗതികളിലും സഹോദരഭാവം വർത്തിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഇതിന്റെ മുഖ്യഉദ്ദേശം. പുലയർ, പറയർ മുതലായ വർഗ്ഗക്കാരുമായി പന്തിഭോജനം ചെയ്യുകയും കൂടിക്കഴിക്കുകയും ചെയ്തു അവരുടെ അന്തഃകരണത്തെയും സിരാബന്ധങ്ങളേയും സങ്കോചിപ്പിക്കുന്ന അപകർഷ ബുദ്ധിയെ ഉച്ചാടിപ്പിച്ച് അവരുടെ ആത്മാവിന്റെ സ്വതന്ത്രമായ വളർച്ചയെ സഹായിക്കുകയെന്നു അതിന്റെ ധർമ്മരഹസ്യം. സ്വസ്ഥമുദായത്തിലെ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ കഠിനമായ അതുപിക്ഷം തജ്ജന്യമായ പല അനർത്ഥങ്ങൾക്കും ഛിദ്രങ്ങൾക്കും ഹേതുവായിത്തീർന്ന ഈ പ്രസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ ദിവസംപ്രതി എന്നപോലെ ജനസമ്മതി ലഭിച്ചു ചരിതാർത്ഥ്യമായി വരുന്നു എന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഈ ക്ലേശകരമായ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനനായ ശ്രീമാൻ. കെ. അയ്യപ്പൻ അവർകളുടെ പേരു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ കേരളത്തിൽ അധികം പേരുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ശ്രീനാരായണ പരമഹംസദേവരെ പ്രസവിച്ച സമുദായം ഈ ധർമ്മശൂരനായ യുവാവിനെ പ്രസവിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യമില്ലെന്നു ഞാൻ സാദിമാനം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ജാതി ശല്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗമായി മതപരിവർത്തനപ്രമേയം യോഗത്തിന്റെ ആലോചനാസരണിയിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ കടന്നുകൂടാറുള്ള ഒന്നാണ്. ഇന്ന് ആസ്ഥാനത്തിൽ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ മുഴച്ചു നില്ക്കുന്നത് ബുദ്ധമതമാകുന്നു. എന്റെ മാന്യസുഹൃത്തും സമുദായ നേതാക്കന്മാരുടെ

മുന്നണിയിൽ ശോഭിക്കുന്നദ്വേഹവുമായ മിതവാദി പത്രാധിപർ സി. കൃഷ്ണൻ ബി. എ. ബി. എൽ അവർകളാണു പ്രധാനമായി ബുദ്ധമതത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു നോക്കുവാൻ ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മോടു ഉപദേശിക്കുന്നത്. അദ്വേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ ഈ ഉപദേശത്തിൽ നമ്മിൽ പലർക്കും അസാമാന്യമായ ഗൗരവബുദ്ധി ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നെങ്കിലും പറയുകയാണെങ്കിൽ ബുദ്ധമതം എന്റെ ആലോചനയിൽ ഇദംപ്രഥമമായി പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരു വിഷയമല്ല. അതിലെ ധർമ്മത്തിന്റേയും മോക്ഷത്തിന്റേയും സാമഞ്ജസ്യത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു ആക്ഷേപവുമില്ല. എന്നാൽ ചിരപ്രതിപത്തികൊണ്ടു് ഉറച്ചുപോയ മനോവൃത്തികളെ കപ്പായം മാറ്റുംപോലെ മാറ്റിക്കളയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് അന്തഃകരണ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരുബദ്ധമാണെന്നാണ് എന്റെ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം. രണ്ടാമതു് എനിക്കു അതിന്റെ ലൗകികമായ പ്രയോജനത്തിൽത്തന്നെ അശേഷം വിശ്വാസമില്ല. മൂന്നാമതു് പല പ്രകാരത്തിലുള്ള അന്തഃകരണപരിണാമത്തോടുകൂടിയ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തെ ഒന്നിച്ചു മതംമാറ്റുന്നതു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും നിശ്ചയമായും അതു സമുദായത്തിൽ ഭിന്നിപ്പിനു കാരണമാകയാൽ വിവേകമല്ലെന്നും ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു് മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മെ ഉപദേശിക്കേണ്ടതു് സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങളാകുന്നു. മതതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി അപാരമായ പരിജ്ഞാനവും സ്വാന്തര്യവുമുള്ള ആ ഗുരുമുരൂരതി ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നാം അതിന്നായി മറ്റൊരു ഭിക്ഷുൽ പോകുന്നത് അദ്വേഹത്തെ പ്രതൃഷ്ണത്തിൽ അവഗണിക്കുകയും ആകുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ആചാര്യന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് സമാധാനം പറവാൻ പുറപ്പെടുന്നവരെപ്പറ്റി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് “വ്യാഖ്യാതാക്കന്മാരിൽ നിന്നു് എന്തെങ്കിലും രക്ഷിക്കണേ ഈശ്വരാ” എന്നു മാത്രമാകുന്നു.

ബുദ്ധമതത്തോടുകൂടി മുമ്പു തീയ്യരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചത് ബ്രഹ്മസമാജ സിദ്ധാന്തമാണ്. ഇപ്പോൾ ആര്യസമാജവും നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവ എല്ലാം ഭാരതത്തിൽതന്നെ ജനിച്ചവളാണെന്ന മതങ്ങളാകയാൽ ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങളായിട്ടാണ് വിചാരിക്കപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ഇവയിൽ നമ്മെ ഭേദപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജാതി, പുരാണ ഹിന്ദുമതത്തിലെപ്പോലെ ഇല്ലെന്നുള്ള ആശ്വാസമാണുള്ളത്.

എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം മുഖ്യമായും ഉപദേശിക്കുന്നത് സംഘബലത്തെയാകുന്നു. തീയ്യരായി സമ്മതിക്കപ്പെടുന്ന ഏതാൾക്കും ജാതിയോ മതമോ എന്തുതന്നെ ആയിരുന്നാലും ഇതിൽ അംഗമായിരിക്കാമെന്നാണ് ഇന്നത്തെ വ്യവസ്ഥ. അതു കൊണ്ട് മാനുസഹോദരരേ. നാം തീയ്യരായി നിൽക്കുക. വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടും വ്യവസായം കൊണ്ടും സദാചാരം കൊണ്ടും നമ്മുടെ സ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുക. സംഘബലത്തെ ഉപചരിക്കുക. ഐക്യമത്യുഗത്തിനു ഹാനി ഉണ്ടാക്കുന്ന സംഗതികളുടെ നിശ്ചിന്നനേപ്പോലും വർജ്ജിക്കുക.

യോഗത്തിന്റെ പുതിയ നിബന്ധന അനുസരിച്ച് അധികം അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ സുഖകരമാണ്. അഞ്ചുരൂപ കൊടുക്കുന്ന ഏതു പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും ജീവിതകാലം മുഴുവൻ സംഘത്തിലെ അംഗമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. യോഗത്തിന്റെ ഭൂതകാല ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മിക്കുവിൻ! അതു നിങ്ങൾക്കു അസീമമായ വിശ്വാസത്തെ നൽകുന്നതാണ്. 20കൊല്ലം നമ്മുടെ യോഗം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. യാതൊരു ഭിന്നിപ്പോടും കൂടാതെ ഇത്ര കാലം പ്രാണധാരണം ചെയ്തു സാമുദായിക സംഘങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് വേറെ ദുർലഭമാണ്. ഇതുതന്നെ അതിന്റെ ലീനമായ ഭാവിശക്തികളെ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. ശ്രമിക്കുവിൻ, ജാതിശല്യം പൊടിഞ്ഞുപോകും; അസ്വാതന്ത്ര്യം അസ്തമി

ക്കും; അധഃകൃതരെ പൊക്കാനുള്ള ശക്തി നിങ്ങളുടെ ബാഹുക്കൾക്കു അധീനമാകും. ശ്രമിക്കവിൻ! കേരളത്തിലെ നവീന നാഗരികതയെ നിർമ്മിക്കവിൻ! കേരളത്തിന്റെ ഭാവി ചരിത്രത്തെ സർണ്ണ ലിപികളിൽ എഴുതവിൻ! ശ്രമിക്കവിൻ!!! പ്രിയസഹോദരരെ,

“തനിക്കുതാനെ തുണയായിരുന്നിടം
ജനത്തിനീശൻ തുണയായിരുന്നിടം”

നമ്മുടെ അഭ്യുദയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗഗങ്ങൾ

[1916 ഡിസംബർ 31നു് എറണാകുളം കോളേജ് ഹാളിൽവെച്ച് കൊച്ചി ഈഴവ സമാജത്തിന്റെ അർദ്ധവാർഷിക യോഗം നടന്നു. പാലക്കാട് വിക്ടോറിയ കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ പി. ശങ്കുണ്ണി ആയിരുന്നു അദ്ധ്യക്ഷൻ. ശിവപ്രസാദ് സ്വാമികൾ, സി. കൃഷ്ണൻ, ഇ. കെ. അയ്യപ്പക്കുട്ടി, എൻ. കുമാരനാശാൻ തുടങ്ങി ആയിരത്തിൽപരം സമുദായാംഗങ്ങൾ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതരായി. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ ആശാൻ ചെയ്ത പ്രസംഗമാണ് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.]

നാം ഈഴവർ അല്ലെങ്കിൽ തീയ്യർ കേരളത്തിലെ ഏറ്റവും ജനസംഖ്യയുള്ള വർഗ്ഗക്കാരാകുന്നു. ഹിന്ദുക്കളിൽ ഒരു വർഗ്ഗക്കാരും സംഖ്യയിൽ നമ്മോളുമില്ല. 1911ലെ സെൻസസ് കണക്കു പ്രകാരം നാം 16 ലക്ഷം ജനങ്ങളുണ്ട്. കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിൽ ആകെയുള്ള ജനസംഖ്യ 9 ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനം മാത്രമാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ആകെ 34 ലക്ഷം ജനങ്ങളാണുള്ളത്. നോക്കുക. നാം കൊച്ചിയിലെ ആകെയുള്ള ജനങ്ങളേക്കാൾ ഏതാണ്ടു രണ്ടു മടങ്ങു അധികമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ആകെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഒന്നു പകുതിയോളം സംഖ്യാബലം നമുക്കുണ്ട്. ഇനി നമ്മുടെ

സാമുദായിക നില എന്താണെന്നാലോചിക്കുക. നാം ഇവിടത്തെ അധഃകൃതരായ വർഗ്ഗക്കാരുടെ മുന്നണിയിൽ, ഉയർന്നതാഴ്ന്നതുമായ ജനവിഭാഗങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്ന അതൃപ്തിയിൽ ഭാരതത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു : ലയാളത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച സഹ്യപർവ്വതംപോലെ ഉയർന്നു നില്ക്കുകയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഉയർന്ന വർഗ്ഗക്കാരുടെ നിർദ്വയമായ ചവിട്ടും കുത്തലുമെല്ലാം നമ്മുടെ തലയിലാണ് ആദ്യമായും അധികമായും ഏൽക്കുന്നത്. നാം ഈ ചവിട്ടുകൾ എത്രയോ തലമുറകളായി ഏറ്റെടുക്കുക നില്ക്കുകയാകുന്നു. എന്നിട്ടും നാം നശിച്ചുപോകുന്നില്ല. പിന്നോട്ടു പോകുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ അതൊരു പ്രശസ്തമായ ഭൂതകാലത്തെ കാണിക്കുന്ന വസ്തുതയാകുന്നു. അതായത് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ നിലതന്നെ കഴിഞ്ഞുപോയ ചില ഉൽകർഷങ്ങളുടെ അനുമാനത്തിനു ലിംഗമായി നില്ക്കുന്നു. Survival of the fittest അതിയോഗ്യമായതു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള പരിണാമ വാദത്തോടു ഈ അനുമാനത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഏറിയ ശതവർഷക്കാലമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കിടമത്സരങ്ങളെ എല്ലാം സഹിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നു നാം ഈ നിലയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കേണമെങ്കിൽ അതിന്നാവശ്യമായ വിജയ വിഭാവാനികൾ എല്ലാം നമ്മുടെ സമുദായ ശരീരത്തിലുണ്ടായിരിക്കണം. വീരപുരുഷന്മാർ, വിദ്വാന്മാർ, ഉടമസ്ഥന്മാർ വലിയ ഈശ്വരഭക്തന്മാർ ഇവരെല്ലാം അതാതു തലമുറകളിലെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു നമ്മുടെ വർഗ്ഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും ആ അവസ്ഥ തുടർന്നുകൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഉൽകർഷത്തെ നടത്തിക്കുന്ന കാലശക്തി എപ്പോൾ എത്തുകൊണ്ടു ആരംഭിച്ചു എന്നു നിർവ്വചിപ്പാൻ കഴികയില്ലെങ്കിലും അതു ഒരു മദ്ധ്യകാലത്തോടു വല്ല രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവങ്ങളാലും വന്നതാണെന്നു ഊഹിപ്പാൻ കഴിയും. തെങ്ങുകൃഷിയും മദ്യവ്യാപാരവും കൊണ്ടാണ്

നമ്മെ മറുവഴിയിലായി നീക്കി സാധാരണ ചിന്തകന്മാർ വ്യാപിപ്പിച്ചു വരുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്മേലും അതിന്റെ വർഗ്ഗത്തിൽ പല നാടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രകാരന്മാർ നിഷ്പക്ഷമായി അന്വേഷിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. ആര്യന്മാർ ഭക്ഷണത്തിന്മേലുള്ള കടന്നുവരവ് കൂടി പ്രാവിധന്മാരുടെ സ്ഥിതികൾക്കുണ്ടായ മറ്റൊരു നന്നായ മാറ്റമായിരുന്നു. അതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ രാജ്യവിപ്ലവങ്ങളിൽ അധികശക്തിയും നാഗരികതയുള്ള വർഗ്ഗക്കാർ നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാരെ കീഴടക്കുകയും അവരോടു നിർമ്മമമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തതായിരിക്കണം. അടുത്ത ശതവർഷങ്ങളിൽ തന്നെ കേരളത്തിൽ പുലയരിലും കാവരിലും കൂടി രാജാക്കന്മാരുണ്ടായിരുന്നവസ്തുത അപലപിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. വിദേശിച്ച് മദ്യവിക്രയം സംബന്ധിച്ചാണ് ഹിന്ദുക്കൾ നമ്മെ വെറുത്തതെന്നു പറഞ്ഞു കൂടുന്നതല്ല. മദ്യം ഹിന്ദു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അതിനിഷിദ്ധമല്ല. മറിച്ച് കൊളതന്ത്രത്തിലും മറ്റും അതു പരിശുദ്ധവസ്തുവു ആകുന്നു. ബുദ്ധമതത്തിലാണ് 'മദ്യവിക്രയ സന്ധാനദാന പാനാദികൾ' കഠിനമായി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആ മതത്തെ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു അട്ടിമറിച്ചു ഹിന്ദുക്കൾ അതിലെ നിഷിദ്ധകർമ്മത്തോടു അതികഠിനമായ ചെറുപ്പം തോന്നാൻ വകയില്ലാത്തതാണ്. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ അനുഭവവും അതിനു സാക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇന്നു ഈശ്വരനെ മേൽ ജാതിക്കാർ വെറുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു അവന്റെ മദ്യവ്യാപാരം കൊണ്ടാണോ? നിശ്ചയമായും അല്ല. അപ്പോൾ ഈ വെറുപ്പു നിശ്ചയമായും സാത്വികമായ ഒരു പാപഭയത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതല്ല, രാജസവും ക്രൂരവുമായ ഭയരബുദ്ധിയിൽ നിന്നും പരാജിതന്മാരോടു സഹജമായുള്ള അവജ്ഞയിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ബോവർമാരുടെ നേരെ നമുക്കു ഇടക്കാലത്തുണ്ടായ അവജ്ഞനോക്കുക. ജർമ്മൻ കാരോടു നമുക്കിപ്പോഴുള്ള മനോഭാവത്തെപ്പറ്റിയാലോ

ചിക്ഷക. ഇതുപോലെ അജ്ഞാതമായ ഒരു കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വൈരസ്യം ആ കാലങ്ങളും കാരണങ്ങളും പ്രകൃതിയുടെ യന്ത്രത്തിരിച്ചലിൽ പെട്ടു മറഞ്ഞുപോയ ഇക്കാലത്തും ജനങ്ങൾ വെറുതെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ കഴിയും. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രം നാം അറിയുന്നു. ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഏതൊരു ഭാഗത്തിലേക്കിലും പട്ടിക്കും പുച്ചിക്കും നടക്കാവുന്ന വഴിയിൽ കൂടി സഞ്ചരിപ്പാൻ മനുഷ്യനെ മനുഷ്യൻ അനുവദിക്കാത്ത ദിക്കുണ്ടോ? മനുഷ്യനെ തൊട്ടാൽ മനുഷ്യൻ കുളിക്കാറുണ്ടോ? മനുഷ്യനെ തീണ്ടിയാൽ പുണ്യാഹം കഴിക്കാറുണ്ടോ? മനുഷ്യനെ കാണുന്നതു പാപമായി വിചാരിക്കാറുണ്ടോ? പരിശുദ്ധമായ ഹിന്ദുമതമ! നിന്റെ പേരിൽ എത്ര മഹാപാപമാണു ഈ വൈദിക മാനുഷന് ചെയ്യുന്നത്. ഹിന്ദുപണ്ഡിതന്മാർ എത്ര കാലമാണു ഈ പുണ്യനെ പൊതിഞ്ഞു വയ്പാൻ ആശിക്കുന്നത്. ഈ ഭരതവ്യാധിയെ അശേഷം ചിന്തിക്കാതെ ഭാരതമാതാവിന്റെ സ്വയം ഭരണ പ്രാർത്ഥികളായ തന്ത്രജ്ഞന്മാർ എന്താണ് മോഹിക്കുന്നത്.

ഹാ! ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണം, എത്ര വിശാലമായ നയം, എത്ര സ്വപ്നഹണീയമായ ക്രമം, എത്ര ഉൽകൃഷ്ടമായ ഉദ്ദേശം, അതിന്റെ അനുഗ്രഹഫലത്തെ പുണ്യമായി അനുഭവിച്ചറിവാൻ ജനസാമാന്യത്തിനു അധഃകൃതരായ ഭൂരിഭാഗക്കാർക്കു അവസരം കൊടുക്കാതെ സ്വയം ഭരണത്തിനു ബലപ്പെടുന്ന തന്ത്രനിപുണന്മാർ അവരുടെ ക്ഷേമകാംക്ഷികളാണോ?

ഏതായാലും നമ്മുടെ നില നാം അറിയുന്നുവല്ലോ. നാം അധികം പേരും സാധുക്കളും കൂലിവേലക്കാരുമാണ്. നമ്മിൽ നൂറ്റിന്നു 10ൽ കവിഞ്ഞു വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരില്ലെന്നാണു കണക്കുകൾ കൊണ്ടു കാണുന്നത്. സ്ത്രീകളിൽ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെ സംഖ്യ നൂറ്റിന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ കീഴിൽ സുഖസ്വാതന്ത്ര്യ

ങ്ങൾ സമ്പാദിപ്പാൻ വിദ്യാഭ്യാസം വ്യവസായം മുതലായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആർക്കും തുറന്നുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരനുഗ്രഹവ്ശേഷമാണിത്. അതുകൊണ്ടു നമ്മെ ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നാം തന്നെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു “ഉദ്ധാരദാതാ നാത്മാനം” എന്നാണ് ഭഗവാൻ പറയുന്നത്. (work out your own salvation) നിങ്ങളുടെ ക്ഷോഭം നിങ്ങൾ തന്നെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നാണ് ബുദ്ധമഹർഷി പറയുന്നത്. അതെല്ലാം ശരിയായ പ്രമാണങ്ങളാകുന്നു.

എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം സ്ഥാപിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ 14 കൊല്ലമായിരിക്കുന്നു. അതിന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ സ്ഥിതിക്കു എന്തെങ്കിലും മാറ്റം കാണുന്നുണ്ടോ? നിശ്ചയമായും ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും പറയുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ആ ഗുണകരമായ മാറ്റങ്ങളെ ഏർപ്പാടാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അതിന്നു സമയവുമില്ല. കന്യാകുമാരി മുതൽ മംഗലാപുരം വരെയുള്ള നമ്മുടെ വർഗ്ഗക്കാർ പരസ്പരം അറിയാതെ കിടന്നിരുന്ന 16ലക്ഷം ആത്മാക്കൾ ഇപ്പോൾ പരസ്പരം അറിഞ്ഞു സ്നേഹിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വകയായി അനേകം ക്ഷേത്രങ്ങളും പ്രസംഗശാലകളും, വിദ്യാലയങ്ങളും ഉണ്ടായിവരുന്നു. നമ്മൾ ഒന്നായി ചേർന്നു സഭകൾ നടത്തുന്നു. നമ്മുടെ കാര്യങ്ങളെ ഏക സ്വരത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പത്രങ്ങളും മാസികകളും പ്രതിനിധികളും നമുക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ ഒരു ആരംഭം മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഒരു വലിയ സമുദായത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ അഭ്യുദയം മഹത്തായ അസ്ഥിഭാരങ്ങളിന്മേൽ സുഘടിതമായ ക്രമങ്ങളനുസരിച്ചു സ്ഥാപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നമുക്കു പല സമാജങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായുണ്ട്. എല്ലാവരിന്റെയും ഉദ്ദേശം നമ്മുടെ മ

തസംബന്ധവും ലൗകികവുമായ അഭ്യുദയങ്ങൾ തന്നെയാണു്. പല സമാജങ്ങളും ഫലപ്രദമായ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ടു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ എല്ലാ മമതയും ശ്രമവും വേണ്ടവിധത്തിലും നിരന്തരമായും അവയിൽ പതിയുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. മറിച്ച് അധികം എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഇതിനെക്കാൾ അത്ഭുതകരങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ കാണാമായിരുന്നു. നമുക്കു പരസ്പര വിശ്വാസവും പരസ്പര സ്നേഹവും ഇതുവരെ വേണ്ടവണ്ണം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതാണു പ്രധാനമായി ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. അതിന്നായി നാം ഓരോരുത്തരും ദൃഷ്ടിവെച്ചു യത്നിക്കേണ്ടതാണു്. അജ്ഞാനവും അന്യഥാ ജ്ഞാനവുമാണു് അവിശ്വാസത്തിനു് ഹേതുവായിരിക്കുന്നതു്. സമുദായാഭിവൃദ്ധി വിഷയത്തിൽ യത്നിക്കാൻ ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേകം ഒരുക്കമായിരിക്കണം. അങ്ങിനെ ഒരുങ്ങുന്നവർ തമ്മിൽ കൂടെക്കൂടെ ഇടപെട്ടു ഹൃദയപൂർവ്വം സംസാരിക്കുകയും സംഗതികളെ ഗ്രഹിക്കുകയും ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും വേണം. അതു് അന്യഥാ ജ്ഞാനങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുകയും പരസ്പര സ്നേഹത്തെയും മമതയേയും ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ദോഷൈകദർശനം വലിയ ദോഷമാണു്. ആ സ്വഭാവത്തെ സമുദായത്തിൽ നിന്നു ദൂരീകരിപ്പാൻ ഓരോ സമുദായ സ്നേഹിയും ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരിക്കണം. സമുദായ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തികളെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്ത് വാനുള്ള വാസനയെ ജനിപ്പിക്കുകയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വേണം. സമാജങ്ങളെ നാം നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളെപ്പോലെയും അതിലെ അംഗങ്ങളെ സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെയും സ്നേഹിക്കുകയും വിലവെയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം. അപ്പോൾ സമാജങ്ങൾക്കു് സ്ഥിതിയും വ്യാപ്തിയുമുണ്ടാകും.

സമാജങ്ങൾ മുഖേനവേണം മറ്റു സകല അഭ്യുദയങ്ങളുമുണ്ടാവാൻ. വിദ്യയുടെയും ധനത്തിന്റെയും സമ്പാദനമാണു്. ചുരുക്കത്തിൽ ലൗകിക അഭ്യുദയം എന്നു പറയുന്നതു്.

നാഗരികതയും സാമൂഹ്യവും സുഖജീവിതവും എല്ലാം അതിന്റെ ഫലങ്ങളാകുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു ഇപ്പോൾ നമുക്കു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നുതന്നെ സൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്. സ്കൂളുകൾ അധികം നാം പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കേണ്ട ആവശ്യകത തൽക്കാലം അധികമില്ല. ഉള്ള സ്കൂളുകളിൽ കുട്ടികളെ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ എല്ലാ സമാജങ്ങളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ വയ്ക്കണം. പ്രൈമറി പാഠശാലകൾ ഇല്ലാത്ത ദിക്കിൽ നാം ഉണ്ടാക്കണം. ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരുടെ സംഖ്യ സമുദായത്തിൽ തീരെ കുറവായതിനാൽ കഴിയുന്ന പ്രകാരമെല്ലാം അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും മലബാറിലും കോളേജുകൾ ഉണ്ട്. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ താമസിച്ച് പഠിക്കാനും ആഹാരത്തിനുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അന്യാവശ്യങ്ങളാണു്. അതിന്നു വിദ്യാത്മിസത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് കൊടുക്കണം. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം വകയായി തിരുവനന്തപുരത്തും മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ നമ്മുടെ വർഗ്ഗക്കാരുടെ വകയായി ചാവേലിക്കരയും ഓരോ വിദ്യാത്മിസഭകൾ സ്ഥാപിപ്പാൻ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു വരുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആവശ്യമായ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലുമുണ്ടായിരിക്കണം. വിദ്യാത്മികൾക്കു ധനസഹായം ചെയ്യാൻ ഫണ്ട് ശേഖരിക്കുന്നതു നല്ലതും അന്യാവശ്യവുമാണു്. വടക്കു മലബാറിൽ ഇത്തരോദയയോഗം വകയായി അങ്ങിനെ ഒരു ശ്രമം നടക്കാൻ പോകുന്നതായി അറിയുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാറ്റിനും ധനം ആവശ്യമാണു്. സമാജങ്ങൾ എല്ലാ ദിക്കുകളിലും സ്ഥാപിച്ച് ശരിയായി നടത്തുകയും ജനങ്ങൾക്കു പരസ്പരവിശ്വാസവും ഐക്യമത്യവും വർദ്ധിക്കയും ചെയ്യാൻ പണം വഴിയെ വരുന്നതാണു്. 16 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഒരു കാര്യം

ത്തിന്നായി ഒത്തൊരുമിച്ചു ഓരോ അണ കൊടുത്താൽ ലക്ഷം ഉറപ്പികയായി. 4 ലക്ഷം ആയാൽ തന്നെ 25000 ക. ആയി. ഇതൊക്കെ മനോരാജ്യമാണെന്നു തോന്നുമായിരിക്കാം. ഇല്ല, നിശ്ചയമായും നമ്മിൽ ഐക്യമേതും വർദ്ധിക്കാനാവാം. അതു വെറും യഥാർത്ഥ കഥനം മാത്രമായിത്തീരമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണ്.

വ്യവസായ ശീലത്തിന്നു നാം പ്രസ്തുതമാണെന്ന് നമ്മുടെ വ്യവസായ വാസനയെ ശരിയായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി നടത്തിയാൽ അതു നമ്മുടെ ധനാഭിവൃദ്ധിയെ അത്ഭുതകരമാം വണ്ണം സഹായിക്കും. പരസ്പര വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ഐക്യമത്യവുമാണു അതിന്നു അപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നത്.

ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ അഭ്യുദയം ആയി. പിന്നെ നമ്മെക്കുറിച്ചു നാം ശോചിക്കേണ്ടതില്ല. മറ്റൊരാൾക്കും നമ്മെ തടഞ്ഞുനിർത്താൻ സാധിക്കുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഒന്നാമതായി നാം ഇനി പരസ്പരം അധികം സ്നേഹിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങിനെ നാം ഒത്തൊരുമിച്ചു അവിടവിടെ ദേശസഭകളെയും താലൂക്കു സഭകളെയും സംസ്ഥാന സഭകളെയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചു സ്ഥാപിക്കുക. കേരളത്തെ മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുന്ന ഒരു മഹായോഗവും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി നടത്തുക. നാം ഒന്നായിനില്ക്കുക. ചിതറിക്കിടക്കുന്ന പുഴിയെ സ്നേഹപ്രവാഹം കൊണ്ടു നനച്ചു പരസ്പരം കൂട്ടിച്ചേർക്കുക, എന്നിട്ടു ആയതിനെ പാകപ്പെടുത്തി സമാജങ്ങളാകുന്ന മതിലുകളേയും കെട്ടിടങ്ങളേയും നിർമ്മിച്ചു ഉറപ്പിക്കുക. ഗർഭഗൃഹത്തിൽ ഈശ്വരഭക്തിയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുക, ഇങ്ങാനഭീപങ്ങളാൽ ആരാധിക്കുക. സത്യം, സമസ്യഷ്ടിസ്നേഹം എന്നു വേണ്ട സകല സദാചാരങ്ങളാകുന്ന പുഷ്പങ്ങളെയും നിവേദ്യങ്ങളെയും കൊണ്ടു നിത്യം വഴിപാടു നടത്തുക,

അപ്പോൾ നമ്മുടെ സമുദായമന്ദിരം പരിശുദ്ധമാകും. നാം കൃതാർത്ഥരാകും. സകല മനുഷ്യരും ദേവന്മാരും നമ്മെ സഹായിക്കും. നമ്മുടെ അഭ്യുദയം സിദ്ധമാകുകയും ചെയ്യും.

(വിവേകോദയം പു. 13.ന. 8,9. 1092 പൃശ്വികം-ധന)
(മിതവാദി മാസിക 1917 ജനുവരി)

കുമാരനാശാന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങൾ

സമ്പാ: ജി. പ്രിയദർശനൻ

സാഹിത്യവിദ്യാത്മികര മാത്രമല്ല, ചരിത്ര വിദ്യാത്മികളും മനസ്സിരുത്തി പഠിക്കേണ്ട വിഷയമാണ് ആശാന്റെ ജീവിതം. ആ ജീവിതത്തിലേക്കു വെളിച്ചം വീശുന്നവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും. പഴയ പത്രമാസികകളിലും നിലവറകളിലും കിടന്നു വീർപ്പമുട്ടി നശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ ഗദ്യസാഹിത്യവിഭവങ്ങൾ തേടിപ്പിടിച്ചു പുറത്തു കൊണ്ടുവരിക എന്ന ശ്രാഘനീയമായ കൃത്യമാണ് ശ്രീപ്രിയദർശനൻ ഈ കൃതിയിലൂടെ നിവ്ഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആശാൻ പ്രജാസഭയിലും നിയമസഭയിലും അംഗമായിരുന്നു. സഭകളുടെ നടപടികളിൽ അദ്ദേഹം സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും സമുദായത്തേയും രാഷ്ട്രത്തേയും ബാധിക്കുന്ന വിവിധപ്രശ്നങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആശാന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗങ്ങളും വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന മറ്റു രണ്ടു പ്രഭാഷണങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ആശാനെ—കവിയെയും പൗരശ്രേഷ്ഠനെയും—മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമുക്ക് ഈ കൃതിയിലൂടെ സാധിക്കുന്നു. ശ്രീ എം. കെ. കുമാരന്റെ പ്രൗഢാജ്ജ്വലമായ അവതാരികയും.

വില 10.00

നാഷണൽ ബുക്ക് സ്റ്റാൾ